

[Mr. Speaker]

[10th March 1966]

Under Rule 221 (1) of the Madras Legislative Assembly Rules, I hereby nominate—

1. Sri A. K. Kaliappa Gounder.
2. Srimathi A. S. Ponnammal.
3. Sri S. J. Ramaswamy.
4. Sri M. R. Krishnamurthi.

to be Members of the House Committee.

The Deputy Speaker is the ex-officio Chairman of the House Committee.

IV.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR 1966-67—cont.

(1) DEMAND NO. VI—STATE LEGISLATURE.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 17,26,500 under Demand No. VI—State Legislature.’

PULAVAR K. GOVINDAN : Sir, I move—

‘That the allotment of Rs. 17,26,500 under Demand No. VI—State Legislature be reduced by Rs. 100.’

சட்ட மன்றம் நிறைவேற்றும் சட்டங்கள், விதி முறைகள் அனைத்தும் தமிழிலேயே இருக்க வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்த என்னுடைய வேட்டுப் பிரேரணையை முன் மொழிகிறேன்.

SRI Saw. GANESAN : Sir, I move—

‘That the allotment of Rs. 17,26,500 under Demand No. VI—State Legislature be reduced by Rs. 100.’

கேட்கப்படும் கேள்விகளுக்கு பதில் கிடைப்பதை துரிதப்படுத்த வழிவகைக் காண்பது பற்றி விவாதிப்பதற்காக என்னுடைய வேட்டுப் பிரேரணையை முன்மொழிகிறேன்.

(2) DEMAND NO. VII—ELECTIONS.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 59,84,600 under Demand No. VII—Elections.’

SRI K. A. MATHIALAGAN : Sir, I move—

‘That the allotment of Rs. 59,84,600 under Demand No. VII Elections be reduced by Rs. 100.’

SRI Saw. GANESAN : Sir, I move—

‘That the allotment of Rs. 59,84,900 under Demand No. VII Elections be reduced by Rs. 100.’

10th March 1966] [திரு. சா. கணேசன்]

அமைச்சர்கள் தேர்தல் அலுவலில் கட்சிக்காரராக ஈடுபடுவதைத் தடுக்கும் அவசியம் பற்றி விவாதிக்க என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரணையை முன்மொழிகிறேன்.

(3) DEMAND NO. VIII—HEAD OF STATE, MINISTERS AND HEADQUARTERS STAFF.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir on the recommendation of the Governor, I move—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 3,22,10,000 under Demand No. VIII—Head of State, Ministers and Headquarters Staff.’

SRI M. KARUNANITHI: Sir, I move—

‘That the allotment of Rs. 3,22,10,000 under Demand No. VIII—Head of State, Ministers and Headquarters Staff be reduced by Rs. 100.’

ஆட்சிமொழிப் பிரச்சனையில் இம்மாதில மக்களின் எண்ணங்களை மத்திய அரசுக்குச் சரியான முறையில் எடுத்துரைக்காத இம் மாநில அரசின் போக்கைப்பற்றி விவாதிக்க என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரணையை முன்மொழிகிறேன்.

SRI SAW. GANESAN: Sir, I move—

‘That the allotment of Rs. 3,22,10,000 under Demand No. VIII—Head of State, Ministers and Headquarters Staff be reduced by Rs. 100.’

பொற்கொல்லர்கள், பர்மா அகதிகள் ஆகியோர்க்கு கஷ்ட நிவாரண உதவிகளைச் செம்மையாகச் செய்யத் தவறியது பற்றி விவாதிக்க என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரணையைப் பிரேரேபிக்கிறேன்.

MR. SPEAKER: Now the Demands and the cut motions are before the House for discussion.

* திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றைக்கு விவாதத்தில் இருக்கிற மாநில சட்டப் பேரவை, தேர்தல்கள், மாநில ஆட்சி தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள் ஆகிய மானியங்களைக் குறித்து சில வார்த்தைகள் கூறுவதற்காக எனக்கு அளித்த வாய்ப்புக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த மானியக் கோரிக்கைகளில் இன்றைக்கு மிக முக்கியமாக இருக்கின்ற அம்சம் இந்த மாகாணத்தினுடைய ஆட்சித் தலைவராகிய கவர்னர் அவர்களுடைய பொறுப்பு பற்றியதாகும். கவர்னர் அவர்கள்தான் இந்த மாநில ஆட்சியின் தலைவராக இருந்து வருகிறார்கள். இந்த கவர்னர் பதவியைப் பற்றி அரசியல் சட்டத்திலே நிர்ணயிக்கப்படுகிற நேரத்திலேயே, அரசியல் நிர்ணய சபையிலே பல விவாதங்கள் எழுப்பப்பட்ட பிறகு அந்தக் கவர்னர் பதவி அரசியல் சட்டத்திலே சேர்க்கப்பட்டது. வெளிநாடுகளிலே, அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளிலே கவர்னர்கள் இருக்கிறார்கள். ஐம்பத்திரண்டு மாநிலங்களில் கவர்னர்கள் இன்றைக்கு நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள் அமெரிக்காவில். அவர்களுக்கு அங்கு பெரிய உரிமைகள் எல்லாம்

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [10th March 1966]

இருக்கின்றன. நம்முடைய நாட்டைப் பொறுத்தவரை கவர்னர் கள் ஒதுகிபதி அவர்களால் நியமிக்கப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு அரசியல் சட்ட ரீதியாக பல உரிமைகள், நியாயங்கள் வழங்கப் பட்டிருக்கின்றன. என்றாலும், நடைமுறையில் பார்த்தால், அனுபவத்தில் பார்த்தால் கவர்னர் பதவி அதிகாரம் இல்லாத ஒன்றாக இருக்கிறது, எந்தக் கட்சி ஆட்சியில் இருக்கிறதோ அந்தக் கட்சியிலுள்ளவர்களை அனுசரித்து நடக்க வேண்டியிருக்கிறதே தவிர, தங்களுடைய மனச்சாட்சிக்கு, விரோதமாக நடக்க வேண்டியிருக்கிறதே தவிர . . .

MR. SPEAKER: Can the hon. Member criticise the Governor?

SRI K. A. MATHIALAGAN: Sir, we cannot criticise the Governor personally but we can criticise the Office of the Governorship.

MR. SPEAKER: But can the hon. Member say that he is partial and so on?

SRI K. A. MATHIALAGAN: I am telling . . .

MR. SPEAKER: I am now concerned with the hon. Member's reference to a particular Governor . . .

SRI K. A. MATHIALAGAN: The discussion is permissible.

MR. SPEAKER: The hon. Member can refer to the expenditure incurred. . . .

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: நான் ஒன்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன், கனம் உறுப்பினர் அவர்கள், கவர்னர் பதவிக்கு ஆட்சேபம் தெரிவிக்கிறார்களா அல்லது கான்ஸ்டிடியூஷனலாகக் கவர்னர்களுக்கு உரிமைகள் இல்லை என்பதற்கு ஆட்சேபமா என்பதைக் கொஞ்சம் விளக்கவேண்டும்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: என்னுடைய வாத்தத்தை வலியுறுத்துவதற்காக . . .

கனம் சபாநாயகர்: கவர்னர் 'பார்லியலாக இருக்கிறார்' என்று சொல்லக்கூடாது.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: கவர்னர் பதவி என்பதை எடுத்து விட வேண்டுமென்று கூறி அதற்குப் பதிலாக வேறு ஒரு யோசனையைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்று அது சரியாக நடைபெறவில்லை. செல்வாக்கிழந்த அரசியல் தலைவர்களுக்கு ஒரு ஓய்வு மாடமாக கவர்னர் பதவி இன்று இருக்கிறது. கவர்னர் பதவியைப் பற்றி ஒருவர் வேடிக்கையாகச் சொன்னார்; அவருடைய பெயர் எனக்கு இப்போது நினைவில்லை. 'அரசியல் நோயாளிகளின் ஆஸ்பத்திரியாக இன்று ராஜபவனம் இருக்கிறது' என்று சொன்னார். "It is a hospital for political parties"

கவர்னர்கள் தங்கள் மகாநாட்டிலே கூட அவர்கள் குறைபட்டுக் கொண்டார்கள். அந்தந்த மாநிலங்களில் உள்ள சட்டமன்றங்களின் அங்கத்தினர்களால் சபாநாயகர் அவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்

10th March 1966] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

படுகிறார்கள். கவர்னருக்கு என்று எந்தப் பொறுப்புக்கள் இருக்கின்றனவோ அவற்றை சபாநாயகர் அவர்கள் நடத்தக்கூடிய முறையில் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தை திருத்தவேண்டும். நம் இவ்வளவு நாளை அனுபவத்தில் பார்க்கிறோம். ஒரிசாவில் தோற்றுப்போன திரு. குமாரசாமி ராஜா அவர்களை கவர்னராக நியமித்ததையும், தோற்றுப்போன திரு. சந்தானம் அவர்களை விந்நியத்தில் கவர்னராக நியமித்ததையும், இப்போது சிக்கன சேமைப்புக் கமிட்டி என்று ஒரு கமிட்டி போட்டிருக்கிறார்கள், சமுதாயத்தில் சேமைப்புவருகிற வரையில், அரசியல் சேமைப்பு வருகிற வரையில் இப்படிப்பட்ட நிர்வாகச் சேமைப்பினால் ஒரு வித பலனும் கிடைக்கப் போவதில்லை. எதற்காக சிக்கனச் சேமைப்பு நிர்வாகத்தில் செய்பவெண்டுமென்று சொல்கிறோம்? பணக்காரர்களுக்கு உதவி செய்வதற்காகவா, அல்லது லைசென்ஸ் கொடுப்பதற்காகவா, அல்லது மில்காரர்கள் வரிகளை ஏமாற்று வதற்காகவா நிர்வாகத்தை சேமைக்க உத்தேசிப்பது? நம் கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் முதல் அமைச்சராக வந்த பிறகு இந்த நான்கு ஆண்டுகளில் நிர்வாகத்தில் சேழ்வு ஏற்பட்டிருக்கிறதென்ற பெரிது ஒரு குற்றச்சாட்டை நான் சாட்டுகிறேன். நிர்வாகத் திறமைக்குறைவு, ஊழல்கள், வேண்டியவர்களுக்கு வேலை கொடுத்தல், இப்படி பல பல ஊழல்கள் நடந்துள்ளன. சந்தானம் கமிட்டி அறிக்கையில் கூறியிருப்பதை இந்த மன்ற அங்கத்தினர்கள் அறிவார்கள். லஞ்ச ஊழல் என்றால் என்ன என்பதுபற்றி பலரகங்களை சொல்லியிருக்கிறார்கள். லஞ்ச ஊழல்களின் வகையை கூறும்போது Corruption is not confined to illegal gratification for service or favour. It includes all forms of improper or selfish exercise of power and influence attached to a public office or to the special position one occupies in public life.

பணம் கொடுப்பது மட்டுமல்ல லஞ்ச ஊழல், அதிகாரத்தில் உள்ளவர்கள் பதவியில் உள்ளவர்கள் தங்கள் செல்வாக்கை சுயநலத்திற்காக தவறாகவோ அல்லது முறைகேடாகவோ துஷ்பிரயோகம் செய்வது கூட லஞ்ச ஊழலில் ஒரு வகை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். பாராளுமன்றத்தினாலும் இந்த சந்தானம் கமிட்டி அறிக்கை ஒத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அந்த கமிட்டி. மேலும்

“That corruption is not confined to low grade Government servants. It is rampant in a large measure among high officials and Ministers.”

என்று சொல்கிறது. சாதாரண கீழ்தர உத்தியோகஸ்தர்கள் மட்டுமல்ல, உயர்தர அதிகாரிகள் மத்தியிலும், மந்திரிமார்கள் மத்தியிலும் இப்படிப்பட்ட லஞ்ச ஊழல்கள் பரவலாக இருக்கின்றன என்று சொல்லிவிட்டு ஒரு எச்சரிக்கையையும் கொடுத்திருக்கிறது.

A new tradition of integrity can be established only if the example is set by those who have the ultimate responsibility for the Government of India, namely the Ministers of the Central and State Governments.

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [10th March 1966]

என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதேமன்றத்தில் நான் கனம் பக்தவத்சலம் மந்திரிசபை மீது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வந்தபோது சொன்னேன். சிராஜுதீன் என்ற பி.டி.பிள்யூ.டி. பிரதம என்ஜினியரைக் கைது செய்த பிறகு ஏன் வழக்கு போடவில்லை என்று கேட்டேன். இன்று கேஸ் போட்டிருக்கிறார்கள். அதன் நிலை என்ன என்று இந்த மன்றத் திற்கு அறிவிக்கப்படவில்லை.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : வழக்கு ஹைக்கோர்ட்டில் இருக்கிறது. தீர்ப்பு கொடுக்கவில்லை. ஆகவே அதுபற்றி பேசுவது முறையல்ல, நான் விளக்குவதும் முறையல்ல.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : ஹைக்கோர்ட்டில் கேஸ் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அவரைக் கைது செய்து விட்டு விட்டார்கள். நான் அதுபற்றி இங்கே எழுப்பிய பிறகுதான் வழக்கு தொடரப்பட்டது என்பது மறந்து பேசுவது

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : மறநி இல்லை. இங்கு சொல்வதை வைத்துச் செய்வதில்லை. நிரவாகத்தில் எப்படிச் செய்ய வேண்டுமோ அது செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : ஹோரல் ஆஸ்பத்திரியைச் சேர்ந்த டாக்டர் முத்து என்பவரின் கேஸ், அதுவும் ஹைக்கோர்ட்டில் இருக்கலாம். இன்று அதிகாரத்தை பாழ்படுத்துகிறார்கள், நிரவாகத்தை பாழ்படுத்துகிறார்கள், ஆட்சியை பாழ்படுத்துகிறார்கள். இன்று உத்தியோகங்களில் பாரபட்சம் காட்டப்பட்டிருக்கிறது, எதேச்சாதிகாரம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. சுப்ரீம் கோர்ட் மோதிராம் என்பவர் வழக்குத்தீர்ப்பில்

The Supreme Court has remarked in the case of Moti Ram : "In a modern democratic State the efficiency and incorruptibility of public administration is of such importance that it is essential to afford the civil servants adequate protection against capricious action from their superior authority."

‘பாரபட்சமான திங்குகள், கெடுதல்களிலிருந்து அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு தக்க பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும்’ என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். முதல் அமைச்சர் திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் முதல் மந்திரியான பிறகு இந்த நான்கு ஆண்டுகளில் அவர்கள் சந்தானம் கமிட்டியின் இலக்கணப்படி 14 லஞ்ச ஊழல் குற்றங்களை செய்திருக்கிறார் என்று நான் பகிரங்கமாக குற்றஞ் சாட்டுகிறேன். மேலே சொன்ன அந்த இலக்கண அடிப்படையில் அவர் செய்துள்ள 14 லஞ்ச குற்றங்களை நான் இங்கு உங்கள் முன்னால் சமர்ப்பிக்கிறேன். அவர்கள் மீது இதேமன்றத்தில் பல குற்றங்கள் சுமத்தப்பட்டுள்ளன. அதற்கு சமாதானம் சொல்லவில்லை. சமாதானம் அவர்களால் சொல்லவும் முடியாது. ஏதோ சாக்குப் போக்கு சொல்லுவா. வேண்டியவர்களுக்கு வேலை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. உழவினர்களுக்கு சலுகைகள் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அரசியல் கட்சிகள் அடிமைப்படுத்தப்

10th March 1966] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

பட்டிருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட விதங்களில் உள்ள 14 லஞ்ச குற்றச்சாட்டுகளை இங்கு கூற நான் முற்படுகிறேன். முதல் குற்றச்சாட்டு, அட்வக்கேட் ஜெனரல் நியமனம். டெல்லியில் இருந்து திரு. டி. டி. கிருஷ்ணமாச்சாரியார் அவர்களை அனுப்புவதற்கு முன் திரு. சசிந்திர கவுத்திரி அவர்களின் பெயர் எப்படி தயாரானதோ . . .

MR. SPEAKER: Has not the hon. Member spoken about this matter last time?

SRI K. A. MATHIALAGAN: Yes, Sir. ஆக, அட்வக்கேட் ஜெனரல் நியமனம் ஒன்று இரண்டாவதாக, ப்பளிக் ப்ராசிக்யூட்டர் நியமனம். அதுபற்றி உங்களுக்குத் தெரியும். முதலமைச்சர் வக்கீல் என்ற காரணத்திற்காக ஒரு இளைஞருக்கு அந்தப் பதவி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மூன்றாவதாக, முதல் அமைச்சர் அவர்களின் உறவினரான மந்திரி அழகேசன் அவர்களின் மருமகனுக்கு மின்சார நிறுவனத்தில் சட்ட ஆலோசகராக, உதவி ஆலோசகராக வேலை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நான்காவதாக, எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் திரு. மு. கருணாநிதி அவர்கள் முனிசிபல் ஆதாரங்களைப் பெருக்குவதற்காக ஒரு கமிட்டி போடவார்களா என்று ஒரு கேள்வி கேட்டார்கள்—இன்று தேவானகரகம் என்ற ரிட்டயரான டெப்டி செகரட்டரியை அந்த கமிட்டித் தலைவராக போட்டிருக்கிறார்கள். அவருக்கு 800, 900 ரூபாய் சம்பளம் கொடுக்கப்படும். அத்தோடு பரிவாரத்திற்கு வேறு எவ்வளவு செலவு. இப்படி வேண்டுமென்றே அவருக்கு வேலை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எல்லாப் பொருள்களின் விலைகளும் ஏறுவது போல் திரு. கருணாநிதியின் கேள்வியின் விலை மிக அதிகமாகிவிட்டது. ஐந்தாவதாக, மாஜி தலைமை செயலாளராக இருந்த திரு. வர்க்கிஸ் அவர்களை விஜிலன்ஸ் கமிஷனர் என்ற பேரில் நியமனம் செய்திருக்கிறார்கள். ஆறாவதாக, எதிர்க்கட்சிகளின் புனிதத்தன்மையை களங்கப்படுத்தி வேறு கட்சி அங்கத்தினர்களுக்கு உத்தியோகங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது, பிரஜா சோஷலிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த திருமதி விஜயலட்சுமி என்ற அம்மையாரை சிறு சேமிப்பு நிதியின் உதவி தலைவராக நியமித்திருக்கிறார்கள். ஆவர் கடந்த தேர்தலில் காங்கிரஸை எதிர்த்துப் போட்டியிட்டார். ஏழாவதாக, திரு. ராதாகிருஷ்ணனுக்கு பத்திரிகை உறவு தொடர்பாளராக வேலை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவர்களுக்கு திறமை குறைவு என்று நான் சொல்லவில்லை. எங்கள் வீட்டுத் திண்ணையில் உட்கார்ந்திருந்தவர்களைப் பார்த்து லஞ்சம் கொடுத்திருக்கிறீர்கள். திரு. ராதாகிருஷ்ணனைப் பற்றி நான் குறை கூறவில்லை. திருமதி விஜயலட்சுமியின் திறமையைப் பற்றி குறை கூறவில்லை. இங்கே இன்பர்மேஷன் அமைச்சர் என்று ஒருவர் இருக்கிறார், வேண்டுமென்றால் இன்பர்மேஷன் அமைச்சராக திரு. ராதாகிருஷ்ணன் அவர்களை போட்டுக்கொள்ளட்டும். அதே போன்று இந்த அம்மையாருக்கு மட்டுமல்ல இன்னொரு அம்மையாருக்கு வேண்டுமென்றாலும் அமைச்சர் பதவி கொடுக்கட்டும். ஆனால் பொது வாழ்வில் அனுசரிக்கப்பட

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [10th March 1966]

வேண்டிய அரசியல் ஆரோக்கியத்தை பாழ்படுத்துகின்ற இப்படிப்பட்ட காரியத்தை செய்யாதீர்கள் என்று தான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்றைக்கு இன்பர்மேஷன் மந்திரி என்று திரு. பூவராகன் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவரிடம் இன்னொரு இலாகாவை கொடுங்கள். முதன் மந்திரியிடமுள்ள எத்தனையோ இலாகாக்களில் ஒன்றை எடுத்து தனியாக ஒரு அமைச்சர் பதவியை அம்மையாருக்கோ அல்லது வேறுயாருக்கு வேண்டுமென்றாலும் கொடுங்கள். அதைச் செய்யாமல் இப்படிப்பட்ட அரசியல் சூழ்நிலையை கெடுக்கின்ற வகையில் முறைகேடாக ராதாகிருஷ்ணன் என்பவருக்கும், அந்த அம்மையாருக்கும் அதிகாரிகள் என்ற முறையில் நியமனம் செய்திருக்கிறார்கள். இப்படி 'பொல்யூட்' செய்திருக்கிறார்கள். மத்திய அரசாங்கத்தில் திரு. அசோக் மேத்தாவுக்கு கொடுத்த பான்சியை கொஞ்சம் இவர்களும் இங்கு கையாண்டிருக்கிறார்கள். இதெல்லாம் பொலிட்டிக்கல் கர்ப்ஷன் இல்லையா? . . .

(இச்சமயத்தில் திரு. கே. ஏ. மதியழகன் அவர்கள் கையில் வைத்துக்கொண்டிருந்த பென்ஸில் கைதவறி, எதிர் வரிசையில் அமர்ந்திருந்த கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் அவர்கள் மீது விழுந்தது.)

SRI K. A. MATHIALAGAN : I am so sorry, Mr. Speaker, Sir.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : In the House of Commons there is a line drawn beyond which the Opposition cannot even step. Seats are arranged on either side of the line and the two sides (Government and Opposition) are not supposed to go beyond this line. The purpose of this is that there should be no possibility of anybody exchanging missiles like this. However this being a trivial missile, I have no objection. (Laughter)

SRI K. A. MATHIALAGAN : I am thankful to the Hon. Minister for Industries. மந்திரிகளாக இவர்களை வைக்கட்டும்,

இன்றையதினம் முதலமைச்சர் அவர்களே எத்தனையோ இலாகாக்களை பாரம் தாங்க முடியாமல் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள், எத்தனையோ பொறுப்புக்களை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் "ஏறுமயில் ஏறும் ஆறுமுகம்" என்று சொல்வது போல் எவ்வளவோ இலாகாக்களை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நிதி மான்யமா அதை கோரும் முகம் ஒன்று, கல்விமான்யமா அதை கோரும் முகம் வேறொன்று, திட்ட மான்யமா அதற்கு இன்னொரு முகம் ; இவற்றில் ஒன்றை பிரித்து யாரையாவது நியமிக்கலாம். திரு. ராதாகிருஷ்ணனை நியமிக்கட்டும் அல்லது அந்த அம்மையாரை நியமிக்கட்டும். அவ்விதம் செய்யாமல் நாட்டில் இருந்து வருகின்ற பொதுவாழ்வை அவமதிக்கிற வகையில் ஜனநாயக மரபுகளை பாழ்படுத்தலாமா என்று தான் நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

10th March 1966] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

எட்டாவது நான் சொல்லுகின்ற குற்றச்சாட்டு, அறநிலைய நிறுவன போர்டின் தலைவராக திரு. சாரங்கபாணி முதலியார் என்பவரை அமைச்சர் அவர்களுடைய சொந்தம் என்ற காரணத்திற்காக நியமித்திருக்கிறார்கள். . . .

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் முன்பே, 'சொந்தம்' என்று குறிப்பிடுவதைப்பற்றி சொல்லியிருக்கிறேன். அமைச்சருக்கு சொந்தம் என்று சொல்லிவிட்டால் மட்டும் போதாது. சொந்தம் என்பதால் இவ்விதம் நியமனம் செய்யப்படுகிறார் என்று சொல்வது தவறு. சொந்தமாக இருக்கிறவர்கள் இவ்விதம் நியமனம் பெறுவது தவறு என்று சொல்ல நான் முன்வரவில்லை. அமைச்சருக்குச் சொந்தம் என்பதற்காக நியமனம் செய்யப்படுகிறார் என்று எடுத்ததற்கெல்லாம் சொல்லிக் கொண்டிருந்தால் ஊரெல்லாம் சொந்தம் என்று தான் வைத்துக் கொள்ள முடியும். . . .

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, எனக்கு கொஞ்ச நேரம் அவகாசம் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கனம் சபாநாயகர் : கனம் அங்கத்தினர் ஆறுமுகம், ஏறுமயில் என்றெல்லாம் சொல்லிக்கொண்டிருந்தால் மானியத்தைப்பற்றி பேச நேரம் எங்கிருந்து கிடைக்கும்? சொந்தம் சொந்தம் என்று சொல்லும் போது, எப்படி சொந்தம் என்று சொல்லுங்கள். . . .

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : எல்லா சொந்தத்தையும் சொல்லுகிறேன். . . . அதை சொல்லாமல் நான் எங்கும் போய் விடப்போவதில்லை. . . .

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இதைப்பற்றி நான் இப்போதே சொல்லிவிடுகிறேன். இந்து மத அறநிலையத்திற்குத் தலைவராக நீதி இலாகாவிலிருந்து ஒருவரைபோட வேண்டும் என்று சட்டம் கூறியது. அதற்கு தகுந்த முறையில் பெயர்களை சொல்லும்படி ஹைக்கோர்ட்டைக் கேட்டோம். நாங்கள் மூன்று பெயர்களை கேட்டிருந்தோம். உண்மையிலேயே நான் வேறு ஒருவரை நினைத்து வைத்துக்கொண்டிருந்தேன். ஹைக்கோர்ட் ஒருவரின் பெயரை எடுத்துக் கூறியது. அந்த பெயரை சர்வீஸ் கமிஷனுக்கு அனுப்பினோம். அவர்களும் இதே நபரை போடுவது தான் நல்லது, இவரை விட மேலானவர் இந்தப் பதவிக்கு வேறு யாரும் இல்லை. இவர் நீதிபதியாக இருந்திருக்கிறார், ஆகவே, இவரைப் போடலாமே என்று கூறியது. அந்த முறையில் தான் அவர்களை போட்டோம், எனக்கும் அவர்களுக்கும் சொந்தம் ஒன்றும் கிடையாது. சொந்தம் என்றால் எவ்வாறு சொந்தம் என்பதையெல்லாம் தெரிந்து கொண்டு பேசவேண்டும். இவ்விதம் குறிப்பிடும்போது கொஞ்சம் பொறுப்போடு பேச வேண்டும்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பொறுப்போடு, சொந்தத்தை எல்லாம் தெரிந்து கொண்டுதான் பேசுகிறேன். திரு. ஓ. வி. அழகேசன் அவர்களுடைய. . . .

[10th March 1966]

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : ஓ. வி. அழகேசனுக்கும் இவர்களுக்கும் சொந்தம் ஒன்றும் கிடையாது

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : சொந்தம் இருக்கிறது, அதை என்னால் நிரூபிக்க முடியும். அமைச்சர் பக்தவத்சலம் அவர்களும் அழகேசனும் ஷட்டர்கள், அழகேசனும் சாரங்கபாணி முதலியாரும் சம்பந்திகள், அவருடைய மகனுக்கும் இவருடைய மகனுக்கும் திருமணமாகியிருக்கிறது

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இந்தக் கல்யாணம் நடப்பதற்கு இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பாகவே இது நடந்தது

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அது மட்டுமல்ல, இப்பதவிக்கு டிஸ்ட்ரிக்ட் ஜட்ஜாக இருக்க தகுதியுள்ளவர்களைத்தான் போடலாம் என்றிருக்கிறது. அந்தத் தகுதியில்லாத சாரங்கபாணி முதலியாரை, இந்தப் பதவிக்குக் கொண்டுவர சட்டமே மாற்றியமைக்கப்பட்டது என்பது என் குற்றச்சாட்டு.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : சப்-ஜட்ஜாக இருந்த போது, டெபுடி கமிஷனராக இருந்தார்கள், அதன் பிறகு ஹைக்கோர்ட்டான் இவருடைய பெயரை தந்தார்கள், அதன்படி இவரைப்போட்டோம். அப்படியிருக்கும் போது, ஒன்றுக்கொன்று சம்பந்தமில்லாத விஷயத்திற்கு தாவிக்கொண்டு போவதில் பயனில்லை. இவ்விதம் பேசும்போது கொஞ்சம் பொறுப்புணர்ச்சியோடு பேச வேண்டும்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மிகுந்த பொறுப்புணர்ச்சியோடு தான் நான் பேசுகிறேன். அமைச்சருக்கும் பொறுப்புணர்ச்சி வேண்டும். நான் சொல்வதில் உண்மையிருக்கிறது என்ற அடிப்படையில் தான் இவற்றை சொல்லுகிறேனே தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை.

அடுத்தபடியாக, அதிகாரிகள் மத்தியில் சுயமரியாதைக்குப் பங்கம் நேரும் வகையில்—டிவைட் அண்ட் ரூல்—பாலிசியை கைக்கொள்வது போல், இலாகாக்களை இரட்டை மண்டலங்களாக ஆக்கியிருக்கிறார்கள். 9-வது குற்றச் சாட்டு போலீஸ் இலாகாவில் ஐ.ஜி. மகாதேவன் அவர்கள். ஆனால் அந்த வேலையைப் பார்ப்பது அடிஷனல் ஐ.ஜி. யான அருள். ஐ.ஜி.யை வேறு வேலைக்குத்தள்ளி அடிஷனல் ஐ.ஜி.—என் ஐ.ஜி. வேலை பார்க்கவேண்டும்? காரணம் என்ன?

10-வது குற்றச்சாட்டு—நேற்றுவரை மிக திறமையானவர் என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்த திரு. மகாதேவனை என் விஜிலன்ஸ் டைரக்டர் என்று நியமிக்கவேண்டும், அதற்குப்பிறகு அதற்கும் டீப்ளிகேட்டாக கமிஷனராக தலைமைச் செயலாளர் வர்க்கிசை நியமித்திருக்கிறார்கள். இதற்கு என்ன அவசியம் வந்துவிட்டது?

நான் சொல்லக்கூடிய 11-வது குற்றச்சாட்டு, இப்போது டி.எம்.எஸ். உத்தியோகத்தில் மரைக்காயர் என்ற அம்மையார் இருக்கிறார். அவர்க்கு அடிஷனலாக குமாரவேல் முதலியார்

10th March 1966] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

என்பவரை நியமித்து, அவர் ஈ.எஸ்.ஐ. ஆஸ்பத்திரி சம்பந்தப் பட்ட காரியங்களை பார்த்துக்கொள்வதற்காக அனுமதிக்கப் பட்டிருக்கிறார். அதேபோன்று 12-வது குற்றச்சாட்டு கல்வி இலாகாவில் சுந்தரவடிவேலு அவர்கள் டைரக்டராக இருந்து வந்தார்கள். இப்போது இந்த இலாகாவை இரண்டு கருக செய்திருக்கிறார்கள். திறமையான முறையில் நிர்வாகம் நடக்க உத்தரவாதம் உள்ளது என்பது உண்மையாக இருந்தாலும், டைரக்டராக இருக்கும் சுந்தரவடிவேல் அவர்கள் மிகுந்த திறமைசாலி என்றெல்லாம் புகழ்ந்த இவர்கள் இன்றைக்கு அவரை என்ன வேலைக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள்? பெரியார் அவர்களுடைய வாசகத்தில் சொல்வதாக இருந்தால் 'பேன் குத்துகிற வேலைக்கா அனுப்பியிருக்கிறார்கள்' என்று தான் கேட்கவேண்டியிருக்கிறது?

13-வது குற்றச்சாட்டு—வரி கொடுக்கின்ற விஷயத்திலிருந்து ஏமாற்றிக்கொண்டிருந்தவர்களை சரியான முறையில் கண்டுபிடித்துக் கொண்டிருந்த ராயப்பா என்ற அதிகாரிக்கு இப்போது வேறு ஒரு இலாகாவில் பதவி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. விக்கிரமதித்தன் கூடுவிட்டு கூடு பாய்வது போல் டிரான்ஸ்போர்ட் இலாகா போன்ற பல இலாக்காக்களுக்கு அவரை மாற்றியாகி விட்டது. இப்படிப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு ஏதாவது பாதுகாப்பு உண்டா? அவர்களுடைய சுயமரியாதை காப்பாற்றப்படுமா? நான் இதையெல்லாம் தவறான கருத்தில் சொல்லவில்லை. சந்தானம் கமிட்டியின் முடிவுகளின் அடிப்படையில் சொல்லுகிறேன். இலாகாக்களை இரட்டை மண்டலங்களாகப் பிரித்து தனக்கு வேண்டியவர்களை பதவிகளில் அமர்த்துவது கூடாது என்பது தான் என் கோரிக்கை. நான் கூறுகின்ற அவ்வளவு குற்றச் சாட்டுகளையும் “ஃபேவரிட்டிஸம், நெப்பாடிஸம், பொலிட்டிக்கல் கரப்ஷன்”, என்ற அளவில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் இத்தனையும் நான் டொறுப்போடுதான் சொல்லியிருக்கிறேன். இன்னும் சொல்லப்போனால் அறநிலையங்களில் இருக்கின்ற தர்மகர்த்தாக்கள் இருக்கின்ற நிலைமையை எடுத்துக் கொண்டால் எல்லோரும் முதலியார்களாக ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகமாக இருக்கிறார்கள். இது எனது 14-வது குற்றச்சாட்டு—கபாலிஸ்வரர் ஆலயத்தை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள், அங்கே அப்படியில்லை என்று சொல்ல முடியுமா இவர்களால்? ஆண்டவனுக்கு முன்னால் அகைவரும் சமம் என்று சொல்வார்கள். இதில் குறுகிய மனப்பான்மையில் எனக்கு நம்பிக்கை இல்லை என்று வேண்டுமென்றால் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லலாம். ஆனால் இத்தகைய குறுகிய மனோபாவத் தோடுதான் இத்தனையும் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை தான் திட்ட வட்டமாக தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அமைச்சர்களுடைய சுற்றுப் பயணத்தைப்பற்றி குறிப்பிட்ட ஒரு சில வார்த்தைகள் மட்டும் சொல்லிக்கொள்கிறேன். மக்களோடு தொடர்பு கொள்வதற்காகத்தான் சுற்றுப்பயணம் செல்லுகின்றோம் என்று அடிக்கடி இந்த மன்றத்திலும் சொல்லுகிறார்கள். ஒரு பாளை சோற்றுக்கு ஒரு சோறு பதம் என்று சொல்வது போல் நான் ஒரு அமைச்சருடைய சுற்றுப்பயணத்தை மட்டும் எடுத்துக்

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [10th March 1966]

காட்ட விரும்புகிறேன். நான் இதை சொல்லும் போது, அமைச்சர்கள் என் பேரில் கோபித்துக் கொள்ளக் கூடாது. மற்ற அமைச்சர்களைப்பற்றி நான் சொல்லவரவில்லை. எங்கள் ஊர் அமைச்சராக இருக்கின்ற திரு. மன்றாடியார் அவர்கள் சுற்றுப் பயணம் செய்ததை எடுத்துக்கொள்ளின்றேன். கோபித்தாலும் பரவாயில்லை. அவர்களுடைய சுற்றுபயண நிகழ்ச்சி நிரல் . . . நவம்பர் 15-ம் தேதி திங்கள் கிழமை, டிப்பார்ச்சர்—(புறப்பாடு) 1 பி. எம். மட்ராஸ்—சென்னையில் புறப்பட்டு, பங்களுருக்கு காலை 5 மணிக்குப் போய் சேருகிறார். அடுத்த நாள் 16-ம் தேதி செவ்வாய்க்கிழமை 7-30 எ. எம். டிப்பார்ச்சர்—அறைவல் 8-30 எ. எம். ஹோசூர்—எலிபுத்திரும்பவும்—டிப்பார்ச்சர் 2-30 பி. எம். அறைவல் 3-00 பி.எம். பங்களுர்—அடுத்த நாள்—17-ம் தேதி காலை 7-30-க்கு புறப்படுகிறார் 8-30-க்கு ஹோசூர்—திரும்பவும் மாலை 3-00 மணிக்கு பங்களுர்—அடுத்த நாள் 18-ம் தேதி காலை 7 மணிக்கு பங்களுரிலிருந்து புறப்பட்டு 11 மணிக்கு சென்னை வந்து சேருகிறார். இந்த 70 மணி சுற்றுப் பயணத்தில் “கேட்டில் டிப்பார்மை” பார்வையிட்டது எட்டு மணி நேரம். சுற்றுப்பயணம் செய்ததோடு சேர்த்துப் பார்த்தால், இன்னும் சில மணி சேரும். மீதி 5 மணி நேரம் பங்களுரில்தான் இருந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் பங்களுரில் தங்கியிருந்தார்கள் என்றால் வேறு ஏதோ தவறான காரியத்திற்கு போவார்களே பங்களுருக்கு, அப்படி நான் தவறாகப் போனார் என்று சொல்லவில்லை. எங்களுடைய அமைச்சருடைய குணங்களைப்பற்றி எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஹோசூரில் டி.பி. இருக்கிறது, அங்கு தங்கியிருக்கலாம். அவ்விதம் இருந்தும் பங்களுரில் தங்கியிருக்கிறார்கள். இதற்கு டிராவலிங் அலவன்ஸ் கொடுக்கவேண்டும், இன்னொரு ஸ்டேட்-க்கு போகும்போது, வேறு டி.ஏ. போடவேண்டும் . . .

கனம் சபாநாயகர் : இதற்கெல்லாம் ரூல்ஸ் இல்லையா . . .

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : ரூல்ஸ் எல்லாம் இருக்கிறது. அது அல்ல என்னுடைய வாதம். இந்த 70 மணி நேரத்தில் எந்த மக்களோடு தொடர்பு கொண்டார்கள் என்பது தெரியவில்லை, அவர் ஹோசூரில் சென்று பார்த்தது மாடுகளை, மக்களை பார்க்கவில்லை. பங்களுரில் மீதியிருந்த நேரத்தில் எங்கிருந்தார் என்பது எனக்கு தெரியாது. எனக்கு இருக்கிற பெரிய சந்தேகம், நம்முடைய அமைச்சர் அவர்களுடைய குடும்பத்தை சேர்ந்தவர்கள் பங்களுரில் ஒரு தொழிற்சாலை நிறுவிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சொந்த குடும்பத்திலிருந்து நிறுவப்படுகின்ற தொழிற்சாலை வேலைகளைப் பார்வையிடுவதற்கு—தனது சொந்த காரியத்திற்கு—நான்கு நாட்கள்—அரசாங்கச் செலவில் பயன்படுத்தப்பட வேண்டுமா என்பது தான் என் கேள்வி—இம்மாதிரி சுற்றுப்பயணங்களில் எந்த மந்திரியும் விதிவிலக்கு அல்ல. ‘Ceaser’s wife is above suspicion’ என்பது தான் ரோமாபுரியினுடைய சித்தாந்தம். அதாவது சீஸரின் மனைவி சந்தேகத்திற்கு அப்பாற்பட்டவளாக இருக்கவேண்டும் என்பதை சரித்திர விற்பன்னரான முதல் அமைச்சர் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். நான் குறிப்பிட்ட இந்த 14 குற்றச்சாட்டுகளுக்கும் அமைச்சர்கள் பதில் சொல்ல கடமைப்

10th March 1966] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

பட்டிருக்கிறார்கள், அமைச்சர்கள் பதில் கூறினாலும் கூறாவிட்டாலும் சீக்கிரத்தில் மக்கள் தீர்ப்பு கூறுவார்கள் என்பதைக் கூறி என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. நா. துரைப்பாண்டியன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மான்யக் கோரிக்கைகளை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

10-30
a.m.

அமைச்சர்கள் சுற்றுப்பிரயாணங்களில் அவர்கள் படும் தொல்லையை நாம் சொல்ல முடியாது. மத்தியானம் ஒரு மணிக்குச் சாப்பிடுவதாக ப்ரொக்ராம் இருந்தால் 5 மணிக்கு வந்து சாப்பிடுகிறார்கள். மந்திரிகளும், சட்ட சபை அங்கத்தினர்களும் மக்கள் மத்தியில் பழகி அந்த முறையில் பழகி விட்டார்கள். ஆனால் அவர்களுடன் வரும் உத்தியோகஸ்தர்கள் பெரிதும் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்பதைச் சுட்டிக் காட்டிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற் போல 1967-ல் அதிக அங்கத்தினர்கள் வரவேண்டியிருப்பதால் இந்தக் கட்டடம் அதற்கு இடம் கொடுக்காது என்று நினைக்கிறேன். இந்த பட்ஜெட்டில் புதிதாகக் கட்டடம் கட்ட ஒன்றும் நிதி ஒதுக்கவில்லை. இதற்கு நல்ல கட்டடம் கட்ட வேண்டும். காங்கிரஸ் பார்ட்டிக்கு ஒரு அறை இல்லை. அதற்கும் ஒரு அறை கட்டவேண்டும்.

மேலும், மந்திரிகளோடு வெளியில் செல்லுகிற உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு 1936-ம் ஆண்டில் இருந்த டிராவில்லிங் அலவன்சே இன்றும் இருக்கிறது. இன்றைய விலைவாசிக்கு ஏற்ப அதைக் கூட்டவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சட்ட சபை அங்கத்தினர்களுக்கு 150 ரூபாய் சம்பளமாக இருந்தது, 250 ரூபாயாக ஆகியிருக்கிறது. ஆனால் மந்திரிகளுக்கு 1946-ம் ஆண்டிலிருந்து, அன்று 1,000 ரூபாயாக இருந்ததே இன்றும் இருக்கிறது. எல்லோரும் விலைவாசி காரணமாகச் சம்பளம் உயர்த்தப்பட்டிருப்பதன் காரணமாக, மந்திரிகளுக்கும் 1,000 ரூபாய் சம்பளம் என்பதை 2,000 ரூபாயாக ஆக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொள்ள ஆசைபடுகிறேன்.

தேர்தல் சம்பந்தமாக கணக்கு காட்ட வேண்டிய முறைப்படி ஏதோ 7,000 ரூபாய் என்று காட்டியிருந்தாலும், உண்மையிலே என்ன என்பதை எதிர்க் கட்சி அங்கத்தினர்களும் ஆளும் கட்சி அங்கத்தினர்களும் நன்றாக அறிவார்கள். பல பல லட்சக் கணக்கான ரூபாயைத் தேர்தலிலே செலவழித்து விடுகிறார்கள். அப்படிச் செலவழித்து விட்டு, மனச்சாட்சிக்கு விரோதமாகக் கணக்கு எழுதிக் காட்டுகிறோம் என்று பொது மக்கள் கேவலமாகக் கூறுகிறார்கள். அதைத் திட்டவட்டமாக வரையறுத்து உண்மையிலேயே கண்காணிக்கவேண்டும். தேர்தலிலே கார், பெட்ரோல் ஆகியவற்றுக்குத்தான் அதிகச் செலவு ஆகிறது. ஆகவே, அபேட்சகராக இருக்கிறவர் எத்தனை கார் வைத்திருக்கலாம் என்று ஏற்பாடு செய்து, நண்பர்கள், சொந்தக்காரர்கள் ஆகியவர்களுடைய கார் என்றெல்லாம் கார்களைக் கொண்டு வைத்து வோட்டர்

[திரு. நா. துரைபாண்டியன்] [10th March 1966]

களைக் காரில் ஏற்றிக்கொண்டு செல்வது, பணம் கொடுப்பது எல்லா வற்றையும் தடுக்கவேண்டுமென்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அல்லது, ஒரு சிறிய கிராமத்திலிருந்து ஒட்டுச் சாவடிக்கு 3 மைல், 4 மைல் இருக்குமானால், அந்த இடத்திலே நடமாடும் ஒட்டுச் சாவடிகளை வைத்தால் நலமாக இருக்கும் என்று கூறிக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மேல் சபை பற்றி யோசிக்கும்போது உண்மையிலேயே மேல் சபை வேண்டுமா, வேண்டாமா என்பது ஒருபுறம் இருக்கிறது. அதைப் பற்றி அன்றும் ஒரு முறை சொன்னேன். மேல் சபையில் பட்டதாரிகள், ஆசிரியர்கள், ஸ்தல ஸ்தாபனங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆகியவர்களுக்கு ரெப்ரெஸென்டேஷன் இருக்கிறதே தவிர மற்றவர்களுக்கு இல்லை. இந்த நாட்டிலே ஜனநாயக சமுதாயம் உருவாகவேண்டுமென்றால், உழைப்பின் பேராலும், தொழிலின் பேராலும் தான் நமது பொருளாதாரம் முன்கூறு வரவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே தொழில் அதிபர்களுக்கு என்று ஒரு ஸ்தானம் ஒதுக்கப்படலாம், வர்த்தகர்களுக்கு என்று ஒரு ஸ்தானம் ஒதுக்கப்படலாம், தொழிற் சங்கத்தினர்களுக்கு ஒரு ஸ்தானம் ஒதுக்கப்படலாம் என்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். பொதுமக்கள் மத்தியில் ஒட்டுக் கேட்டு கட்சித் தலைவர்கள் தோ்தலுக்கு நிற்கும்போது சில சமயங்களில் தோற்கடிக்கப்படுகிறார்கள். அவர்கள் எம்.எல்.ஸி. என்றோ, நாமினேஷன் என்றோ நமது சட்ட சபைக்கு வந்து விடுகிறார்கள். இதைப் பற்றி பொது மக்கள் கேலியாகவும், கிண்டலாகவும் சொல்லுகிறார்கள். மக்களால் தோற்கடிக்கப்பட்டவர்கள், மக்களால் அவர்களுடைய கொள்கை பிடிக்காமல் வெறுக்கப்பட்டவர்கள், தோற்கடித்து விடுகிறார்கள். அவர்கள் பின்வாசலால் வர அரசாங்கம் சட்டம் ஏற்படுத்தி வைத்திருக்கிறது என்றும், அது ஒழிக்கப்படவேண்டும் என்று பரவலாகப் பரபரப்பாக இருக்கிறது என்று தெரியப்படுத்திக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, லஞ்ச ஒழிப்பைப் பற்றி கனம் அங்கத்தினர் திரு. மதியழகன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். லஞ்சம் என்பது மனிதன் எப்போது பிறந்தானோ அப்போது முதற்கொண்டே அவனுடன் இருக்கிறது என்று கூறிக்கொள்கிறேன். ஆண்டவன் அவதரித்து இருந்தாலும், சர்க்கரைப் பொங்கல் போட்டால் சாதகம் செய்கிறான் என்று வேதம் சொல்லுகிறது. ஒவ்வொரு சாமிக்கும் இது இது தேவை என்று வைத்து பூஜை செய்கிறோம். லஞ்சம் என்பது இந்த நாட்டிலே காங்கிரஸ் அரசாங்கம் வருவதற்கு முன்பேயிருந்து வருகிறது என்பதை மறுக்க முடியாது. எந்தக் கட்சியானாலும் அங்கே லஞ்சம் இருக்கிறது. லஞ்சத்தை ஒழிக்க என்று வைத்திருக்கிற லஞ்ச ஒழிப்பு அதிகாரிகள் ஒரே டிப்பார்ட்மென்ட்டிலிருந்து, போலீஸ் டிப்பார்ட்மென்ட்டிலிருந்து வந்திருக்கிறார்கள். அதனால் ஒரு பரபரப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அது என்ன என்றால், பொது மக்கள் என்ன கூறிக்கொள்ளுகிறார்கள் என்றால் போலீஸ் டிப்பார்ட்மென்ட்டிலிருந்து லஞ்ச ஒழிப்பு அதிகாரிகள் வந்திருப்பதால் அவர்கள் டிப்பார்ட்மென்ட்டில் இருக்கிறவர்களைப் பிடிக்கவில்லை என்று, அதுவும் ஓரளவு

10th March 1966] [திரு. நா. துரைபாண்டியன்]

உண்மை போல் தெரிகிறது. மாற்றாக, இந்த டிப்பார்ட்மென்ட் என்று இல்லாமல் ரிட்டயர்ட் ஜட்ஜ், ஆஃபீஸர்கள், மற்றவர்கள் கொண்ட கமிட்டியாகப் போட்டால் லஞ்ச ஒழிப்பைத் தீவிரமாகச் செய்யலாம் என்று கேட்டுக்கொண்டு எனது உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* புலவர் கா. கோவிந்தன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நம் முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த சட்ட மன்ற நிகழ்ச்சிகளுக்கான செலவுக்கான மான்யம் கோரியிருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்ட மன்றம் 'எல்லோரும் இந்நாட்டு மன்னர்கள்' என்று சொல்லப்படுகிற பொது மக்களாலே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளைக் கொண்டிருக்கிற மன்றம் ஆகும். ஆகவே, இந்தச் சபையை மன்னர்க்கு மன்னர்கள் கூடி இருக்கும் மன்றம் என்பதை பெருமையோடு சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

ஆனால், இந்த மன்றத்திலே கூடி இருக்கிற இவ்வளவு பெருமைக்கு உரிய உறுப்பினர்கள் சில நேரங்களில் உணர்ச்சி வயப்பட்டு இந்த மன்றத்தினுடைய பெருமை குன்றக்கூடிய சில நிகழ்ச்சிகளைச் செய்து விடுகிறார்கள். அது எதிர்க் கட்சியிலே இருக்கிறவர்கள் மட்டும் தான் செய்கிறார்கள் என்ற ஒரு நிலை இல்லாமல், ஓரளவுக்கு எதிர்க்கட்சிக்காரர்களை அந்த அளவுக்குக் கொண்டு செல்லக் கூடிய நிலையிலே ஆளும் கட்சியிலே இருக்கிற உறுப்பினர்களும், அமைச்சர்களும் கூட சில நேரங்களில் அந்த நிலைக்குக் கீழே இறங்கி விடுகிறார்கள். இந்த மன்றத்தில் வள்ளுவர் படத்தின் கீழே—

சொல்லுக சொல்லிற் பயனுடைய சொல்லற்க
சொல்லிற் பயனிலாச் சொல்

என்ற ஒரு நல்ல திருக்குறளைப் பொறித்திருக்கிறார்கள். இந்தத் திருக்குறள் மட்டும் போதாது. சொல்லுகிறவர்கள் நல்ல சொற்களைச் சொல்லலாம். ஆனால், கேட்கிறவர்களுக்கு அந்த நல்ல சொற்களை ஏற்றுக்கொள்ளுகிற அளவுக்கு மனப் பக்குவம் இருக்கிறதா என்று பார்க்கவேண்டும். விதை நல்ல விதையாக இருக்கலாம். அதைக் களர் நிலத்தில் போட்டால் பலன் அளிக்காது. நிலத்திலுள்ள களரைப் போக்கவேண்டும். அந்த நிலையிலே தான் அந்த விதை பலன் அளிக்க முடியும். வள்ளுவரே

எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்பதறிவு

என்று கூறுகிறார். அந்த அளவுக்கு, கூறுகிறவர்கள் யார் என்று பார்க்காமல், கூறப்படுகிற பொருள் என்ன என்று எண்ணிப் பார்க்கிற நிலை ஆளும் கட்சியிலே இருக்கிற அங்கத்தினர்களுக்கும், அமைச்சர்களுக்கும் இல்லாமல் போய் விடுகிறது. அதனால் கேட்கிறவர்கள் நல்லவர்களாக இல்லை என்ற காரணத்தினால் சொல்லுகிறவர்கள் கூட ஒரு சில சமயங்களில் அந்த நிலையிலிருந்து வழுவுகிற நிலை ஏற்படுகிறது.

ஒளியார்முன் ஒன்விய ராதல் வெளியார்முன்
வான்சுதை வண்ணம் கொளல்

[புலவர் கா. கோவிந்தன்] [10th March 1966]

என்ற முறையில் நல்லவர்கள் கூட ஒரு நேரத்தில் நல்ல கருத்துக் களைத் திறம்பட சொல்லக் கூடியவர்கள், கேட்கிறவர்கள் நல்ல வர்களாக அல்லாது இருக்கிற நேரத்தில், அவர்கள் சொல்லுகிற சொல்கூட அவர்களுக்கு ஏற்ற நிலையில் ஏற்படும் என்று சொல்லுகிறார். அந்த நிலையை எண்ணிப் பார்க்கிற நேரத்தில் அமைச்சர்கள் சொல்லுகிற பதிலும், ஆளும் கட்சியில் எழுப்புகிற சில சொற்களும் ஆத்திரமுட்டக் கூடியவனவாக இருக்கின்றன. அந்த சமயத்தில் அங்கத்தினர்களும் உணர்ச்சி வயப்பட்டு விடுகிறார்கள்.

ஆகவே, இந்தச் சபையிலே தவறு நடைபெறுவதும், அப்படி தவறு நடைபெறுகிற அளவுக்கு நிலைமை வளர்வதும், இந்த நிலைகளை வெளியிலே சொல்லாமல் இருக்கக்கூடிய அளவுக்கு தீர்ப்புகள் ஏற்படுவதும், இவைகளெல்லாம் தொடர்ந்து நடைபெறாமல் இருப்பதற்கு ஆளும் கட்சியினரும், எதிர்க்கட்சியினரும் ஒன்றுபட்ட நிலைமையில், ஒரு மனதோடு பாடுபட வேண்டும் என்ற எனது வேண்டுகோளை தங்கள் மூலம் விடுத்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அமைச்சர்களைப் பற்றி இங்கே சொன்னார்கள். இந்த நாட்டில் இருக்கிற ஆட்சிமுறை நல்ல முறையிலே நடைபெறவேண்டும் என்றால், அமைச்சர்கள் நல்ல முறையில் பணியாற்றவேண்டும். அமைச்சர்களுக்கு எவ்வளவோ பணிகள் இருக்கின்றன. அது எங்களுக்குத் தெரியும். அதே நேரத்தில் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் பணிகள் இருக்கின்றன. அவர்கள் காலமும் அருமையானது தான். சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அமைச்சர்களை காண வருகிற நேரத்தில் பல மணி நேரம் காத்துக் கிடக்கவேண்டியிருக்கிற ஒரு நிலைமை இருக்கிறது. அதைத் தவிர்க்கவேண்டும். குறிப்பிட்ட நேரத்தில் அங்கத்தினர்களை காணுவதற்கு என்று ஒதுக்கிவிட்டு, அந்த நேரத்தில் அமைச்சர்கள் வேறு பணியில் ஈடுபடக்கூடாது. ஒரு சேகராரி வருகிறார். அவர் போனபிறகு இன்னொரு சேகராரி வருகிறார். சேகராரிஸ் கான்பெரன்ஸ் நடந்துகொண்டிருக்கிறது என்று அமைச்சர்கள் உள்ளே இருக்க, அங்கே வெளியே சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் காத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. அதைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அமைச்சர்களின் சுற்றுப் பிரயாணத்தைப்பற்றி திரு. மதி டிமுகன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். கட்சிப் பணிக்கும், சொந்தப் பணிக்கும் அமைச்சர்கள் போவதைப்பற்றி நாங்கள் யாரும் கூறுவதற்கில்லை. கட்சிப் பணிக்கும் சொந்தப் பணிக்கும் போகிற நேரத்தில் ஓரிரு அரசுப் பணிகளை ஏற்றுக்கொண்டு நடத்துவது நல்ல முறையாகாது என்பதை நான் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

தேர்தல் நிதி வசூலிப்பதற்கு அமைச்சர்கள் செல்லுகிறார்கள். இது எந்த அளவுக்கு நல்ல முறையாக இருக்கும் என்பதை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். நான் ஆளும் கட்சிக்கு தங்கள் மூலமாக ஒரு வேண்டுகோள் விடுக்கிறேன். பணத்தை நம்பி 1967-ம் ஆண்டு தேர்தலை எதிர்நோக்காதீர்கள். அதை நம்பி ஒரு

10th March 1966] [புலவர் கா. கோவிந்தன்]

காலத்தில் பலன் கண்டிருக்கலாம். ஆனால், 1967-ல் பணம் உங்களுக்குப் பலன் கொடுக்காது. சாதாரணமாக ஒரு பொதுக் கூட்டத்தில் ஒருவர் சொல்லக் கேட்டேன். கணவன் காலைபிலிருந்து மனைவியை அடித்து துன்புறுத்திவிட்டு, மாலையில் வந்தவுடன் ஒரு பொட்டலத்தையும், கொஞ்சம் பூவையும் வாங்கிக்கொண்டுவந்து கொடுத்தவுடன் அந்த பொட்டலத்தை எடுத்துக்கொண்டு, பூவை சூட்டிக்கொண்டு காலையில் கணவன் அடித்து துன்புறுத்தியதை யெல்லாம் மனைவி மறந்துவிடுகிறாள். அதைப்போல காங்கிரஸ் காரர்கள் எவ்வளவோ கொடுமைகள் செய்தாலும் கடைசியில் பணம் கொடுப்பது மூலம் மக்கள் அந்தக் கொடுமைகளை மறந்து விடுவார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. பொது மக்கள் அப்படி இப்பொழுது ஏமாந்துவிடுவார்கள் என்ற நினைப்பு வேண்டாம். அந்தக் காலத்து பெண்கள் அப்படி இருந்திருக்க முடியும். ஆனால், இந்தக் காலத்தைக் கொண்டு பார்த்தால் அந்த அளவுக்கு இல்லை என்பதை அவர்கள் உணர வேண்டும். காசு கொடுத்து வோட்டு வாங்கிவிடலாம் என்ற நிலையை மறந்துவிடுங்கள். நீங்கள் அவிழ்த்துவிட்ட பூதம் உங்களையே சாப்பிட்டுவிடும் . . .

திருமதி ராஜாத்தி குஞ்சிதபாதம் : அங்கத்தினர் அவர்கள் பேசும்பொழுது அந்தக் காலத்து பெண்கள் அப்படி இருந்தார்கள், ஆனால் இந்தக் காலத்துப் பெண்கள் அப்படியில்லை என்று சொன்னார்கள். இந்தக் காலத்துப் பெண்கள் எப்படி இருப்பார்கள் என்று அவருடைய அபிப்பிராயத்தை அறியலாமா?

புலவர் கா. கோவிந்தன் : கணவன் கொடுக்கிற பொட்டலத்தையும் வாங்கிக்கொண்டு, பூவையும் சூட்டிக்கொண்டு, கணவன் காலை யில் செய்ததை மனதில் வைத்துக்கொண்டு, அவனைத் திருத்தும் உரிமை அவர்களுக்கு இருக்கிறது. அந்த அளவுக்கு இந்தக் காலத்துப் பெண்கள் நடந்துகொள்ளுவார்கள் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, இங்கே ஒரு கருத்தை மட்டும் கூற விரும்புகிறேன். இந்த நெல் கொள்முதல் திட்டத்தை பற்றி பல முறை இந்த மன்றத்திலே கூறப்பட்டம்கூட, அதிலே அமைச்சர் அவர்கள் கருத்தைச் செலுத்தியதாகத் தெரியவில்லை. நெல் கொள்முதல் திட்டத்தில் மாவட்டத்திற்கு மாவட்டம் முறைகள் வேறுபடுகின்றன. அதுமட்டுமல்லாமல் ஒரே மாவட்டத்தில் ஒரு தாலுகாவுக்கு தாலுகா முறை வேறுபடுகிறது. இம்மாதிரி வேறுபடுவதற்குக் காரணம் என்ன? நெல் அதிகமாக விளைந்திருக்கிற மாவட்டத்தில் அரசாங்கம் நெல் கொள்முதல் வியாபாரிகள் என்று சிலரை நியமித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் அல்லாமல் 'ஜே' லைசென்ஸ்தார் என்றும் சிலரை நியமித்திருக்கிறார்கள். அரசாங்கக் கொள்முதல் வியாபாரிகள் வாங்கிய நெல் தான் அரசாங்கக் கணக்கில் வரும் 'ஜே' லைசென்ஸ்தார் வாங்குகிற நெல் கணக்கில் வராது. நமது மாகாணத்தில் பற்றாக்குறை இருக்கிற சில ஜில்லாக்களுக்கு அரிசி நெல் கொள்முதல் வியாபாரிகள் மூலம் நெல்லை அனுப்புகிறார்கள். ஒரே மாவட்டத்தில் பற்றாக்குறை இருக்கிற சில தாலுகாக்களில் ஒரு சில வியாபாரி

[புலவர் கா. கோவிந்தன்] [10th March 1966]

களை நியமித்து 'ஜே' லைசென்ஸ்தாரிடத்திலே நீங்கள் அரிசி வாங்கிக் கொள்ளுங்கள், நெல் வாங்கிக்கொள்ளலாம் என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். 'ஜே' லைசென்ஸ்தார் எத்தனை மூட்டைகள் நெல் வாங்கினார்கள் என்பதற்கு கணக்கு இருக்கிறதா என்றால், கணக்கு இல்லை. அவர்கள் வாங்கிய நெல்லை, வாங்கிய அரிசியை உரிய முறையில் விற்றிருக்கிறார்களா என்று கண்காணிப்பதற்கு இப்பொழுது இருக்கிற முறையிலே அமைப்பு இல்லை. அந்தக் காரணத்தினால் அவர்கள் இங்கே வாங்குகிற நெல்லையும் அரிசியையும் தங்களுடைய இஷ்டம்போல், தங்கள் விருப்பம் போல் எந்த விலைக்கு வேண்டுமானாலும் விற்கிறார்கள். அப்படி விற்கின்ற காரணத்தினால் நெல் உரியவர்களுக்குக் கிடைக்காமல் எங்கேயோ செல்லக்கூடிய ஒரு நிலைமை இருக்கிறது. இதை அனுசரித்து நெல் லுக்குக் கொடுக்கின்ற விலை நல்ல விலையாக இருப்பதற்கும், நெல்லுக்கு கொடுக்கிற விலை மற்ற துறையிலே சென்று தவறான முறையில் செல்லுவதற்கு வழி இல்லாத வகையிலும், இந்த முறையை மாற்றி அமைக்கவேண்டும் என்று என்னுடைய கருத்தையும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மாதா, பிதா; குரு தெய்வங்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம் : மதிப்பிற்குரிய சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, மாநிலச் சட்டப் பேரவை, தேர்தல்கள்; மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள்; தலைமையிடப் பணியாளர்கள் ஆகிய மான்யக் கோரிக்கைகளின் மீது கொடுக்கப் பட்டுள்ள வெட்டுப் பிரேரணைகளை ஒட்டி ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நமது சட்டசபையின் அங்கத்தினர்களுடைய எண்ணிக்கை 206-லிருந்து 234-ஆக 1967-ல் அமைய இருக்கிறது. அதைப் போல மேல்சபை வேண்டுமா, வேண்டாமா என்பது ஒரு புறம் இருக்க, மேல்சபையின் அங்கத்தினர்களுடைய எண்ணிக்கையும் அந்த அளவுக்கு உயர்த்தப்படவேண்டும். அப்படி உயர்த்தப்படும், உயர்த்தப்படாதா என்று சூழ்நிலை தெரியவில்லை. ஆகவே, மேல் சபை அங்கத்தினர்களுடைய எண்ணிக்கையை ஒன்பதில் ஒரு பங்கு அதிகப்படுத்தவேண்டும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்திலே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(கனம் உதவி சபாநாயகர் தலைமை)

அடுத்தபடியாக, ஆசிரியர்களுக்குத் தனித் தொகுதி இருக்குமா, இருக்காதா என்ற பிரச்சனை. பாராளுமன்றத்தில் ஆசிரியர்களுக்குத் தனித் தொகுதி இருக்கக்கூடாது என்ற எண்ணம் இருப்பதாகவும், அந்தக் கருத்தை ஒட்டியே நம் மாநில ஆட்சியினரும் ஆசிரியர்களுக்குத் தனித் தொகுதி தேவையில்லை என்கின்ற கருத்தையும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மாதா, பிதா; குரு தெய்வம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மாதா, பிதாவுக்கு அடுத்தாற் போல் குரு; அதாவது ஆசிரியர் தெய்வமாகக் கருதப்படுகிறார். ஆசிரியர்கள், சமுதாயத்தினருக்கு கண்ணைக் கொடுக்கக்கூடிய வர்கள். அவர்களுக்குத் தனித்தொகுதி இல்லை என்று சொல்லுவது வருந்தக்க ஒரு நிலையாகும். ஆசிரியர்களுக்குத் தனித்தொகுதி இல்லை என்ற நிலை ஏற்படாமல், ஏற்கனவே இருப்பதைப் போலவே

10th March 1966] [திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம்]

தொடர்ந்து ஆசிரியர்களுக்கு தனித் தொகுதி இருக்க ஆவன செய்யவேண்டும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தாற்போல சட்டமன்றத்தில் சென்ற ஆண்டு இதே மான்யக் கோரிக்கை விவாதிக்கப்பட்டபொழுது எடுத்துச் சொல்லப்பட்ட கருத்து ஒன்றை மீண்டும் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அமைச்சர்கள் கேள்விகளுக்குரிய அத்துனை விடைகளையும் தயாராக வைத்துக்கொண்டு, பைலைப் படித்து தயார் செய்துகொண்டு, சட்ட மன்றத்தில் பதில் சொல்லுவதில்லை; மன்ற உறுப்பினர்கள் கேள்விகள் கேட்கும் பொழுது, அவைகளுக்கு தனிக் கேள்வி போடவேண்டும், தகவல் என்னிடம் இல்லை என்கிற அளவுக்கு பரவலாக பல கேள்விகளுக்கு அதே பதிலைத் தான் அமைச்சர்கள் சொல்லுகிறார்கள் என்று கூறப்பட்டது. முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளிக்கையில் கூடுமானவரையில் தகவல் முழுவதையும் வைத்திருக்கிற அளவுக்கு அமைச்சர்கள் நடந்துகொள்ளுவார்கள் என்று உறுதிமொழி தந்தார்கள். அந்த உறுதிமொழி சரிவர நிறைவேற்றப்படவில்லை. அதே சமயத்தில் ஒரு கேள்வி போட்டு, ஓராண்டு, இரண்டு ஆண்டு ஆகியும் கூட, அந்தக் கேள்விக்கு உரிய தகவல்கள் சபை முன்பு வைக்கப்படுவதில்லை, அமைச்சர்கள் அறிவிப்பதில்லை; மிகவும் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. இம்மாதிரி கால தாமதத்தைப் போக்குவதற்குரிய நடவடிக்கைகளை சபை முதல்வர் அவர்கள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தாற்போல, சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் விடுதிக்காக 1964-65-ஆம் ஆண்டிலேயே நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டது. ஆனால் விடுதி கட்டியபாடு இல்லை. ஆகவே, பழைய விடுதியிலேயே நால்வர், ஐவராக ஒரே அறையில் இருக்க வேண்டிய நிலைதான் இருக்கிறது. அதிலே ஒருவரை ஒருவர் பார்த்துக்கொண்டு, ஆஸ்பத்திரியில் சிகிச்சைக்கு வந்து இருப்பதுபோல அவஸ்தைப் படவேண்டிய நிலைதான் இருக்கிறது. நால்வர் ஐவராக இருப்பது கஷ்டமாக இருப்பதால் வேறு இடங்களுக்குப் போகவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது.

சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு, வாசகசாலை ஒன்று அங்கேயே ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்று சென்ற ஆண்டு விவாதத்தின் போதே அங்கத்தினர்கள் யோசனைகள் தெரிவித்தார்கள். அப்பொழுது முதல் அமைச்சர் அந்த யோசனையை, நல்ல யோசனை என்று பாராட்டிவிட்டு, அது உடனடியாக செய்து தரப்படும் என்றும் தெரிவித்தார்கள். ஆனால் ஓராண்டு காலமாகியும், வாசகசாலை ஏற்படுத்தமுடியாத நிலைதான் இருக்கிறது. அந்த வாக்குறுதி நிறைவேற்றப்படவில்லை.

அமைச்சர்களுக்கு நிறையச் செயலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுடைய வேலைகள் செவ்வனே நடைபெற முடிகிறது. ஆனால் எதிர்த் தரப்பில் இருக்கும் எங்களைப் பொறுத்தவரையில், எங்களை நாங்களேதான் பார்த்துக் கொள்ள

[திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம்]

[10th March 1966]

வேண்டியிருக்கிறது. எங்களுடைய சட்ட மன்ற அலுவல்கள் சம்மந்தப்பட்டவரை, எங்கள் பணிகளை செவ்வனே ஆற்ற, ஒரு ஐவரைப் போட்டு; “அபொலிஷன் பார்டி செக்ரடேரியட்” என்று ஏற்படுத்தினால், நாங்கள் எங்களுடைய லெஜிஸ்லேடிவ் பிஸினஸ் களைக் கவனிக்க உதவியாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தாற்போல, தேர்தலைப் பற்றி இந்த மன்றத்திலே எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. நகராட்சித் தேர்தல்கள் நடந்து விட்டன. 1952-லே பதிவு செய்யப்பட்ட வாக்காளர் ஜாபிதாவை வைத்துக்கொண்டு, முனிசிபல் தேர்தல்கள் நடந்தேறிவிட்டன. 1,500 வோட்டர்கள் உள்ள வார்டுக்கும் ஒரு பிரதிநிதி; 500 வோட்டர்கள் இருக்கும் வார்டுக்கும் ஒரு பிரதிநிதி என்ற முறையில் அந்தத் தேர்தல்கள் நடந்து முடிந்துவிட்டன. நடந்தது நடந்துவிட்டது. இனிமேலாவது, நகராட்சி மன்றங்களுக்கு வாக்காளர்கள் சமத்துவமாக இருக்கும் முறையில் வார்டுகள் போடவேண்டும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்திலே தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

1967-ம் ஆண்டுத் தேர்தல் வெகு வேகமாக வர இருக்கிறது. 750 வாக்காளர்களுக்கு ஒரு ஒட்டுச்சாவடி என்று அமைய வேண்டும். இந்த நாட்டிலே கிராமங்களெல்லாம் சிதறிக் கிடக்கின்றன. அங்கெல்லாம் சிறுசிறு கொட்டகைகள் போட்டு வசதிகள் செய்கிறோம். அதே பிரகாரம் மக்களுடைய நலனைக் கருதி, ஒரு மைலுக்கு உட்பட்டு; 300 வாக்காளர்களை இருந் தாலும், அங்கே மையமான இடத்தில் ஒட்டுச் சாவடி அமைக்க வேண்டும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரு வாக்காளர் பெயர் பட்டியலிலே விட்டுவிட்டு இருக்கிறது என்றால் தேர்தலுக்கு முன்னாள் வரை கூட; அந்தப் பெயரை வாக்காளர் பட்டியலில் சேர்க்கலாம் என்று வசதி செய்யவேண்டும். அப்படி விடப் பட்டவர் விண்ணப்பம் போட்டு, தன் பெயரை வாக்காளர் பட்டியலில் சேர்த்துக் கொள்ளக்கூடிய சந்தர்ப்பம் அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

* திரு. கே. ஆர். ஆர். எம். கரியமாணிக்கம் அம்பலம் : மதிப்பிற் குரிய உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மன்றத்தில் கொண்டு வந்திருக்கும்; மானியக் கோரிக்கைகள் மீது கொடுக்கப்பட்டிருக்கும், எதிர்க்கட்சி வெட்டுப்பிரேரணையை ஆதரித்து என் னுடைய கருத்துக்களை சொல்ல விரும்புகிறேன்.

எலெக்ஷனிலே வாக்காளர்கள் வோட்டுச்சாவடிக்குப் போய்ச் சேருவது கஷ்டமாக இருக்கிறது. இதிலே எல்லாக் கட்சிக்காரர் களுக்கும் தொல்லை இருக்கிறது. வாக்காளர்களில் சிலருக்கு யார் ஆட்சிக்கு வந்தால் என்ன என்கின்ற நிலை இருக்கிறது. இதைத் தவிர்க்க கட்டாயமாக வாக்காளர்கள் வோட்டுச்சாவடிக்குச் சென்று வோட்டுப் போடவேண்டும் என்று ஒரு சட்டம் இருந்தால் மிக்க நன்றாக இருக்கும். அப்படி இருந்தால் ஓரளவு தவறுகள் கூட நிவர்த்தியாகச் சாதகமாக இருக்கும். அவர்கள் யாருக்கு வேண்டுமானாலும் வோட்டுப் போட்டுவிட்டுப் போகட்டும். அதைப்

10th March 1966]

[திரு. கே.ஆர். ஆர்.எம். கரியமாணிக்கம் அம்பலம்]

பற்றி கவலை இல்லை. ஆனால் கட்டாயமாக வோட்டைப் போட வேண்டும். அதற்கான சட்டம் ஒன்று இருக்கவேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். வோட்டுச்சாவடிகளுக்குச் சென்று வோட்டுப் போடப்போகிறோம். பகல் 12 மணி நேரத்தில் தாய்மார்கள், குழந்தைகளையும் வைத்துக்கொண்டு வோட்டுப் போட நிற்பதைப் பார்க்கிறோம். மிகக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. பார்ப்பதற்கு கண்ணராவியாக இருக்கிறது. எங்குமே நிழலே இல்லை. எங்கு பார்த்தாலும் நிழல் இல்லாமல், வெயில் கடையும் நிலைதான். அதிலே தாய்மார்கள் குழந்தைகளையும் வைத்துக் கொண்டு நிற்பதில், சிலர் மயங்கி விழுந்துவிடக்கூடச் செய்கிறார்கள். ஆகவே ஆங்காங்கு இருக்கின்ற வோட்டுச்சாவடிகளில் தென்னோலையால் காவணம் அமைத்து, வோட்டர்கள் க்யூவில் நின்று வோட்டுப் போட வசதி செய்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும். இதை அவசியம் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எலெக்ஷனிலே ஆங்காங்கே ஒரு எலெக்ஷன் ஏஜெண்ட் போடப்பட்டு இருக்கிறது. ஏஜெண்டுகளும், அபேட்சகர்களுமாக எல்லா போலிங் ஸ்டேஷன்களையும் கவனித்துத் தவறுகளை நிவர்த்தி செய்ய முடியாமல் இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட ஜெனரல் ஏஜெண்டுகள் இரண்டு பேர்களைப்போடும் வாய்ப்புக் கொடுத்து, மூன்று பேராகச் சுற்றினால், தவறுகள் எங்கே நடக்கிறது என்று பார்க்க முடியும். ஆகவே, இரண்டு ஜெனரல் ஏஜெண்டுகள் போடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கண்பார்வை இழந்தவர்கள் வோட்டுப்போடச் சொல்கிறார்கள். எலெக்ஷன் ஆபீசரிடம் யாருக்கு போகுகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். அந்த வோட்டை எலெக்ஷன் ஆபீசர் ஓட்டருடைய எண்ணத்திற்கு மாறாகவும் போடலாம். அதைத் தவிர்க்க அந்த எலெக்ஷன் ஏஜெண்டுகளுடைய முன்பாக, அவர்களுக்குத் தெரியும் படியாக அந்த ஆபீசர் மார்க் பண்ணினால், நல்ல முறை ஏற்படும். இதையும் கவனித்து ஆவனசெய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எலெக்ஷனிலே அமைச்சர்கள் தலையிடுகிறார்கள். இதனால் சில கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. முன்பெல்லாம் யுத்தம் நடக்கும் போது, நிராயுதபானிகளை எதிர்க்கக்கூடாது என்கின்ற தர்மம் இருந்தது. இன்றைக்கு எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் நிராயுத பானிகளாக இருக்கிறோம். ஆளும் கட்சியோ ஆயுதபானிகளாக—பவர்தான் ஆயுதம்—ஆளும் கட்சிக்காரர்கள் அச்சங்கப் பவரை வைத்துக்கொண்டு, ஆயுதபானிகளாக, நிராயுதபானிகளாகிய எங்களை எதிர்க்கும் சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆகவேதான் நாங்கள் அடிக்கடி அமைச்சர்கள் தேர்தலுக்கு ஆறு மாதத்திற்கு முன்பாக பதவிகளை விட்டு விலகிக் கொள்ளவேண்டும் என்று கூறுவதெல்லாம். ஆறு மாதத்திற்கு முன்பு அமைச்சர்கள் பதவியை விட்டு விலகினால்தான், நியாயமான, தர்மமான எலெக்ஷன் நடக்கும் தவிர, இவர்கள் பதவியில் இருந்துகொண்டு எதிர்க்கட்சிக்காரர்களுக்கு எதிராகப் பிரசாரம் செய்வதானது நியாயமான

[10th March 1966]

[திரு. கே.ஆர். ஆர்.எம். கரியமாணிக்கம் அம்பலம்]

எலெக்ஷன் என்று நாங்கள் ஒப்புக்கொள்வதில்லை. ஆகவே, ஆறு மாதத்திற்கு முன்பாக அமைச்சர்கள் தங்கள் பதவிகளை விட்டு விலகிக் கொள்ளவேண்டும் என்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பொய் வோட்டுகள், தவறாக வோட்டுகள் போடுவது இருக்கிறது. அதற்கு இப்பொழுது கடுமையான நடவடிக்கை எடுப்பதில்லை. பொய் வோட்டுப் போடுகிறவர்களைக் கண்டுபிடித்துக் கொடுத்தால், கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். 1967 எலெக்ஷனுக்கு முன்னாலே நடக்கும் காரியங்கள் பயங்கரமாக இருக்கிறது. அதிகாரிகள் திடீர் திடீர் என்று மாற்றப் படுகிறார்கள். நியாயமான அதிகாரிகள் எங்கேயும் நிலைத்து இருக்க முடியவில்லை. ஆளும் கட்சிக்காரர்களுக்கு அனுசூலமாக இருக்கும் அதிகாரிகள் மட்டும்தான் விட்டு வைக்கப்படுகிறார்கள். நியாயமான அதிகாரிகள் இப்பவே மாற்றப் பட்டுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். முக்கியமாக என்னுடைய பகுதி திருவாட்டை தாலுகாவில் அம்மாதிரி நடந்து கொண்டு இருக்கிறது. இந்தமாதிரி பல இடங்களிலேயெல்லாம், அதிகாரிகள் மாற்றப் பட்டுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆளும் கட்சிக்கு அனுசூலமாக இருக்கிறவர்கள் அங்கே போடப்படுகிறார்கள். இதையெல்லாம் தேர்தலுக்காகத்தான் செய்கிறார்களோ என்றுதான் நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது. இந்த நிலையைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1 40
a m.

சட்டசபையைப் பொறுத்த வரைக்கும்; தமிழிலேயே எல்லா நடவடிக்கைகளும் இருந்தால், எல்லோருக்கும் தெரிந்து பேசுவதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கும். அமைச்சர்கள் கேள்விக்கு முதலிலே பதில் சொல்லும்போது கூட, தமிழிலேயே பதில் சொன்னால் எல்லோரும் புரிந்துகொள்ளக்கூடியதாக இருக்கும். தமிழ் படித்தவர்களும் இந்தச் சட்ட மன்றத்தில் இருப்பதனாலே, ஆங்கிலத்தில் பதில் சொல்வது புரிவது இல்லை. ஆகவே, இனிமேலாவது தமிழிலே பதில் சொல்வதற்கு ஏற்பாடு செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் அமைச்சர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சட்ட மன்றப் பிரதிநிதிகளுக்காக இப்பொழுது புதிதாக ஒரு கட்டடம் கட்டப்படுகிறது. அதற்கு ஒரு 'மாடல் ரூம்' செய்து வைத்திருக்கிறார்கள். நான் போய்ப் பார்த்தேன். அது 'ரிமாண்டு ரூம்' மாதிரி இருக்கிறது. சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தங்குவதற்கு லாயக்காக இல்லை. பாதி இடத்திலே கக்கூசும் பாத் ரூமும் வந்துவிட்டது. மழை காலத்திலே, பனி காலத்திலே, வெயில் காலத்திலே வெளியே வர முடியாது. காரணம், வராந்தா கூடக் கிடையாது. பின்னாலும் வராந்தா கிடையாது. முன்னாலும் வராந்தா கிடையாது. மழை, பனி இம்மாதிரி நேரத்தில் உள்னே ஒண்டிக்கொண்டுதான் இருக்கவேண்டும். வசதியாக இல்லை. இப்போதிருப்பதே வசதியாக இருக்கும் போலிருக்கிறது. இப்பொழுது இருக்கும் பழைய ஹாஸ்டல் ரூமில் அதிகமாக ஆட்கள் தங்கத் தொந்தரவாக இருக்கும் என்பதைத் தவிர, வேறு அசௌகரியம் இல்லை. பழைய ஹாஸ்டலில் இருக்கும் சௌகரியம்

10th March 1966]

[திரு. கேஆர். ஆர்எம். கரியமாணிக்கம் அம்பலம்]

இதிலே வராது. அவ்வளவு சௌகரியம் இதிலே இருக்க முடியாது என்றாலும், உடனடியாக இதைக் கவனிக்கவேண்டும். அமைச்சர் அவர்கள் நேரடியாகக் கவனித்து, புதிதாகக் கட்டக்கூடிய ஹாஸ்டலைச் சௌகரியம் உள்ளதாகக் கட்டச் செய்யவேண்டும். ஹாஸ்டல் என்றால், ஏதோ ஹோட்டல் ரூமில் இரண்டு மூன்று நாட்கள் தங்கிப் போவது என்பது அல்ல. பட்ஜெட் செஷன் வந்தால், ஒரு மாதம் தங்கியிருக்கவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. இது ரொம்பக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே, இதை மிகவும் கவனிக்கவேண்டும். இதிலே சற்றுத் தாராளத்தைக் காட்ட வேண்டும். இருப்பதைவிட மோசமாக இருந்தால், அது ரொம்ப சிரமமாக இருக்கும். ஹாஸ்டல் வசதி இல்லாததற்காக கட்டப் பட்டால், இதிலே தங்கியிருப்பதைவிட ஊருக்குப் போய்விடலாம் என்று கூடக் கருதி, ஊருக்குப் போகவேண்டியநிலை கூட சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு ஏற்படும். மெம்பர்கள் ஹாஸ்டலில் வசதியாகத் தங்கியிருக்கவேண்டும் என்பதைக் கருத்திலே கொள்ள வேண்டும். சட்ட மன்ற நடவடிக்கைகளில் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் அதிகமாகப் பங்கெடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று நினைத்தால், சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்காகக் கட்டப்படும் ஹாஸ்டலைக் கொஞ்சம் தாராள மனப்பான்மையோடு கட்டிக் கொடுக்கவேண்டும். கக்கஸ், பாத் ரூம் உள்ளே இருக்கக் கூடாது. பின்னால் ஒரு லைனாகப் போட்டு விட்டால் வசதியாக இருக்கும். அதை இப்போதே செய்தால்தான் முடியும். ஓரளவிற்குக் கட்டி விட்ட பிறகு செய்வது என்றால், அது சிரமமாக இருக்கும். முன்னால் வராந்த வேண்டும். வராந்தா இல்லாவிட்டால் அறைக்குள் றேய் வெயில் அடிக்கும் மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கும். எப்படியும் முன்னால் ஒரு வராந்தாவை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, அசெம்பிளி மெம்பர்களுக்காக பஸ் விட்டிருக்கிறார்கள். மெம்பர்கள் ஊரிலிருந்து சென்னை வருகிறபோது, இரயில்வே ஸ்டேஷனில் திண்டாடவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. அசெம்பிளிக் கூட்டம் ஆரம்பிக்கும் தினத்தன்றும் அந்த பஸ்ஸை இரயில்வே ஸ்டேஷனுக்கு ஒவ்வொரு இரயில் வருகிற நேரத்திலும் அனுப்பி வைக்கவேண்டும். இதைப்பற்றி எத்தனையோ தடவை எடுத்துச் சொன்னோம். ஹவுஸ் கமிட்டியிலும் சொன்னோம். அதைச் செய்வதாகச் சொன்னார்கள். இதுவரை செய்யப்படவில்லை. அதைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும். அசெம்பிளிக் கூட்டம் முடியும் அன்றைக்கும் இரயில்வே ஸ்டேஷனுக்கு ஹாஸ்டலிலிருந்து ஒவ்வொரு ரயிலுக்கும் பஸ் விடப்படவேண்டும். அதையும் செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கின்றேன். வணக்கம்.

திரு. கோ. வெங்கட்டராமன் : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் மாநில சட்டப் பேரவை, தேர்தல்கள், மாநில ஆட்சித் தலைவர் அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள் சம்பந்தமான மானியங்களை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

[திரு. கோ. வெங்கட்டராமன்] [10th March 1966]

மாநில சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் மக்களால் தேர்தெடுக்கப் படுகிறார்கள். அவர்கள் மக்களின் பிரதிநிதிகளாகப் பணி புரிகின்ற சந்தர்ப்பங்களில் அவர்களுடைய உண்மையான பணி சரியான முறையில் வரையறுக்கப்படாமல் இருப்பதை நான் ஒரு சில உதாரணங்களோடு எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். குறிப்பாக, நகரப் பகுதியைச் சார்ந்த மாநிலச் சட்டசபை அங்கத்தினர்கள், எப்படி நகரத்தின் பிரதிநிதிகளாகத் தங்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்ல முடியும் என்பதை ஆராய்ந்து பார்க்கிறபோது, சட்ட மன்றத்திலே நகரத்தினுடைய நிலையைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்ல முடியுமே தவிர, நகரத்திலே இயங்கிக்கொண்டிருக்கிற நகர மன்றத்திலே இது சம்பந்தமாக நடக்கின்ற காரியங்களைத் தெரிந்து கொள்ளும் வாய்ப்பு இன்றையதினம் இல்லாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. கிராமப் பகுதிகளிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிற அங்கத்தினர்கள், பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சிலில் அங்கம் பெறுகிறார்கள்; ஆகவே அவ்வப்போது அந்தத் தொகுதிகளிலே இருக்கும் குறைகளையும் காரியங்களையும் தெரிந்துகொள்ள முடியும்; எப்படி நிறைவேற்றப்படுகின்றன என்பதையும் தெரிந்துகொள்ள முடியும். ஆனால், நகரப் பகுதிகளில் இருக்கும் சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்கும், நகரசபைக்கும் எந்த விதமான சம்பந்தமும் இல்லை. நகரசபையினர் நிறைவேற்றுகிற தீர்மானங்கள், நகரசபையினர் செய்யக்கூடிய காரியங்களை அந்த நகரத்தைச் சார்ந்த சட்டசபை அங்கத்தினர்களும் தெரிந்துகொள்ளுவதற்கு வாய்ப்பு இல்லாமல் இருக்கிறது. ஆகவே, சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் நகரசபையிலே அங்கம் வகிக்கலாமா என்பதைப்பற்றி ஆராய்ந்து பார்க்கப்பட்டு, இதே சர்க்காரில் ஆலோசனையில் முன்பு இது போன்ற ஒரு கருத்து இருந்து, அது தள்ளி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள முடிகிறது. ஓட்டு போடும் அதிகாரம் இல்லாமல், சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் எப்படி இன்றையதினம் பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சிலில் அங்கம் வகித்துக் கொண்டிருக்கிறார்களோ, அதேபோல், சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களும் அவர்கள் பிரதிநிதித்துவம் வகிக்கின்ற நகர சபையிலே ஓட்டு போடும் அதிகாரம் இல்லாத அங்கத்தினர்களாக இருந்தால், அந்த நகரசபை அதிகாரிகள் செய்கிற காரியங்கள், இருக்கும் திட்டங்கள் எந்த அளவிற்கு நிறைவேற்றப்படுகின்றன, எந்த அளவுக்கு தாமதம் ஏற்படுகிறது. ஆகியவற்றைப்பற்றியெல்லாம் சரியாகத் தெரிந்துகொண்டு இங்கே சர்க்காரிடத்தில் எடுத்துச் சொல்வதற்கும், சட்ட மன்றத்திலே எடுத்து விளக்குவதற்கும் வசதியாக இருக்கும் என்ற காரணத்தினால், இந்த கருத்தை அரசாங்கம் மறு பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் உண்மையிலேயே ஆட்சி நிர்வாகம் சரியான முறையில் அமைவதில் அதிக ஆர்வம் காட்டுகிறார்கள். ஆகவேதான், இந்த அரசாங்க அதிகார நிர்வாகத்திலே ஊழல் இருக்கிறது என்று பரவலாகத் தெரிவிக்கப்படுகிற கருத்தை ஆராயும்போது கூட லஞ்ச ஊழல்களைப்பற்றி சரியான முறையில் ஆலோசிப்பதற்கு ஒரு கமிட்டி அமைத்தார்கள். எனக்கு முன்பு பேசிய நண்பர் திரு. மதியழகன் அவர்கள், 16 குற்றச்சாட்டுக்களை

10th March 1966] [திரு. கோ. வெங்கட்டராமன்]

ஒன்றன்பின் ஒன்றாக அடுக்கிப் பேசினார்கள். அதற்கு முன்பு அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லும்போது, சந்தானம் கமிட்டியினுடைய அறிக்கையை எடுத்துச் சொல்லி, அதைத் தனக்குப் பக்கபலமாக, ஆதாரமாக எடுத்து வைத்துப் பேசினார்கள். சந்தானம் கமிட்டி, லஞ்சத்தை ஒழிப்பதற்கான பல ஆலோசனைகளைத் தந்திருக்கிறது, அதை இந்த அரசாங்கம் ஏற்கத் தவறிவிட்டது என்ற பாணியில் இருந்தது அவருடைய குற்றச்சாட்டு. ஆனால், அடுத்து அவர் பேசுகிறபோது, இந்த சென்னை மாநில சர்க்காரைப் பொறுத்த வரையில், லஞ்ச ஊழலைச் சரியான முறையில் கண்டு பிடிப்பதற்காக விஜிலென்ஸ் கமிஷனர் என்ற ஒரு ஸ்தானத்தை ஏற்படுத்தி யிருப்பதைப்பற்றிக் குறை சொன்னார்கள். இதற்கு என்ன காரணம் என்பதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. எப்படியும் நிர்வாகத்தில் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் ஊழல் இருக்க முடியும். அதுவும் இப்பொழுது வியாபாரத் துறையிலும், மற்ற மற்ற துறைகளிலும் எல்லா வகைகளிலும் விரிந்து கிடக்கும் இந்த நிர்வாக அமைப்பில் வெறும் சாதாரண லஞ்ச ஊழல் மட்டுமல்ல, மிகப் பெரிய அளவிலே, லட்சக் கணக்கான, கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் புழங்குகின்ற இடத்திலே லஞ்ச ஊழல் தலைவிரித்துத் தாண்டவம் ஆடாவிட்டாலும், ஓரளவுக்காவது லஞ்ச ஊழல்கள் இருக்க முடியும். இவைகளைப்பற்றியெல்லாம் மக்களிடமிருந்து, மக்கள் பிரதிநிதிகளிடமிருந்து வருகின்ற புகார்களை ஆராய்ந்து, சரியான முறையில் நடவடிக்கை எடுப்பதற்காகத்தான் விஜிலன்ஸ் கமிஷனர் என்ற ஸ்தானத்தை உருவாக்கி, அந்த லஞ்ச ஊழலை ஒழிப்பதற்காக வேண்டிய முயற்சியை இந்த அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்டு வருகிறது. இதைப் புரிந்துகொள்ளத் தவறிய நண்பர் திரு. மதியழகன் அவர்கள், லஞ்சம் ஒழிக்கப்படவேண்டும் என்று ஒரு பக்கம் பேசிவிட்டு, லஞ்ச ஊழலைக் கண்டுபிடிக்க எடுத்துக் கொள்ளுகிற நடவடிக்கைகளைக் குறைத்துப் பேசியிருக்கிறார்கள், பழித்துப் பேசியிருக்கிறார்கள். இது முன்னுக்குப் பின் முரணாக இருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

பல குற்றச்சாட்டுகளை அவர்கள் சாட்டினார்கள். பதினாறு குற்றச்சாட்டுகளைக் குறித்து ஆணித்தரமாக அவர் எடுத்துப் பேசுகிற சந்தர்ப்பங்களில், இந்த அரசாங்கம் செய்திருக்கின்ற பல நல்ல காரியங்களை மறைத்துப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார் என்பதைத் தவிர, வேறு விதத்திலே இந்த நேரத்தில் கூற முடியவில்லை. ஏதோ அரசியல் நோயாளிகளுடைய ஆஸ்பத்திரியாக ராஜபவனம் இருக்கிறது என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். நான் வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன், சட்டசபையிலே பேசுகிறபோது, கவர்னரைப் பற்றியோ அல்லது ராஜபவனத்தைப் பற்றியோ பேசுகிற போது, தரக் குறைவான வார்த்தைகளை உபயோகிக்கக் கூடாது என்ற நிலை இருந்தும் கூட, “அரசியல் நோயாளிகளினுடைய ஆஸ்பத்திரி” என்று ராஜபவனத்தைக் குறிப்பிட்டதை நாம் அனுமதிப்பது சரியல்ல; அதைப்பற்றிக் கனம் சபாநாயகர் அவர்கள் ஆலோசித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

[திரு. கோ. வெங்கட்டராமன்] [10th March 1966]

ஒரு மாநிலத்தின் தலைவராக இருப்பவரைக் குறித்துப் பேசுகிற போது, எத்தகைய வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்தலாம் என்பது இல்லாமல், “ராஜ பவனம்” என்று சொல்வது இந்த நாட்டினுடைய அதுவும் குறிப்பாக இந்த மாநிலத்தினுடைய ஆட்சியின் தலைமைப் பொறுப்பில் இருக்கிற கவர்னரைக் குறிக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. அந்தக் கவர்னர், இந்தச் சட்ட மன்றம் கூடியிருக்கும் சந்தர்ப்பத்திலும் சரி, இந்தச் சட்ட மன்றம் இல்லாதிருக்கும் சந்தர்ப்பங்களிலும் சரி, ஆட்சித் தலைவராகக் கருதப்படுகிறார்கள் அதே போல்தான், அரசியல் அமைப்புச் சட்டப்படி மேல் சபை உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. கீழ் சட்டசபையும் உருவாக்கப் பட்டிருக்கிறது. கீழ் சட்டசபைப் பிரதிநிதிகள், மேல் சபை உறுப்பினர்கள் இவர்களுக்கென்று உரிமைகள் வரையறுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த உரிமை கூட சட்ட மன்றத்தின் உள்ளே பேசப் படுகிற கருத்துக்களுக்குத்தான், சட்ட மன்றத்தில் பேசப்படுகிற கருத்துக்கள் அத்தனையும் வெளியில் நின்று பேசிவிடலாம் என்று கனவு கூடக் காண முடியாது. சட்ட மன்ற உறுப்பினராக இருக்கும் இந்த உரிமையை அதிக அளவிற்கு துன்பியலாகச் செய்வது சரியல்ல என்ற கருத்தை, இந்த நேரத்தில் நான் அவருக்குத் தங்கள் மூலமாகத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, தேர்தல்களைப் பொறுத்தவரையில் தேர்தல்களுக்கு ஓட்டர் ஜாப்தா சேகரிப்பதிலே, தயாரிப்பதிலே பல குறைபாடுகள் இருக்கின்றன என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். தேர்தல் நடக்கின்ற தேதிக்கும் ஒருசில நாட்களுக்கும் முன்பு தான் இந்த ஓட்டர்கள் ஜாப்தா தயாரிக்கப்படுகிறது. உயிரோடு இருக்கிற பலபேர்கள் இறந்ததாக விண்ணப்பங்கள் கொடுக்கப்பட்டு அவை சரியாக விசாரிக்கப்படாமலேயே ஓட்டர் ஜாப்தாவில் இருந்துவிடப்பட்டு விடுகின்றன. அந்த ஊரில், அந்தத் தெருவில் இல்லாதவர்கள் பெயர்கள் சேர்க்கப்படுகின்றன. தேர்தலின்போது வாக்காளர்களை அணுகுகின்றபோதுதான், இந்தக் குறைபாடுகள் தெரியவருகின்றன. தேர்தல் வேலையை ஓட்டி அபேட்சகர்கள் வேலை செய்கிறபோது கண்டுபிடிக்கிற இந்தக் குறைபாடுகள் உடனடியாக திருத்தப்படுவதற்கும் வாய்ப்பு இல்லாமல் போய்விடுகிறது. ஜாப்தாவில் சேர்க்கப்படவேண்டிய பெயர்கள், நீக்கப்பட வேண்டிய பெயர்கள்—என்பதற்காக அதிகாரிகள் விண்ணப்பங்கள் கோரிப் பெறுகின்ற நேரத்தில் அவை சரியான முறையில் முன் கூட்டியே விசாரணை செய்யப்படவேண்டும். அவசரம் அவசரமாக 3 நாட்களுக்குள் விசாரணையை முடிப்பதாகச் சொல்லி—ஆயிரக் கணக்கான விண்ணப்பங்கள் வர சரியான முறையில் விசாரணையும் நடப்பதில்லை. நோட்டீஸ் அனுப்பினோம், அவர்கள் வரவில்லை என்பதாகவும் சொல்லி விடப்படுகிறது. வந்தவர்கள் விசாரிக்கப்படாமலும் போகிறார்கள். ஆகவே, இனியாவது குறிப்பிட்ட ஒரு காலவரைக்குள்—தேர்தலுக்கு முன்கூட்டியே சேர்க்கப்பட வேண்டிய, நீக்கப்படவேண்டிய பெயர்கள் சரியான முறையில் விசாரணை செய்யப்பட்டு ஓட்டர் ஜாப்தா நல்ல முறையில் தயாரிக்கப்படுவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்படவேண்டும். இதைக் கவனத்தில் வைத்து ஓட்டர் ஜாப்தா தயாரிக்கப்பட

10th March 1966] [திரு. கோ. வெங்கட்டராமன்]

வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. கி. இரா. சம்பந்தன் : கனம் உதவிச் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றைக்கு விவாதத்தில் இருக்கக் கூடிய மாநிலச் சட்டப் பேரவை, தேர்தல்கள், மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள் ஆகிய மானியங்களின் மீது கொடுக்கப்பட்ட வெட்டுப் பிரேரணைகளை ஆதரித்து ஒருசில கருத்துக்களைச் சபை முன்பு வைக்க விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு நம்முடைய சர்க்காரால் நடத்தப்படுகிற நிர்வாகத்தில் உள்ள சிப்பந்திகளுக்கு சரியான முறையில் வேலை செய்ய முடியாத சூழ்நிலை தேர்தல் நெருங்க நெருங்க ஏற்படுகிறது என்பதைப்பற்றி எதிர்க்கட்சியில் இருக்கக் கூடிய பல அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். திரு. மதியழகன் சொல்லும்போது கூட திரு. ராயப்பா அவர்களுக்கு ஏற்படுத்தப்பட்ட அனுபவத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். நான் நியாயம் ஏற்படவேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். எதிர்க்கட்சி என்றால் எதிர்ப்பதற்காக அமைக்கப்பட்ட கட்சி அல்ல. அவர்களும் இந்த நிர்வாகம் சரியான முறையில் நடப்பதற்கு ஒத்துழைக்கவேண்டும் என்ற உண்மையை எடுத்துச்சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அந்த முறையில் விற்பனை வரியைப் பொறுத்த வரையில் திரு. கோயங்கா, டி. வி. எஸ்., ஸ்தாபனத்தார் ஆகிய பெரிய தொழிலதிபர்கள் கையாண்ட ஏமாற்று முறைகளைக் கண்டுபிடிக்க நடவடிக்கை எடுத்து அரசாங்கத்தின் வருமானத்தையும் அதிகரித்துக் காட்டியுள்ள திரு. ராயப்பா அவர்களுக்கே இந்த நிலைமை என்றால், மற்ற அதிகாரிகள் எப்படி வேலை செய்வது என்பதைப்பற்றி அவர்களுடைய மனது கவலைப்படக் கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது.

டி.வி.எஸ். ஸ்தாபனம் நன்றாக இயக்கப்பட்டு வருகிறது என்பதைப் பற்றி நாம் எல்லோருமே ஏற்றுக்கொண்டபோதிலும், அவர்கள் 15 வருஷங்களுக்கு முன்பு கட்டிய பஸ்களையே ஓட்டிக்கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால் அந்த 40 பஸ்களைவிட 45க்கும் மேற்பட்ட ஸ்பேர் பஸ்களைக் கூட்டம் அதிகமுள்ள நோங்கஸில் உபயோகப்படுத்துகிறார்கள் என்கிற பிரச்சனை எல்லாம் இன்றைக்கு எழுகின்றன. அந்த மாதிரி குற்றங் குறைகளைக் கண்டு பிடிக்கிற நேரத்தில், அவ்வாறு கண்டு பிடிக்கக் கூடிய அதிகாரிகளை மாற்றுவது என்றால் நியாயம் வழங்காது விடப்படுகிற நிலைமை ஏற்பட்டால் அதற்குக் காரணம் என்ன என்று சொல்ல வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. தேர்தல் நெருங்கினிட்டது. தொழிலதிபர்களும், வியாபாரிகளும் தேர்தலுக்காகப் பணம் கொடுக்கிறார்கள். அவர்களை எல்லாம் சர்க்கார் காப்பாற்ற வேண்டும் என்பதற்காக காரியங்களைச் செய்வதானது அநீதியானதாகும் என்று சுட்டிக் காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிடும் பிரச்சினைகளை உடனடியாகத் தீர்க்க வேண்டும். அவர்கள் ஒரு கட்சியின் சார்பில் தேர்தல் தெடுக்கப்பட்டவர் என்றாலும், அந்தத் தொகுதியில் உள்ள எல்லா மக்களுடைய நலனுக்காவும் செயல்படவேண்டியவர்களாக இருக்க

[திரு. கி. இரா. சம்பந்தம்]

[10th March 1966]

கிரார்கள். ஆகவே அவர்களுடைய தொகுதியைப் பற்றி அவர்கள் குறிப்பிடும் விஷயங்களைச் செய்து கொடுப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளைச் சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

அமைச்சர்களைப் பார்ப்பதற்கு சட்டசபை உறுப்பினர்கள் அவர்களுடைய அறைக்குப் போகும்போது க்பூ வரிசையில் நிற்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் தான் ஏற்படுகிறது. தொகுதி சம்பந்தப் பட்ட எல்லா விஷயங்களையும் சட்டமன்றத்தில் எடுத்துச் சொல்ல நேரம் இல்லை. இதற்காக தொகுதியில் இருந்து அடிக்கடி வருவது என்பதும் இயலாததாக இருக்கிறது. ஆகவே மன்ற உறுப்பினர்கள் அமைச்சர்களைப் பார்க்கப் போகும்போது—அமைச்சர்களுடைய பொன்னை நேரத்தை அவர்கள் வினாடிக்க வரவில்லை மக்களுடைய பிரச்சினைகளை எடுத்துச் சொல்ல வருவதால் இரண்டு மணி, மூன்று மணி என்று காக்க வைக்காமல் உடனடியாக டிஸ்போசல் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மைசூர் சட்டசபை உறுப்பினர்களுக்கு விடுதியில் வாடகை வாங்கப்படுவதில்லை. அதுபோலவே தம்முடைய உறுப்பினர்கள் விடுதியைப் பொறுத்தவரையில் அங்கத்தினர்களிடமிருந்து வாடகை வாங்காத ஒரு நிலையை ஏற்படுத்தித்தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்கள் அரசாங்க நிர்வாகம் ஒழுங்காக நடைபெற உதவி செய்யவேண்டியிருக்கிறது. மக்களுடைய பிரச்சினைகளை எல்லாம் எடுத்துச் சொல்லி, இங்கு நடக்கும் விவாதங்களிலே பணிபுரிய வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆகவே அவர்கள் வந்து தங்கக் கூடிய அறைகளுக்காக என்று அரசாங்கம் வாடகை வாங்குவதை நிறுத்தவேண்டும். அவர்கள் வந்து தங்க வேண்டியது முக்கியமாக இருக்கிறது. கொசு உபத்திரவம் இருக்கிறது என்றாலும் அவர்களிடம் ரூ. 2½ வாடகையும் வாங்குவதில் பயனில்லை. அங்கத்தினர்களுக்கு 2½ ரூபாய் என்றால் கெஸ்ட்களுக்கு 3 ரூபாய். உறுப்பினர்களைப் பொறுத்தவரையில் வாடகை இல்லாமல் இருக்கக் கூடிய நிலைமை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

ஏற்கெனவே பார்லிமெண்டு அங்கத்தினர்களுக்குக் கொடுப்பது போல சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்கும் சில்வர்பாஸ் கொடுக்க வேண்டுமென்று இங்கே கேட்டோம். ரயில்வே மத்திய நிர்வாகத்தில் இருப்பதால் அவர்கள் செய்ய முடியும். நமக்கு அப்படிச் செய்ய வசதி இல்லை என்பதாக 1952-57-ஆம் வருட காலத்திலேயே கூறப்பட்டது. இன்றைக்கு நம் மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் எல்லா இடங்களுக்கும் சர்க்கார் பஸ் போக்குவரத்து இருக்கிறது. ஆகவே இந்த பஸ்களிலாவது அவர்கள் பிரயாணம் செய்ய சில்வர்பாஸ் போன்ற பஸ் வசதியை உறுப்பினர்களுக்கு ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும். அங்கத்தினர்கள் இன்றைக்கு தம்முடைய தொகுதியில் பல இடங்களுக்குப் போகவேண்டி இருக்கிறது. தம்முடைய கடமைகளை அவர்கள் சரிவர இயற்ற இந்த வசதி ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும்.

அடுத்து, தேர்தலைப் பற்றிச் சொல்லும்போது பாதுகாப்புச் சட்டத்தை வைத்துக்கொண்டு தேர்தலை நடத்த முயற்சி செய்யக்

10th March 1966] [திரு. கி. இரா. சம்பந்தம்]

கூடாது. கையைக் கட்டி விட்டுச் சண்டைக்கு வா என்றால் என்ன செய்ய முடியும்? தேர்தல் சமயத்தில் தான் கட்சிகள் தங்கள் கருத்துக்களை எடுத்து மக்கள் முன் வைக்க முடியும். தங்கள் பொறுப்பை சரியான முறையில் நிறைவேற்ற அபேட்சகர்களும் மக்களும் சுதந்திரமாக விடப்படவேண்டும். ஜனநாயக அமைப்பிலே இந்தச் சுதந்திரத்தைக் கூட கொடுக்காது பாதுகாப்புச் சட்டத்தை வைத்திருப்போம் என்றால், இதை ஜனநாயக சர்க்கார் என்று எப்படி ஒப்புக்கொள்வது என்கிற என் அபிப்பிராயத்தைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

தேர்தல் காலத்திலே அமைச்சர்கள் பதவியிலேயே இருந்து கொண்டு தேர்தலை நடத்துவதும் சரியல்ல. ஒரு தேர்தல் கூட்டத் திற்கு அமைச்சர் வருகிறார் என்றால் அதிகாரிகள் எல்லாம் பின்னே வருகிறார்கள். எத்தனையோ ஆண்டுகளாகத் தீர்க்கப்படாமல் இருக்கும் தங்கள் பிரச்சினை அமைச்சர் சொல்கிற நபருக்கு வோட்டளித்தால் இந்த அதிகாரிகள் எல்லாம் தீர்த்துவிடுவார்கள் என்பதுபோன்ற ஒரு எண்ணம் மக்களிடத்தில் ஏற்படத்தான் இது வாய்ப்பு அளிக்கிறது. இது ஜனநாயகத்திற்கு முரணானது என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். தேர்தலுக்கு சிலமாதங்களுக்கு முன் பாகவே கவர்னரிடத்தில் ஆட்சியை ஒப்படைத்து விடலாம். கேரள சர்க்காரைக் கவர்னர் ஆட்சி செய்து வரவில்லையா? அதேமாதிரி யாக ஆறு மாதங்கள் கூடவேண்டாம், 2 அல்லது 3 மாதங்களுக் காவது கவர்னர் இடத்திலே சர்க்காருடைய பொறுப்பை விட்டு விட்டு தேர்தலில் குதிப்பார்களானால், அது உண்மையிலேயே ஜனநாயக முறையிலே நடைபெற்ற தேர்தலாக அமையும் என்று சொல்லலாம். அடுத்தபடியாக ஒரே ஒரு விஷயத்தை மட்டும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பஞ்சாயத்து யூனியனிலே சட்ட சபை உறுப்பினர்கள் பிரதிநிதிகளாக இருந்தபோதிலும், அவர்கள் அங்கே டம்மியாக இருக்கக்கூடிய நிலைமைதான் இருக்கிறது. அவர்கள் தீர்மானம் கொண்டு போகமுடியாது. கொண்டு போனால் நிராகரிக்கிறார்கள். அதேமாதிரி எங்கள் பகுதியில் நான் காங்கிரஸ் எம்.எல்.ஏ.-ஆக இருந்த பொழுதே நிராகரித்துவிட்டார் பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர். இப்படி இருந்தால் சட்டசபை பிரதிநிதிகள் எப்படித் தங்களுடைய வேலையைச் செய்யமுடியும். பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவரை மெம்பர்களே தேர்ந்தெடுக்கின்ற நடைமுறையைவிட்டுவிட்டு, எல்லோருமே பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவரைத் தேர்ந்தெடுக்கின்ற முறையை—முன்பிருந்த முறையை—வைத்தால்தான் ஜனநாயகம். நல்ல முறையில் நீடிக்கும் என்பதைச் சொல்லிக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மானியத்திலே பேசுவதற்கு எனக்கு வாய்ப்புக் கிடைக்கும் என்று நான் எதிர்பார்க்காமலே இருக்கும்பொழுது, கருணையோடு எனக்கு வாய்ப்பு அளித்ததற்கு நான் தங்களுக்கு மிகவும் நன்றி சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், தலைமைக் காரியாலய நிர்வாகம், அமைச்சர்கள் பற்றிய இதுபோன்ற பல மானியங்களுக்கு இன்று இந்தக் கோரிக்கை

[திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி] [10th March 1966]

கைகள் சபையின் முன்னே வைக்கப்படுகின்றன. சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்கு எல்லாம் இன்னும் சலுகைகள் தேவை என்பதை எப்பொழுதுமே சொல்லிக்கொண்டே இருக்கிறோம். குறிப்பாக, மேல்நாடுகளில் எல்லாம் சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்குப் பலவசதிகளைச் செய்து தருகிறார்கள். செகரட்டேரியட்டில் அவர்களுக்குத் தனியாக இடம் தருகிறார்கள். ஷார்ட்ஹாண்ட் டைப்பிஸ்ட் எல்லாம் அவர்களுக்குத் தருகிறார்கள். ஆனால், இங்கே நமக்கு அந்த வசதிகள் எல்லாம் கிடையாது. இங்கே காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர்கள் வந்து தங்கு வதற்கு அந்தமாதிரி வசதிகளையெல்லாம் செய்துகொடுத்தால் நல்லது. லாபியிலே தான் இப்பொழுது உட்கார்ந்துகொள்கிறோம். வசதியாக செகரட்டேரியேட்டிலேயே ஒரு தனி அறை மாதிரி செய்து கொடுத்தால் அது வசதியாக இருக்கும். அது அவசியம் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, உணவு விடுதியிலே இடம் மிக நெருக்கடியாக இருக்கிறது. 1 மணியிலிருந்து 2 மணி வரை உட்கார்ந்து சாப்பிடுவதற்கு இடம் கிடையாது. அதிக விசாலமான ஒரு விடுதியை ஏற்படுத்தித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எம்.எல்.ஏ.-க்கள் உட்கார்ந்து சாப்பிடுகின்றபொழுது வெளியிலிருந்து வருகிறவர்கள் எல்லாம் உட்காரக்கூட இடம் இல்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதையும் செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த லேடிஸ் ரூம் இருக்கிறது. அது அசெம்பிளி செஷன் டைம்லேதான் சுத்தமாக வைக்கப்படுகிறது. வருஷத்திலே 365 நாட்களும் வேலைகளைக் கவனித்துக்கொண்டிருக்கின்ற என்னைப் போன்ற நகரத்துப் பிரதிநிதிகளுக்கு எல்லாம் செஷன் இல்லாத நேரங்களில் வரும்பொழுது அந்த லேடிஸ் ரூம் சாஸ்யைக் கண்டு பிடிப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. சாஸ்யை வைத்துக்கொண்டு எங்கோ ஒரு ஆள் சுற்றப்போய்விடுகிறார். சாஸ்யைக் கண்டு பிடிப்பதற்கு கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே, வந்த உடனே சாஸி கிடைக்கக்கூடிய வகையில் அந்தச் சாஸ்யைப் பப்ளிக் டிபார்ட்மெண்டில் கொடுக்காமல் லெஜிஸ்லேச்சர் டிபார்ட்மெண்டிலேயே கொடுத்துவிட்டால், வருகின்ற பெண் பிரதிநிதிகள் உடனே வந்துதங்குவதற்கு வசதி ஏற்படும். அந்த ஈனம்ச் சுத்தம் செய்வது செஷனுக்கு செஷன் தான். திடீர்வளிக்குத் தீபாவளி எண்ணெய் தேய்த்துக் குளிப்பதுமாதிரி, இந்த அறையை செஷனுக்கு செஷன் தான் சுத்தம் செய்கிறார்கள். அடிக்கடி சுத்தம் செய்வது கிடையாது. இடையில் வந்தால் ஒரே துசியாக இருக்கும். ஆகவே அதையும் அடிக்கடி கூட்டியும் வந்த நேரத்தில் சாஸி கிடைக்குமாறு செய்வது வசதியாக இருக்கும்.

எம்.எல்.ஏ.-க்களுடைய மற்றைய வேலைகளையும் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். அரசாங்கத்தினுடைய பல நிகழ்ச்சிகளில் அவர்களுக்கு வாய்ப்புக் கொடுப்பது கிடையாது. எங்கள் தொகுதியிலே ஒரு நல்ல காரியம் நடக்கும்பொழுது, ஒரு பாலம் திறக்கப்படுகிறது, ஒரு காலேஜ் திறக்கப்படுகிறது என்றால் அதிலே கலந்து

10th March 1966] [திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி]

கொள்வதற்கு எம்.எல்.ஏ.-க்களுக்கு வாய்ப்புத் தரப்படுவதில்லை. மக்களின் பிரதிநிதிகளாகிய நாங்கள் சில நேரங்களில் நாங்களே முயற்சியெடுத்துத்தான் பல காரியங்களைச் செய்கிறோம், அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு வாய்ப்புக் கொடுக்கப்படுவதில்லை. ஏதோ 1000-ல் ஒருவர் மாதிரியே எங்களையும் அழைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர, அந்தகைய நிகழ்ச்சிகளில் பங்கெடுத்துக்கொள்ளக்கூடிய வாய்ப்பை அதிகாரிகள் தருவதில்லை. அது மாபெரும் தவறு. குறிப்பாகச் சொல்லவேண்டுமென்றால், மிகவும் கஷ்டப்பட்டு முதலமைச்சர் அவர்களிடம் வாதாடி வாதாடி, ஒரு பெண்கள் கல்லூரியை பெற்றோம். அந்தக் கல்லூரியின் திறப்பு விழாவிலே கலந்துகொள்வதற்கு லோக்கல் எம்.எல்.ஏ.-க்கள் யாருக்கும் வாய்ப்புத் தரப்படவில்லை. மாணியிலே விழா என்றால் காணியிலேதான் அழைப்பு வருகிறது. இதெல்லாம் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைத் துச்சமாகக் கருதுகிறார்களோ என்று நினைக்கத்தான் தோன்றுகிறது. நாங்கள் எவ்வளவோ கஷ்டப்பட்டு மக்களுக்கு ஏதோ நல்லதைச் செய்யவேண்டும் என்று முயற்சியெடுக்கின்ற நேரத்தில் எம்.எல்.ஏ.-க்களுக்கு எல்லாம் வாய்ப்புத் தருவது மிகவும் அவசியம். ஆகவே அந்த வாய்ப்பை அதிகாரிகள் தருவதற்கு வழி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எதிர்க்கட்சியின் கையிலே இருந்துகொண்டிருக்கின்ற கார்ப்ப ரேஷனலிலே எல்லா வேலைகளையும் அவர்கள்தான் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். பள்ளிக்கூடம், வீடு, தண்ணீர் வசதி, விளக்கு வசதி எல்லாவற்றிற்கும் அவர்கள் தான் நேரடியாகச் சென்று பங்குகொள்கிறார்கள். எங்களுக்குப் பங்குகொள்ள வாய்ப்புத் தருவதில்லை. அங்கே எங்களுக்கு ஒட்டுரிமை வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. அங்கே பங்குகொள்ளக்கூடிய வாய்ப்பை மட்டும் தந்தால் போதும் என்று கடந்த 5, 6 வருஷங்களாகக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். ஓயிட் பேப்பர் வருவதற்கு முன்பு கொடுக்க வில்லை, இப்பொழுது ஓயிட் பேப்பர் வந்தபிறகும்கூட கொடுக்க வில்லை. ஆகவே, இந்த நகரத்தைப் பொறுத்தவரையில் நகரத்தின் பிரதிநிதிகளுக்கு வாய்ப்புத்தர வேண்டுமென்றுகேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அரசாங்கக் கடனை வாங்கித்தான் கார்ப்பரேஷன் நடந்தப்படுகிறது. தானே நடந்து கொண்டு வருகிறது என்று சொல்ல முடியாது. அங்கே வேலைபார்க்கிற சிப்பந்திகளுக்குக் கூட அரசாங்கக் கடன் வாங்கித்தான் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் எதற்காகக் கடன் வாங்குகிறார்களோ அதற்காகச் செலவழிக்காமல் வேறு நிர்வாகச் செலவுகளுக்கு அவை செலவழிக்கப்படுகின்றன. ஆறு பள்ளிக்கூடங்களுக்கு அரசாங்கம் கடன் கொடுத்தது. கொடுத்து ஆறு வருஷங்கள் ஆகியும்கூட இன்னும் அந்தக் காரியத்திற்காக அந்தப் பணம் செலவழிக்கப்படவில்லை : அரசாங்கம்தான் பணம் கொடுப்பதில் தாமதப்படுத்துகிறது என்று மேல்சபையில் ஒரு அங்கத்தினர் சொன்னார். அரசாங்கம் கொடுத்த கடனை வாங்கிக்கொண்டு ஆறு வருஷங்களாக குறட்டை விட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இதைப்போன்ற வாங்கிய லோன்கள்

[திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி] [10th March 1966]

எல்லாம் சரியாகச் செலவழிக்கப்படுகின்றனவா என்று பார்ப்பதற்காகவாவது எங்களுக்கு எல்லாம் பிரதிநிதித்துவம் அங்கே கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அரசாங்கம் நகரான்மைக் கழகத்திலே பல்வேறு பிரதிநிதிகளுக்கு இடம் அளிக்க முன்வருவார்களேயானால் சென்னை நகரப் பிரதிநிதிகள் எல்லோரும் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டவர்களாக இருப்போம் என்பதைச் சொல்லிக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கோ. நாராயணசாமி நாயுடு: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த சட்டசபை அமைப்பு மானியத்தை ஆதரித்து நானும் ஒரு சில வார்த்தைகளைச் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்கு அதிகமான உரிமைகளைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று எதிர்க்கட்சி நண்பர்கள் மட்டுமல்ல, இந்தப் பகுதியிலே உள்ளவர்களும் சொன்னார்கள். வேறு ஒரு நண்பர் சொன்னார், பணம் கொடுத்து மாத்திரம் 1967-ல் வோட்டு வாங்கிவிடலாம் என்ற கனவை மாத்திரம் விட்டுவிடுங்கள் என்று சொன்னார். பணம் கொடுத்தது அவர்கள்தான் என்பதைப் பின்னாலேயே அவர்கள் பணம் கொடுக்கும்போழுது, ஜனங்கள் மத்தியிலே மறைக்க வேண்டுமென்பதற்காக, அவர்கள், பணம் கொடுத்து நீங்கள் வோட்டு வாங்கிவிடலாம் என்று நினைக்காதீர்கள். என்று சொல்கிறார்கள். அவர்களுக்கு, வோட்டு போடுகிறவர்கள் அவர்கள் கொடுக்கும் பணத்திற்காக அல்லாது அவர்கள் செய்த சேவைக்காகப் போடுகிறார்கள் என்ற எண்ணத்தை எழுப்பி விடலாம் என்ற கனவின் கீழேதான் அவர்கள் அந்த வார்த்தையைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஆகையால் நானும் சில யோசனைகளைச் சொல்லுகிறேன். நேர்மையான முறையில் தேர்தலை நடத்துவதில் ஆட்சேபணை கிடையாது. நேர்மை தப்பி, எங்கெங்கோ செத்தவர்களை எல்லாம் படம் போட்டுக் காண்பித்து, ஜனங்களைக் குழப்பி செய்து, அந்தக் குழப்பத்தில் தங்களுக்கு ஒரு ஆதிக்கம் வர வேண்டுமென்ற நினைப்பு பொல்லாத நினைப்பு. அந்த மாதிரி எதுவும் நாங்கள் செய்ததான் எனக்கு ஞாபகம் இல்லை. ஓட்டர்களிடத்திலிருந்து பணம் வாங்கிக் கொண்டுதான் அவர்களிடத்திலிருந்து ஓட்டையும் வாங்குகிறோம். பணம் கொடுத்து ஓட்டு வாங்கும்படியான நிலைமையில் பெரும்பகுதி ஆட்கள் இருக்க மாட்டார்கள், அப்படி ஏதாவது சந்தேகம் இருக்குமானால், அவர்கள் செய்ததை முன்கூட்டியே சொல்கிறார்களோ, 'நீங்களும் கொஞ்சம் பணத்தைச் சேர்த்து வைத்துக் கொள்ளுங்கள்' என்று சொல்லுகிறார்களோ என்றுதான் எண்ண வேண்டியிருக்கிறது. எப்படி இருந்தாலும் அடுத்த தேர்தலில் என்னென்ன செய்யப் போகிறார்கள், என்னென்ன சொல்லப் போகிறார்கள், எண்ணங்கள் எப்படி இருக்கும் என்பதையெல்லாம் இந்தப் பத்து நாட்களாகச் சொல்லி வருகிறார்கள். மந்திரிகள் படி இந்த ஐந்து வருஷ காலத்தில் எவ்வளவு வாங்கினார்கள் என்பதைக் கூட்டிக் கூட்டிச் சொல்லும்போது அடுத்த வேளை சாப்பாட்டுக்கு இல்லாதவன் 'எ! ஆத்தே! இவ்வளவு பணத்தை வீணாக்கி விட்டார்களா?' என்று நினைக்கும்படி செய்யலாம். நம்முடைய நண்பர்கள் அரசியல்

11 30
a.m.

10th March 1966] [திரு. கோ. நாராயணசாமி நாயுடு]

வாழ்க்கையில் ஈடுபடுவதற்கு முன்பு என்ன நிலைமையில் இருந்தார்கள், அரசியல் வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டதற்குப் பிறகு இன்று எந்த நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்று கணக்குப் பார்த்தால் நம் தரப்பில் அந்த மாதிரி ஆட்கள் அதிகமாக இல்லை. காங்கிரஸ் காரர்கள் பணத்தைக் கொடுத்து வாங்குவதாகச் சொன்னதன் காரணமாகத்தான் இந்தப் பதிலைச் சொல்ல வேண்டி நேரிட்டது.

சட்டசபையைப் பொறுத்தவரை எனக்கு முன்பு பேசிய மெம்பர் அவர்கள் கூறியது அவ்வளவையும் நான் ஆமோதிக்கிறேன். மந்திரிகளிடத்தில் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் சுலபமாகச் சென்று வருகிறார்கள். எதிர்க்கட்சி என்றால் பயமாக இருப்பதால் பியூன் கூட அவர்களை உள்ளே விட்டு விடுகிறான். ஆனால் நம்முடைய கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களைப் பொறுத்தவரை 'சீப்' ஆன சமாசாரமாகத்தான் கருதப்படுகிறது. மந்திரிகளைப் பார்ப்பது மாத்திரமல்ல; நாங்கள் சொல்கிற விஷயத்தைக் கேட்பதெல்லாம் கூடக் கொஞ்சம் கஷ்டமாகத் தான் இருக்கிறது. நம் ஆள் தானே என்று நினைக்கிறார்கள். நம் வீட்டுக்கே விரோதி வந்தால் கழிகாய்கள் எல்லாம் வாங்கி விசேஷமாகச் சமைத்து அவனை வரவேற்போம். அவன் வைது கொண்டே போவான். ஆனால் வீட்டிலேயே இருப்பவனுக்கு விசேஷ சமையல் கிடையாது. அந்த மாதிரி மந்திரிகள் எதிர்க்கட்சிக்காரர்களை நடத்துவது போல் கூட நம் கட்சிக்காரர்களை நடத்துவதில்லை என்று நினைக்கிறேன்.

இருபது நாட்களுக்கு முன்பு என்னுடைய தொகுதிலே, பி.டி.ஓ. க்ஷர், யூனியன் சேர்மன், ஆர்.டி.ஓ., கீழ் இருக்கிற சிப்பந்திகள் எல்லோரும் சேர்ந்தார்கள். இரண்டு, மூன்று ஜீப்புகளை எடுத்துக் கொண்டார்கள்; நோட்டீஸ் போட்டார்கள்—'மாயவரம் ரேஞ்சி உள்ள எல்லாச் சேரிகளையும் பார்வையிடப் போகிறோம்; என்னென்ன குறைகள் இருக்கின்றனவோ அவற்றையெல்லாம் ஆர்.டி.ஓ.-விடம் தெரிவிக்கலாம்' என்று சொன்னார்கள். எல்லோரும் ஊர்வலமாகச் சென்று ஒவ்வொரு கிராமத்தையும் பார்த்தார்கள். பதினெட்டு கிராமங்களில் அன்று நான்கு கிராமங்களைப் பார்த்தார்கள். எதன் கீழ் அவர்கள் இப்படிச் செய்தார்கள் என்று புரியவில்லை. புரியாதது மாத்திரமல்ல; தொகுதி எம்.எல்.ஏ.-யைக் கலந்து கொள்ள வேண்டாமா, அவருக்கு அழைப்பு அனுப்ப வேண்டாமா என்பதைப் பற்றியும் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. இதையெல்லாம் எப்படி நடத்துகிறார்கள் என்ற விஷயம் விசித்திரமாக இருக்கிறது. இந்த மாதிரி நிலைமை இருக்கக்கூடாது. மந்திரிகள் இதிலே விசேஷ கனம் செலுத்தி, எப்படிச் செய்தார்கள், யார் அனுமதியின் பேரில் செய்தார்கள், என் தொகுதி எம்.எல்.ஏ.-யை அதிலே ஈடுபடுத்திக் கொள்ளவில்லை என்பதைப் பற்றியெல்லாம் விசாரிக்கவேண்டும்.

இன்றைக்கு சட்டசபை உறுப்பினர்களுக்காக இருக்கக்கூடிய ஹாஸ்டலில் ஒரு இடத்தில் கூட, என்னைப் போல் தெம்பு குறைந்தவர்களால் தாழ்ப்பாளைப்போட முடியாது. பிரமாதமாக வஸ்தாது வந்தால்தான் அந்தத் தாழ்ப்பாள்களைப் போட்டுத் திறக்க முடியும்.

[திரு. கோ. நாராயணசாமி நாயுடு] [10th March 1966]

பாத்தளங்களில் ஓட்டைகள். பாத் ரூமுக்குச் செல்லும்போது டெடிமேடு கடுதாசிகளை எடுத்துக்கொண்டுதான் போகவேண்டும். அதை யார் என்னுடன் வந்தாலும் காண்பிக்கிறேன். அப்போதைக் கப்போது கடுதாசிகளை ஓட்டிக்கொள்கிறோம். அந்த ஹாஸ்டல் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்பவர்கள் அதைப் பார்க்கவேண்டும். ரெவின்யூ மினிஸ்டர் அவர்கள் சென்ற தடவை இரண்டு மாடல் ரூம்களைக் காண்பித்து நன்றாக இருக்கிறதா என்று கேட்டார்கள். அப்போது மாடல் ரூம்களைக் காண்பித்தார் களே தவிர அதில் இருந்த படுதாக்கள் மற்றவற்றை யெல்லாம் பிறகு கழட்டிக் கொண்டு போய் விட்டார்கள். இப்போது ஒன்றையும் கானோம். இந்த அறைகளில் இருக்கும்போது டிடென்ஷனில் இருந்த நிலைமை ரூபகத் திற்கு வந்து விடுகிறது. டிடென்ஷனில் இருந்ததை விட இப் போது சிறப்பாக இருப்பது பூட்டு ஒன்றுதான். வேறு எல்லாம் கட்டில், மெத்தை உறை, தலையணை, போர்வை, கோப்பை எல்லாமே சர்வமும் அதுதான். இதைத்தான் நான் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்களிடம் 'டிடென்ஷன் காம்ப்' மாதிரி இருக்கிறது என்று சொன்னேன். டிடென்ஷன் காம்ப்பில் இருக்கும்போது ஊருக்குப் போனால் தேவலை என்று தோன்றும். அது போன்ற 'ஹோம் சிக் உணர்வு இப்போது ஏற்பட்டுவிடுகிறது. பழைய டிடென் ஷன் காம்ப்பில் இருந்தவர்களுக்கு அந்த ரூபகம் வருகிறது. எவ்வளவோ செலவாகிறது. இன்னும் கொஞ்சம் செலவை அதிகப் படுத்தினாலும் வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கவேண்டும். 'விசிறி மட்டை இருந்தால் போதும், ஃபான் வேண்டியதில்லை; வீட்டிற்குப் போனால் ஃபான் வேண்டுமென்றே கேட்கிறோம்' என்று நினைக்க லாம். ஆனால் இன்றைக்கு இருப்பவர்கள் நாளைக்கு இருப்பதில்லை. ஐம்பது வருஷம் கழித்து இருக்கக் கூடிய நாட்கூத்தந்தரு ஏற்ற முறையில் பார்த்துத்தான் செலவு செய்யவேண்டுமே தவிர, இன்றைய நிலைமையை மாத்திரம் வைத்துச் செய்வது சரியல்ல. வருகின்ற நாகரித்திற்கு என்னென்று அமைப்புகள் இருக்க வேண்டுமோ அதையெல்லாம் முன்கூட்டியே சிந்தித்துக் காரியங் களைச் செய்து முடிக்கவேண்டும்.

ஜனநாயகத்தில், இன்னொரு விபரீதத்தையும் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எங்கள் ஊரில் ஒரு மில் இருக்கிறது. அதிலே ஷேர் போட்டிருக்கிறோம். பத்து லட்சம் ரூபாய்க்குக் கொஞ்சம் குறைவாக இருக்கும். அதற்கு ஒரு திறப்பு விழா வைத்தார்கள். திறப்பு விழா நடத்தப் போகிறோம் என்று எங்கவிடத்தில் சொல்ல வில்லை. முதல் மந்திரியும், தொழில் மந்திரியும் வந்தார்கள் அதிலே, வரவேற்புக் கொடுக்கிறவர்கள் அதிகாரிகள், வாழ்த்துக் கூறுகிறவர் கள் அதிகாரிகள் என்று எல்லாம் அவர்களாகத்தான் இருந்தார் களே தவிர, பொது ஜனங்களின் பிரதிநிதி என்ற முறையில் என் போன்றவர்களுக்கு என்ன பெருமையைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்? இன்னொன்று, என்னுடைய பகுதியிலே ஒரு தொழிற்சாலை கட்டி யிருக்கிறார்கள். அதிலே, புகைந்து கொண்டிருந்தது. புகைந்து கொண்டிருப்பது என்ன என்று தொழிலமைச்சர் அவர்களைக்

10th March 1966] [திரு. கோ. நாராயணசாமி நாயுடு]

கேட்டேன். நம்முடைய சர்க்காரில் இருந்து ஒரு தொழிற்சாலை வைத்திருக்கிறோம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். அதற்குத் திறப்பு விழாக் கூடப் பண்ண மறந்துவிட்டோம் என்று சொன்னார்கள். பிறகு அதற்கு ஒரு திறப்பு விழா ஏற்பாடு செய்து அதிலே மந்திரியவர்கள் பேசும்போது, 'இங்கே புகைப் போக்கியி லிருந்து புகை போகிறதே, அது என்ன?' என்று நாயுடு அவர்கள் கேட்டார்கள், அதன் பிறகுதான் அதற்குத் திறப்பு விழாவே நடத்தவில்லை என்பது தெரிந்து திறப்பு விழாவுக்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது" என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அந்தத் திறப்பு விழாவிலும் என்னைக் கூப்பிட்டு ஒரு வந்தனம் சொல் என்று கூடச் சொல்லவில்லை. சட்டசபை பிரதிநிதிகளாகிய எங்களுக்கு, எங்களுடைய தொகுதியிலே ஆரம்பிக்கப்படுகிற தொழிற்சாலை களைப் பற்றிய விஷயங்களைக் கூடத் தெரிவிப்பதில்லை. அந்த மில் இன்று நன்றாக நடக்கிறதா என்றால் இல்லை. நஷ்டத்திற்கு நடந்து கொண்டிருக்கிறது. ஒரு நாளைக்கு 2,500 ரூபாய் நஷ்டம். நஷ்டத்தைக் குறைத்து லாபகரமாக நடத்தக்கூடாதா?

சட்டசபை பிரதிநிதிகள் நகரத்தில் இருந்தால், அவர்களுக்கும் நகரத்திற்கும் சம்பந்தமே இருப்பதில்லை. 62 சதவிகிதம் ஓட்டு வாங்கியிருக்கிறோம். எனக்கு ஒரு பிரதிநிதித்துவம் இல்லை. சிமென்ட் கொடுப்பது, மற்ற பர்மிட்கள் கொடுப்பது ஆகிய கமிட்டி களில் எல்லாம் எம்.எல்.ஏ-க்களையும் சேர்த்துப் போட்டால் அந்தப் பொருள்கள் எல்லாம் எங்கே போகிறது என்று பார்த்துக் கொள்ள முடியும். எம்.எல்.ஏ மாத்திரம் யோக்கியமா என்று கேட்டால், ஓட்டு வாங்க மக்களிடம் செல்லவேண்டியிருப்பதால் ஓரளவு கண்காணிப்பாக இருக்க முடியும். யுத்த காலத்தில் சிமென்ட், மற்ற கண்டிரோல் பொருள்களை விநியோகிக்க கமிட்டி போட்டதன் காரணமாக சரியான முறையில் விநியோகம் நடந்தது. பொது ஜனப் பிரதிநிதியை கமிட்டியில் போட்டால் பொருள்கள் உண்மை யான ஆளுக்குப் போகிறதா அல்லது ஆர்.டி.ஓ-வுக்கு வேண்டிய ஆளுக்குப் போகிறதா, மேலதிகாரிகளுக்கு வேண்டியவர்களுக்குப் போகிறதா என்றெல்லாம் கண்காணிக்கலாம். அந்த மாதிரி உரிமைகள் இன்றைய தினம் இந்தப் பக்கத்தில் இருக்கும் யாருக் கும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. தேர்தலில் நிற்கும்போது இன்னின்ன சாதித்திருக்கிறோம் என்று சொல்லவேண்டும். எதிர்க் கட்சியில் இருப்பவர்கள் வெறும் குற்றச்சாட்டை மட்டும் சொல்லி விட்டால் போதுமானது. நாம் ஆட்சிபீடத்தில் இருக்கும் கார ணத்தால் சில காரியங்களைச் செய்து தீர வேண்டிய பொறுப்பிலும் கடமையிலும் இருக்கிறோம். சட்டசபை பிரதிநிதிகளையும் கலந்து கொண்டு காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று அதிகாரிகளை அழிவுறுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக்கொள் கிறேன்.

திரு. செ. மாதவன் : கனம் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மான்யத்திலே, குறிப்பாக சட்டமன்ற அங்கத்தினர்களுடைய பணி களைப் பற்றி நம்முடைய மன்றமும், நம் அரசாங்கமும் ஒரு

[திரு. செ. மாதவன்]. [10th March 1966]

சரியான திட்டவட்டமான கொள்கையை வகுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். 'கோட் ஆஃப் காண்டக்ட் லிபார் லெஜிஸ் லேட்டார்ஸ்' என்ற கருத்தை மத்திய அரசாங்கம் வலியுறுத்தியிருக்கிறது. சந்தானம் கமிட்டியும் இதற்கு பரிந்துரை தந்திருக்கிறது. கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கூட இன்னொரு மன்றத்தில் அந்தக் கருத்தை கொள்கை அளவில் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு விதிகள் அமைத்து அல்லது எல்லா கட்சிகளும் கூடி கொள்கை வகுத்து சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் கடமைகள், அவர்களது உரிமைகள் பற்றி ஒரு ஏற்பாடு செய்தால் அது சாலச்சிறந்ததாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கீழே நிர்வாகத்தில் ஏற்படக்கூடிய ஊழல்கள், தவறுகள் இவற்றை அதிகாரிகள் செய்தாலும் அல்லது பிறர் செய்தாலும் அதை எடுத்துக் காட்டக்கூடிய ஒரு வாய்ப்பு சட்டமன்ற அங்கத்தினர்களுக்குத் தரப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வாய்ப்புகளை எப்படிப் பயன்படுத்தவேண்டும் என்பதற்கு சரியான வழிமுறைகளை வகுத்துத் தரவேண்டும். சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சியிலும், மக்களை அணுகக் கூடிய வாய்ப்புகள் ஏற்படும் போது, அது அரசாங்கம் ஏற்படுத்துகிற நிகழ்ச்சியாக இருந்தாலும் சரி, பொறுப்புக்கள் கொடுக்க வேண்டுமென்ற கருத்து இங்குள்ள உறுப்பினர்களால் வலியுறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களைப் பொறுத்தவரையில் மத்திய அரசு இதை நன்றாக உணர்ந்து இதற்கான பல அறிக்கைகளை அதிகாரிகளுக்கு அனுப்புகிறார்கள். பாராளுமன்ற அங்கத்தினர்களை மதிக்கக்கூடிய அளவிற்கு நம் மாநில அரசாங்கம் சட்டமன்ற அங்கத்தினர்களை கவனிக்கிறதில்லை என்பதுதான் எல்லோரும் சொன்ன குற்றச்சாட்டாகும். இந்தக் குற்றச்சாட்டை அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த மன்றத்திலே கனம் ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்கள் முதன் மந்திரியாக இருந்தபோது இந்தப் பிரச்சனை எழுப்பப்பட்டு அவர்கள் அதிகாரிகள் அத்தனை பேர்களுக்கும் ஒரு சர்க்குலர் அனுப்பித்தார். எப்படி அதிகாரிகளுடன் தொடர்பு கொள்வது, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களோடு எப்படி தொடர்பு கொள்வது என்பதற்கு இலக்கணம் வகுக்க முற்பட்டார்கள். கடிதங்களுக்கு பதில் அனுப்ப வேண்டுமா, பொதுமக்கள் பிரதிநிதிகள் கொடுக்கக் கூடிய ரெப்ரசென்டேஷன்ஸ் எந்த அளவிற்கு பரிசீலிக்கப்படவேண்டும் என்பதை விளக்கி ஒரு சர்க்குலர் அனுப்பித்தார்கள். இன்று நாம் மத்திய அரசாங்க அலுவலங்களுக்கு எழுதக்கூடிய புகார்களுக்கு, கடிதங்களுக்கு உடனடியாக பதில்கள் வருகின்றன. ஆனால் நம் மாநில அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பக் கூடிய கடிதங்களுக்கு சர்க்கார் அளவில் எதாவது வந்தாலும் கீழே நிர்வாகத்தில் இதைப் பற்றி கவனிக்க முடியாத ஒரு சூழ்நிலை இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். ஏற்கனவே இந்த அரசாங்கம் இப்படிப்பட்ட ஒரு உத்தரவைப் போட்டிருந்தும் அதை நிறைவேற்றாததற்குக் காரணம் என்ன என்பதைப் பரிசீலிக்க வேண்டும். நாங்கள் அதிகாரிகளைச் சந்தித்து தகவல்கள் சேகரிக்கவேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. அவர்களைச் சந்தித்து சில விவரங்கள் வாங்கவேண்டிய நிலை ஏற்படு

10th March 1966] [திரு. செ. மாதவன்]

கிறது. உதாரணமாக, ஐந்தாண்டுத் திட்டப்படி போடப்பட்டிருக்கிற திட்டங்கள் திட்டப்படி செயல்படுகின்றனவா, அப்படி செயல்படுத்தப்படாவிட்டால் காரணம் என்ன, கிடைக்காதது எப்படியிருக்கிறது என்று கேட்டால் அதைப்பற்றிச் சொன்னால் 'அஃபிஷியல் சீக்ரட்ஸ் ஆக்ட்'-ன் கீழ் அதுவரும் என்று அதிகாரிகள் பயப்படுகிறார்கள். திட்டப்படி திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டுவிட்டனவா என்று சொல்வதற்குக் கூடவா பயம்? ஆகவே எந்தெந்தச் செய்திகளைப்பற்றி நாங்கள் கேட்கலாம், எந்தெந்த செய்திகளை அதிகாரிகள் சொல்லலாம் என்பதைப்பற்றியெல்லாம் விதிமுறைகள் ஏற்படவேண்டும் என்று சந்தானம் கமிட்டி சிபார்சு செய்துள்ளது. அதை நம் அரசாங்கம் பரிசீலிக்க உடனடியாக அதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அப்படிப்பட்டதொரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டால் தான் சட்டமன்ற அங்கத்தினர்கள் தங்கள் பணிகளை செவ்விய முறையில் ஆற்றுவதற்கு வழி ஏற்படும்.

தமிழக அரசாங்கம் தமிழ் நாட்டில் மட்டுமல்ல, தமிழர்கள் எங்கெங்கு வாழ்கிறார்களோ அவர்களுடைய பிரதிநிதித்துவத்தையும் சேர்க்கக் கூடிய அரசாங்கமாக அமைய வேண்டும். அத்தனை தமிழர்களோடும் தொடர்பு கொள்ளவேண்டும். தமிழர்கள் எந்த நாட்டில் வாழக்கூடியவர்களாக இருந்தாலும் அவர்களோடு தொடர்பு கொண்டு அவர்கள் நலனைப் பாதுகாக்க இந்த அரசாங்கம் குறிப்பாக முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற என் கருத்தை வலியுறுத்த ஆசைப்படுகிறேன். நம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அண்மையில் மலேஷியாவிற்கு சுற்றுப்பிரயாணம் செல்ல இருக்கிறார்கள். கோலாலம்பூரில் நடக்கக்கூடிய தமிழ் விழாவில் பங்கு ஏற்கிற வகையில் தமிழ்நாட்டிலிருந்து செல்லும் குழுவின்கு தலைமை எற்றுச் செல்கிறார்கள். அது ஒரு அரிய வாய்ப்பாகும். அதைக்கண்டு நான் மட்டற்ற மகிழ்ச்சி அடைகிறேன், அதற்காக என் பாராட்டுதல்களையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தமிழர்களுடைய பிரதிநிதி என்ற முறையில் தமிழ் பண்பாட்டை எங்கெங்கு காக்க முடியுமோ அதற்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்வது பற்றி அரசாங்கம் பரிசீலிக்கவேண்டும். இலங்கையானாலும் சரி, பர்மாவானாலும் சரி, மலேஷியாவானாலும் சரி தமிழர்கள் வாழக் கூடிய பகுதிகளுக்கு நம் தமிழக அமைச்சர்கள் சென்று அந்த மக்களோடு தொடர்பு கொண்டு அவர்கள் குறைகளைப் பரிசீலிக்க வேண்டும். வெளிநாடுகளில் வாழக்கூடிய தமிழ் மக்கள் நம் நாட்டிற்கு அடிக்கடி வருகிறார்கள். போக்குவரத்து கஷ்டங்களை தீர்க்க, அவற்றை மத்திய அரசாங்க சட்டங்கள்தான் கட்டுப்படுத்த முடியும். ஆனால் மாநில அரசாங்கத்திற்கு அதில் அதிகாரம் இல்லாவிட்டாலும் மாநில அரசாங்கம் யோசனைகள் கூறுவதற்கும் கஷ்டங்களை எடுத்துக் கூறுவதற்கும் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களை விட மாநில அரசாங்கம் அதிக வாய்ப்பு பெற்றிருக்கிறார்கள். இந்த வாய்ப்பை நம் அரசாங்கம் பயன்படுத்த தவறுகிறது என்பதுதான் என் தாழ்மையான குற்றச்சாட்டு. காரணம் என்ன என்பதை பரிசீலிக்க வேண்டும். இன்று சங்க இலாகாவில் உள்ள சட்டங்களில் உள்ள குறைகள், ஒவ்வொரு நாட்டுக்கும் ஒவ்

[திரு. செ. மாதவன்] [10th March 1966]

வொரு விதமான சட்டம் மேற்கொள்ளப்படுகிறது, இவற்றையெல்லாம் பரிசீலிக்கவேண்டும். இவற்றை மலேஷியாவிற்கு எடுத்துச் செல்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். மலேஷியா செல்லும் போது எதிர்க்கட்சி என்று பாராமல் எதிர்க்கட்சிகளுக்கும் வாய்ப்பு கொடுக்கக்கூடிய நல்ல கொள்கையையும் இந்த அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. சட்டமன்ற அங்கத்தினர்கள் அப்படி தனியாக செல்லவேண்டுமென்று கருதினால் இந்த அரசாங்கத்திடம் முதலில் கருத்து கேட்கிறார்கள். முதலில் மனு போட வேண்டியிருக்கிறது. அந்த மனுக்கள் பரிசீலிக்கப்படுகிறபோது நம் அரசாங்கம் எந்த கருத்தைச் சொல்கிறது என்பதை புரிந்து கொள்ளமுடியவில்லை. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர்களுக்கு சில சமயங்களில் அனுமதி மறுக்கப்படுகிறது. முதல் அமைச்சர் அவர்கள் உணருவார்கள், அனுபவத்தில் பார்ப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். அங்கு மலேஷியா காங்கிரஸ் என்றிருக்கிறது. அக்கட்சி அரசாங்கத்தில் அங்கம் வகிக்கிறது. எந்தக் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் சரி அங்குள்ள தமிழர்கள் யார் இங்கிருந்து சென்றாலும் தமிழர்களின் பிரதிநிதிகள் என்ற முறையில்தான் வரவேற்கிறார்கள் என்பதை என் அனுபவத்தில் கண்டேன். முதல் அமைச்சர் அவர்களும் அதைக் காண்பார்கள். அதே அனுபவம் எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்களுக்கு ஏற்பட்டுவிடக்கூடாது, அந்தப் பெருமை அவர்களுக்கு ஏற்பட்டு விடக்கூடாது என்று அவர்கள் கருத மாட்டார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். நடைமுறையில் நம் அரசாங்கம் சில கருத்துக்களைச் சொல்லும்போது குறிப்பாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர்களுக்கு எதிரான கருத்துக்கள் தெரிவிக்கப்படுகிறது என்பதை வருத்தத்துடன் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதே போல் போக்குவரத்திலுள்ள கஷ்டங்களையும், உணர் வேண்டும். அதைத் தீர்ப்பதற்கு தமிழர்களின் பிரதிநிதி என்ற முறையில் நம் மாநில அரசாங்கம் போராட வேண்டும். உதாரணத்திற்குச் சொல்கிறேன். இலங்கை செல்வதற்கு இராமேஸ்வரம் பக்கத்தில் தனுஷ்கோடியில் ஒரு வாய்ப்பு இருந்தது. புயலால் அது பாதிக்கப்பட்டுவிட்டது. பாதிக்கப்பட்டு பல மாதங்கள் ஆகியும் வசதி செய்யப்படாத நிலையில்தான் அது இன்று வரையில் இருந்தது. சமீபத்தில் மண்டபத்தில் அதற்கு ஒரு ஏற்பாடு செய்வதாக தகவல் வந்திருக்கிறது. அதற்கு மத்திய அரசாங்கம் தயக்கம் காட்டினாலும் நம் மாநில அரசாங்கம் இதுபற்றி மத்திய அரசாங்கத்திடம் வற்புறுத்தவேண்டும். அப்படி வற்புறுத்தினால்தான் இப்படிப்பட்ட வசதிகள் பெருக வாய்ப்பு ஏற்படும்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : மத்திய சர்க்காரிடம் முன்பே விட்டார்கள். 10, 15 தினங்களுக்கு முன் ஒரு கடிதம் வந்தது.

கூறினேன். அவர்கள் அதை ஏற்றுக்கொண்டு ஏற்பாடு செய்து இராமேஸ்வரம்—தலைமன்னாருக்கு போக்குவரத்து—கப்பல் விடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுவிட்டது. நீங்கள் அதை முதலில் போய்த் தொடங்கி வைக்கவேண்டுமென்றுகூட வந்திருக்கிறது.

10th March 1966]

திரு. செ. மாதவன் : கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களின் முயற்சிக்கு நன்றி. இலங்கை செல்பவர்களுக்கு இது ஆறுதலாக இருக்கும். வெளிநாடுகளில் இருந்து வரக்கூடிய தமிழர் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த அகதிகளுக்கு, மற்ற பகுதிகளில், வட பகுதியிலிருந்து அகதிகளாக வரக்கூடியவர்களுக்கு என்னென்ன வசதிகள் செய்யப்படுகின்றனவோ அந்த முயற்சிகள், அந்த அனுதாப உணர்வு அகதிகளாக வரக்கூடிய தமிழர்களுக்கு இல்லை. பர்மா, இலங்கை அகதிகளுக்கு மத்திய அரசாங்கம் போதிய ஆதரவு தர தவறுகிறது. இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திற்கு தரப்பட்டிருக்கிற நிதி போதுமானதாகயில்லை. போதிய அதிகாரிகள் இல்லை என்று அவர்கள் சொல்லலாம். உண்மை அதுவல்ல. ஆனால் பொருளாதார பற்றாக்குறை ஏற்பட்டிருக்கிற காரணத்தினால்தான் பர்மா, இலங்கை போன்றபிரதேசங்களில் இருந்து வந்துள்ள அகதிகளுக்கு குறிப்பாக இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திற்கு வந்திருப்பவர்களுக்கு போதிய வசதி செய்யப்படாத நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அமைச்சர்கள் சுற்றுப்பயணத்தைப் பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். அதில் கட்சி சார்பற்ற ஒரு நிலை ஏற்படுத்தவேண்டும். அப்போதுதான் அமைச்சர்களுடைய சுற்றுப்பயணத்தில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும், மக்களுக்கும் நம்பிக்கை ஏற்படும். எப்போதுமே சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் என்று வரும்போது, அவர்கள் ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் சரி, எதிர்க்கட்சியினராக இருந்தாலும் சரி, அவர்களுக்கு தகுந்த மரியாதை கொடுக்கவேண்டும். ஆனால் நடைமுறையில் எதிர்க்கட்சியைச் சார்ந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் பல நேரங்களில் புறக்கணிக்கப்படுகின்றார்கள். அவர்களுடைய கௌரவத்திற்கே குறைவு ஏற்படும் வகையில் அனேக இடங்களில் வேண்டுமென்றே அவமதிக்கப்படுகின்றார்கள் என்பதை நான் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். மேலும் அமைச்சர்கள் சுற்றுப்பயணம் செய்யும்போது, தேர்தல் நிதி சேகரிக்கிறார்கள், அமைச்சர்கள் என்ற முறையில் தான் செல்லுகின்றார்கள், அவ்விதம் போவதால் பலவிதமான தவறுகள் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே அமைச்சர் என்ற முறையில் போக வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கட்சித் தலைவர் என்ற முறையில், போகும்போது கூட அதிகாரிகள் கூட செல்லுகின்றார்கள், இதன் காரணமாக தவறுகள் ஏற்பட ஏதுவாகிறது. இந்த நிலை இருப்பதால் அமைச்சர் மீதுள்ள நம்பிக்கை போய் விடும், ஆகவே இதைப் பற்றி முதலமைச்சர் அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

டைரக்டர் ஆஃப் லிஜிலேன்ஸ் போடப்பட்டது பற்றி இங்கு பேசப்பட்டது. 'ஆம்புட்ஸ்மென்' என்ற அமைப்பு இங்கு ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று நாங்கள் எடுத்துச் சொன்னோம். மத்திய சர்க்கார் லிஜிலேன்ஸ் கமிஷன் போதும் என்று முடிவு எடுத்தது. அந்த நேரத்தில் நமது அமைச்சர் அவர்கள் இங்கு ஆன்டி-கரப்ஷன் டிப்பார்ட்மென்ட் என்று வைக்கவேண்டிய தேவையில்லை, இதற்கென்று ஒரு தனி அதிகாரியைப் போட்டால் போதும்

[திரு. செ. மாதவன்] [10th March 1966]

என்று சொன்னார்கள். பின்னால் இது கமிஷன் என்ற முறையில் அமைத்து, அதற்கு ஒரு தனி நபரே போதும் என்ற அளவில் ஒருவரை போட்டிருக்கிறார்கள். அவ்விதம் போடப்பட்டிருப்பது யார்? அவ்விதம் எதற்காக அவரைப் போட்டார்கள். இப்போது விஜிலென்ஸ் கமிஷனர் என்ற முறையில் இருந்து கொண்டிருக்கும் இந்த அதிகாரியை முன்பு ஒரு தடவை என்.ஜி.ஓ.-க்கள் சந்தித்தார்கள். என்.ஜி.ஓ.-க்களுடைய குறைகளைப்பற்றி அவர்களிடத்தில் தெரிவித்தபோது, அந்த அதிகாரி, உங்களைப்போன்றவர்கள் சென்னையிலும் மற்றும் சில இடங்களிலும் எதிர்கட்சிகளுக்கு ஆதரவு அளித்திருக்கிறீர்களே, அப்படியிருக்கும்போது, எப்படி இந்த சர்க்கார் நன்மை செய்யும் என்று பொறுப்புள்ள ஒரு அதிகாரி—என்.ஜி.ஓ.-க்கள் தலைவர்களிடத்தில் கேட்டிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட ஒருவரை, ரிட்டயரான ஒருவரை இந்த பதவிக்கு நியமிப்பது பொருத்தமாக இருக்குமா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்த்து, கிட்டத்தட்ட 12 லட்சம், 13 லட்சம் செலவு செய்யக்கூடிய இந்த இலாகாவுக்கு ஒரு நிதிபதியை போட வேண்டும் என்று பல முறை எடுத்துக்கூறியிருக்கிறோம்—அந்த வகையில் ஒரு நிதிபதியை இந்த இலாகாவுக்கு நியமிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திருமதி ராஜாத்தி குஞ்சிதபாதம் : கனம் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற மான்யக் கோரிக்கை நாள் ஆதரிக்கின்றேன். முக்கியமாக, அமைச்சர்கள் சுற்றுப்பயணம் செய்வதைப்பற்றி, நாள் ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நாடாளுமன்றங்கள் நாட்டை நல்ல முறையில் ஆள்வதற்கு நடுநிசியில் யாருக்கும் தெரியாமல் மாறுவேடம் பூண்டு செல்வார்கள் என்பது அந்தக் காலத்தில் இருந்ததாக, பார்த்திருக்கிறோம். அந்தக் காலம் ஜனநாயகம் இல்லாத காலம், நாட்டு மக்கள் தங்கள் குறைகளை அச்சமில்லாமல் எடுத்துச் சொல்வதற்கு வாய்ப்பு இல்லாமல் இருந்தது அந்தக் காலத்தில்; ஆனால் இந்தக் காலம் அப்படியல்ல. ஜனநாயகத்தில் அடிப்படையில் நாமெல்லாம் சட்டமன்றத்திற்கு வந்திருக்கின்றோம். நாட்டிலுள்ள மக்கள் தங்கள் உரிமைகள் என்ன என்பதை உணர்ந்திருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல, ஜனநாயகத்தின் பேரால் சட்டமன்றத்திற்கு வந்து, மந்திரிகளைப் பார்த்து, கல்லும் பிள்ளையார் மாதிரி இருக்கிறார்—கனம் ராமையா அவர்கள்—என்று மந்திரியை பார்த்து பேசுவதும், அவர் ஒரு இட்டிலி அல்ல, 10 இட்டிலி சாப்பிடுவார்—என்று எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் சொல்லுகின்ற அளவுக்கு உரிமை பெற்று இன்றைய தினம் இருந்து கொண்டிருக்கிறோம். இந்த நிலையில் நாட்டை ஆளுகின்ற மன்னர்கள், நாட்டைப்பற்றி ஒன்றும் தெரியாமல் கிணற்றுத் தவளைகளாக கோட்டையில் மட்டும் உட்கார்ந்திருந்து கொண்டு வெறும் ஃபைல் புழுக்களாகவும், பூச்சிகளாகவும் இராமல் நாட்டு மக்களுடைய கஷ்டங்கள் என்ன, அவர்களுடைய குறைகள் என்னென்ன என்பதை நேரில் கண்டறிவதற்காக அமைச்சர்கள் சுற்றுப்பயணம் செய்கின்றார்கள். உதாரணமாக, எங்களுடில் கனம் அமைச்சர்

10th March 1966] [திருமதி ராஜாத்தி குஞ்சிதபாதம்]

திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் பெயரால் ஒரு குடியிருப்பு வைத் திருக்கிறோம். அதன் பக்கத்தில் புறம்போக்கு இடங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றை கொடுக்கவேண்டும் என்று அங்கு திரு. காசி அவர்கள் மாவட்ட கலெக்டராக இருந்த போது கேட்டிருந்தோம். இந்த இடத்தில் ஏற்படுகின்ற சிக்கல்களை அமைச்சர் அவர்கள் நேராக வந்து பார்த்து முடிவு எடுக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. இதன் காரணமாக அந்த இடத்திலிருக்கின்ற மக்களும் வளமான வாழ்க்கையை நடத்தக்கூடிய வாய்ப்பு கிடைக்கின்றது. ஆகவே அமைச்சர் அவர்களின் சுற்றுப்பயணம் மிகவும் அவசியம். ஏதோ கனம் அமைச்சர் திரு. மன்றாடியார் அவர்கள் செய்த சுற்றுப்பயணத்தில் 53 மணி நேரம் என்ன செய்தார் என்றெல்லாம் திரு. மதியழகன் அவர்கள் கேட்டார்கள். அமைச்சர் என்றால் அவருக்கும் உடல், உயிர் என்றெல்லாம் இருக்கிறது, அவர்களுக்கும் சுகம், என்று இருக்கிறது. அவர்களும் ரெஸ்ட் எடுக்கவேண்டும், அப்படியிருக்கும்போது, இத்தனை மணி நேரம் அவர்கள் சும்மா இருக்கலாமா, இத்தனை மணி நேரம் அவர்கள் வேலை செய்ய வேண்டுமே என்றெல்லாம் அமைச்சர்களை கட்டுப்படுத்த முடியுமா என்பதை என் போன்றவர்கள் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறோம். ஆகவே, இம்மாதிரி ஆங்காங்கு அமைச்சர்கள் அடிக்கடி சுற்றுப் பயணம் அவசியம் என்பதை வலியுறுத்திக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பொலிட்டிக்கல் கரப்பனைப்பற்றி சொன்னார்கள், காங்கிரஸ் அபேட்சகர்களுக்கு எதிராக நின்றவர்களுக்கு—அதாவது திருமதி விஜயலட்சுமி, திரு. சாதாகிருஷ்ணன் போன்றவர்களுக்கு உத்தியோகம் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று உதாரணத்திற்காக எடுத்துக் கூறினார்கள். இவ்விதம் காங்கிரஸ்-க்கு இடைஞ்சலாக இருக்கின்றவர்களுக்கு உத்தியோகம் கொடுத்து விடுகின்றார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இவர்கள் யாரும் காங்கிரஸ்-க்கு இடைஞ்சலாக இல்லை, தாங்கள் உங்களிடத்தில் வந்து சேவை செய்கின்றோம் என்று வருகின்றார்கள். அப்படிவரும்போது—அவ்விதம் சேவை செய்யவேண்டும் என்ற மனப்பான்மையோடு அரசாங்கத்தினிடம் வரும்போது, அவர்களுக்கு பதவி கொடுப்பதில் என்ன தவறு இருக்கிறது என்பதைத்தான் என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. இதை பொலிட்டிக்கல் கரப்பன் என்று சொல்ல முடியாது. அதற்கு மாறாக, காங்கிரஸ் அரசாங்கத்தினுடைய பொலிட்டிக்கல் ஸ்செய்ட்டோபார்வர்ட்னஸ்ஸையும் 'ஹானஸ்டி'-யையும் தான் எடுத்துக்காட்டுகிறது.

அடுத்தபடியாக, காங்கிரஸ் பெயரால் இன்றைக்கு பதவிக்கு வந்திருக்கின்றவர்கள் விதவைக்கோலம் பூண்டிருக்கிறார்கள் என்றும், எங்களுடைய மனதை புண்படுத்துகின்ற வகையில் ஆளும் கட்சிக்காரர்கள் பேசிவருவதால் தான் நாங்களும் புண்படுத்துகின்ற வகையில் குத்திப் பேச வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது என்றும் சொன்னார்கள். ஆனால் இப்போது சொல்லப்பட்டிருப்பதைப் பார்த்தால், யார் எந்த தரப்பிலிருந்து குத்துகின்றார்கள், இந்த தரப்பிலிருந்து அங்கே உள்ளவர்களை குத்துகின்றார்களா, அல்லது அங்கேயுள்ளவர்கள் இந்த தரப்பிலுள்ள

[திருமதி ராஜாத்தி குஞ்சிதபாதம்] [10th March 1966]

வர்களை குத்துகின்றார்களா என்பதை இந்த மன்றத்திலுள்ள வர்கள் அறிவார்கள். அந்த முறையில் குத்திப்பேசுகின்ற முறையில்தான் இன்றைய தினம் திரு. மதியழகன் அவர்கள் சொன்னார்கள். காங்கிரஸ்காரர்கள் விதவைக் கோலத்தில் இருக்கிறார்கள் என்று. யார் விதவைகள், எங்கே இருக்கிறார்கள் என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். அப்படியானால் இன்று மேல்சபையிலும், ராஜ்ய சபையிலும் எதிர்க்கட்சித் தரப்பிலிருந்து பதவிகளில் இருப்பவர்கள் எல்லாம் விதவைகளா அல்லது அவர்களெல்லாம் நித்திய சமங்கலிகளா, அல்லது நித்திய கல்யாணிகளா என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்து, எம்.எல்.ஏ.-க்களைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்குக் கார்ட் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டிருந்தோம், எம்.பி. களுக்கு கார்ட் கொடுக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ரயில்வே பாஸ்-ம் கொடுக்கப்படுகிறது. ரயில்வே மத்திய சர்க்கார் பொறுப்பில் இருக்கிறது, ஆகவே நமக்கு ரயில்வே பாஸ் தர முடியாது என்று சொல்லி விட்டார்கள். ஆனால், நம்முடைய சக்திக்கு தகுந்தவாறு கார்ட் வைத்துக்கொள்ளலாம். ஸ்டேட்-க்கு அலாட்மென்ட் கிடைப்பதில் எம்.எல்.ஏ.-க்களுக்கு என்று தனியாக ஏன் கொடுக்கக்கூடாது? எம்.எல்.ஏ.-க்களுக்கு கார்ட் இருக்குமானால் அவர்கள் தங்கள் தொகுதிகளில் ஒழுங்கான முறையில் வேலை செய்ய முடியும். ஆகவே, எம்.எல்.ஏ.-க்களுக்கு கார்ட் ஒதுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, செக்கரட்டேரியேட்டில் வேலைசெய்கின்ற பெண் மணிகளில் அநேகம் பேர்கள் தாய்மார்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மாலை 5½ மணி வரை வேலைசெய்கின்றார்கள். இப்படி வேலைசெய்கின்றவர்களுக்கு வீட்டில் குழந்தைகள் இருந்தால், அவர்களை தங்கள் தாய்மார்களிடத்திலோ அல்லது மாமியார்களிடத்திலோ விட்டு விட்டு வரவேண்டும். காலையில் குழந்தைகளை விட்டுவிட்டு மாலை ஐந்தரை மணிக்கு இங்கு வேலை செய்கின்ற தாய்மார்கள் வீட்டுக்குப் போகும்போது மாமியார்களின் முகம் எப்படியிருக்கும் என்பதைச் சொல்லவேண்டிய தேவையில்லை. ஆகையால், இங்கேயே ஒரு இடத்தில் 'க்ரிஷ்' ஏற்படுத்திக்கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும். அரசாங்கம் தொழிற்சாலைகளில் இப்படிப்பட்ட 'க்ரிஷ்' ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று சொல்லி வருகிறது. இந்த 'க்ரிஷ்' சில் குழந்தைகளை கொடுத்துவிட்டால் அங்கு அவர்களுக்கு பாலாட்டி, தாலாட்டி பார்த்துக்கொள்வார்கள்--தொழிற்சாலைகளில் எல்லாம் இப்படிப்பட்ட 'க்ரிஷ்' ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று வற்புறுத்துகின்ற நேரத்தில், அரசாங்க செக்ரட்டேரியட்டிலும் ஒரு அழகான கட்டடத்தில் வசதியாக இந்த 'க்ரிஷ்'-ஐ அமைத்துக்கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மந்திரிகள் சொந்தக்காரர்களுக்கு சலுகை காண்பிக்கின்றார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. மந்திரிகளின் சொந்தக்காரர்கள் தகுதியுள்ளவர்களாக இருந்தால் அதற்காக உத்தியோகத்திற்கு

10th March 1966] [திருமதி ராஜாத்தி குஞ்சிதபாதம்]

வரக்கூடாது என்று எந்த நியதியும் கிடையாது. இன்றைக்கு விஜிலன்ஸ் கமிஷனராக இருக்கக்கூடிய திரு. வர்கீஸ் அவர்களும், டெப்படி செக்ரட்டரி அவர்களும் மந்திரியின் சொந்தக்காரர்களா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். மந்திரிகளின் சொந்தக்காரர்கள் என்பதற்காக யாரையும் தள்ளி வைக்க முடியாது. எல்லோருக்கும் கிடைக்கின்ற வாய்ப்பும் வசதியும் அவர்களுக்கும் கிடைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த மான்யங்களை ஆதரித்து என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. ஏ. எஸ். தட்சிணாமூர்த்தி கவுண்டர் : கனம் சட்டமன்றத் துணைத்தலைவர் அவர்களே, இன்று மன்றத்தின் முன்னால் வைக்கப் பட்டிருக்கின்ற சட்டமன்றம், தேர்தல், அமைச்சர்கள், அவர்களுடைய தொடர்புடைய இலாகாவின் ஆகியவைகளை மேற் கொண்டிருக்கின்ற மான்யக் கோரிக்கையை வரவேற்கின்றேன். சட்டமன்றம் என்று கூறும்போது, இந்த சட்ட மன்றம் ஒரு சிறப்பான சட்டமன்றம். எந்த நாட்டு வரலாற்றிலும் கான இயலாதவாறு அகத்தியன், தொல்காப்பியன், கீரன் முதலிய பெரும் புலவர்களை தலைவர்களாக கொண்டு மன்றம் நடாத்திய தமிழகத்தின் தனிப் பெரும் சட்டமன்றம் இது. ஆதலினாலே இந்தச் சட்ட மன்றத்தினுடைய நடவடிக்கைகள் மிகவும் பண்பான ஒரு முறையிலே, நாகரிகமான ஒரு முறையிலே அமைந்திருக்கின்றன என்று சொன்னால் அது இந்தத் தமிழகத்தின் வரலாற்றுச் சிறப்பையொட்டி வந்த பெரிய நிலை ஆகும். இதை யாவரும் வரவேற்பார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

சாதாரணமாக ஒரு மன்றத்திலே இரண்டு விதமான துர் நிலைகள் ஏற்படுகின்றன என்று வரையறுத்துக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

‘அவை அஞ்சி மெய் விதிப்பார் கல்வியும் கல்லார் அவை அஞ்சா ஆகுலச் சொல்லும்’.

என்ற இரண்டு விதமான நடக்கக் கூடாத நிலைமைகள் குறிப்பிட்டுக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றது. ஒன்று ‘அவை அஞ்சி மெய் விதிப்பார் கல்வி’—சபையிலே பேசுவதற்குக் கூச்சம் கொண்டு, தான் வைத்திருக்கின்ற, மனத்திலே கொண்டிருக்கின்ற பெரிய கருத்துக்களை எடுத்து விளக்கிக் கூறும்போது ஒரு கூச்சம் ஏற்பட்டு, கூற இயலாமை—இது ஒரு குற்றம். அடுத்த குற்றம் ‘அவை அஞ்சா ஆகுலச் சொல்லும்’ என்பது, படித்து நல்ல கருத்துக்களை மனத்திலே உட்கொள்ளாமல், ஏதோ பேசுவது, அதை அழகாகப் பேசுவது, அந்த ஆற்றல் பெற்றிருப்பது—ஆனால் கருத்து இருக்காது—என்பது. ஆகவே, இவ்விரண்டும் ஒரு சபையிலே அதிகலும் குறிப்பாக தமிழகச் சட்ட மன்றத்திலே நடக்கக் கூடாத, நடக்காத இரண்டு கூடாத செய்கைகளாக அமையும் என்று முன்னமேயே வரையறுத்துக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

சாதாரணமாக சட்டமன்றம் என்று சொன்னால், பல அங்கங்கள் முக்கியமான அங்கங்கள், அதற்கு உண்டு. ஒன்று சபாநாயகர். அடுத்தது ஆளும் கணத்தார்கள் (குறுக்கீடு) அது திருக்குறளில்

[திரு. ஏ. எஸ். தட்சிணாமூர்த்தி கவுண்டர்] [10th March 1966]

வருகிறது. அடுத்தது எதிர் கணத்தார்கள். இவைகள் எல்லாம் மிக முக்கியமான அங்கங்களாக விளங்குகின்றன. நம் சட்ட மன்றத்திலே இருக்கின்ற ஆளும் கட்சி என்று சொல்லக் கூடிய பெரிய கட்சி இமய மலை முதல் குமரி முனை வரையிலும், மேல் கடல் முதல் கீழ் கடல் வரையிலும் பரந்து கிடக்கின்ற பாரத நாட்டை ஆளுகின்ற பெரிய கட்சியாக காங்கிரசாக அமைந்திருக்கிறது. நாட்டின் விடுதலைக்குப் பாடுபட்டதும், காந்தி அடிகள் தலைவராக இருந்து வழி நடாத்திச் சென்றதும், மறைந்த மாணிக்கம் நேருஜி அவர்கள் வழி காட்டியாக இருந்ததுமான கட்சியாகிய காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பாக அமைந்திருப்பது ஆளும் கட்சியாகும் அடுத்தபடியாக சொல்லவேண்டுமானால், எதிர்க்கட்சி என்று இருக்கிற நிலையிலே, சுதந்திரக் கட்சியின் சார்பாக வீற்றிருக்கிற பெரியவர், அவர்கள் எல்லோராலும் மதிக்கப்படுகிற பெரியவர். நம் தாய் மொழியாகிய தமிழை ஐயம், திரிபு மயக்கம் என்ற மூன்று குற்றங்கள் நீங்க நன்றாகக் கற்றுணர்ந்த பெரியார். அது மட்டுமல்ல. நாட்டு விடுதலையில் பங்கு கொண்டு பணியாற்றிய பெரியவர். அவர்கள் ஒரு கட்சியின் தலைவராக வீற்றிருந்து பணியாற்றுகின்றார். அடுத்து வருவது எதிர்க்கட்சியிலே பெரும்பான்மை நிலையில் உள்ள திராவிட முன்னேற்றக் கழகம். அந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகக் கட்சியானது எனக்கு மிகவும் பொறுப்பான கட்சி, தனிப்பட்ட முறையிலே. காரணம் என்ன என்றால் என்னுடைய ஊர் ஈரோடு தான் அதற்குத் தோற்றுவாயாக அமைந்திருக்கிறது. இப்போது அந்தக் கட்சியில் இருந்து பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கிற பல அறிஞர்கள், புலவர்கள் என்று கூடச் சொல்லுவேன், அவர்களெல்லாம் ஈரோடிலே உருவானவர்கள், பெரியாரிடத்திலிருந்து உருவானவர்கள் தான். இருந்தாலும் கூட குருவுக்கும் மிஞ்சிய சிஷ்யர்களாக இயங்குகிறார்கள். நாங்கள் திருந்தி விட்டாலும் கூட அவர்கள் திருந்த மாட்டோம் என்ற நிலையில் பணியாற்றுகிறார்கள். அது தான் எனக்கு அவர்கள் பேரில் உள்ள வருத்தம், குறை. இருந்தாலும் கூட, எதிர்க்கட்சி என்று சொல்லக் கூடிய ஒன்று, சிதை சொன்னது போல்—

அடுக்கும், ஈது அடாது ஆன்ற எதுவோடு
அறிவுகாட்டி இடிக்குரை இல்லை
உள்ளார் எண்ணியது எண்ணி ஒன்னை
முடிக்குனர் என்றபோது
முடிவன்றி முடிவது உண்டோ

என்று அழகாகக் கூறுகின்றார். இராவணனைப் பார்த்து சிதை கூறுகின்றார். அந்த அந்த சமயத்திலே, இது தவறு, இது நல்லது என்று சொல்லி, அழுத்தம் திருத்தமாகச் சொல்லி, இடித்து, வழிப்படுத்துகிற ஒரு நிலைமை இல்லை என்று சொன்னால், அந்த ஆட்சிக்கு அது ஒரு பெரும் குறையாக அமையும். யாரிடத்திலே குறை இல்லாமல் இருக்கிறது?

10th March 1966] [திரு. ஏ. எஸ். தட்சிணாமூர்த்தி கவுண்டர்]

‘படுவன பலவும்
குற்றம் பாங்கிலா
மனிதர் வாழ்க்கை’

என்று அப்பர் சுவாமிகள் சொல்லுகிறார். எல்லா இடத்திலும் குறை இருக்கின்றது. குறைகளைத் திருத்திக் கொள்ளவேண்டும் அதுதான் முக்கியம். இந்த வகையில் தமிழகத்துச் சட்டமன்றம் நல்ல முறையில் பணியாற்றி வருகிறது.

அடுத்து அமைச்சர் அவையைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை. அதிலே அமைச்சர்களுடைய இலக்கணத்தைப் பற்றி அதிகமான செய்யுள்கள் இருக்கின்றன.

‘மனத்திலும் வாயிலும் மெய்யிலும் செய்கை
அனைத்திலும் ஆன்று அமைந்தாராகி நினைத்திருந்து
ஒன்றும் பரியலராய் ஒம்புவார் இல் எனின்
சென்று படுமாம் உயிர்’

என்று மிக அழகாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. நல்ல அமைச்சர்கள் இல்லாத ஒரு நாடு கெட்டே போய்விடும் என்று சொல்லுகிறார். வளப்படும் இல்லாமல் அமைவது என்பது ஒன்று. ஆனால் கெட்டே போய்விடும் என்று “சென்று படுமாம் உயிர்” என்று சொல்லுகிறார். ‘மனத்திலும் வாயிலும் மெய்யிலும் செய்கை அனைத்திலும் ஆன்று அமைந்தாராகி நினைத்திருந்து ஒன்றும் பரியலராய் ஒம்புவார் இல் எனின் சென்று படுமாம் உயிர்’ என்ற முறையில் காலக் கிரமத்தில் ஏற்படும் என்று கூறுகின்றார். அந்தச் சிறப்புள்ள அமைச்சர் அவை தமிழகத்திலே பணியாற்றுகிறது என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். . . (மணி அடிக்கப்பட்டது)

* திரு. வி. ஆர் பெரியண்ணன் : கனம் சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, கடந்த ஆண்டு நடந்து முடிந்த பஞ்சாயத்து யூனியன் தேர்தல்களைப் பற்றி இந்த நேரத்திலே சிலவற்றைச் சொல்லி முடித்துக்கொள்ளலாம் என்று நினைக்கிறேன். பஞ்சாயத்து யூனியன் தேர்தல்களிலே பல கலவரங்கள் நடந்திருக்கின்றன. தேர்தல்களின்போது சில லஞ்சக் குற்றச்சாட்டுக்களும் இருந்திருக்கின்றன என்று அமைச்சர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஆனால் அதற்கெல்லாம் காரணம் தேர்தல் முறை தான் என்பதை நம் அமைச்சர் அவை நல்ல முறையில் உணர்ந்திருக்கிறது. ஆகையால் பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்களை மக்களே தேர்ந்தெடுக்கும் முறையை அடுத்த தேர்தலுக்குள்ளாவது திருத்தி அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அது மட்டுமல்லாமல் பல பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் இன்று செயல்படாமல் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. காரணம் தேர்தல் நேரத்தில் ஏற்பட்ட கோளாறுதான் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எங்களுடைய நாமக்கல் வட்டத்தில் ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியன் இன்னும் செயல்படாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியும் என்று கருதுகிறேன்.

[திரு. வி. ஆர். பெரியண்ணன்] [10th March 1966]

எருமைப்பட்டி பஞ்சாயத்தில் தலைவர் பதவிக்கு இருவர் போட்டியிட்டனர். ஒருவர் ஜில்லா காங்கிரஸ் தலைவர். மற்றொருவர் முன்னாள் மேல்சபை உறுப்பினராக (M.L.C.) இருந்தவர். போட்டியிலே முன்னாள் மேலவை உறுப்பினர் வெற்றி பெற்று விட்டார். தேர்தல் நேரத்தில் ஜில்லா காங்கிரஸ் கமிட்டி தலைவருக்காக போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர்களுல்லாம் தேர்தல் வேலையில் இறங்கி பல தவறுகள் செய்திருக்கிறார்கள் என்று உள்துறை அமைச்சருக்குக் கூட வந்திருக்கிறது. ஜில்லா காங்கிரஸ் கமிட்டி தலைவருக்கு வேலை செய்தார்கள் என்று ஆதாரங்களோடு அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. சப்-இன்ஸ்பெக்டர் மீது சொல்லப்பட்ட புகார்கள் மீது சேலம் ஜில்லா அதிகாரிகள் நடவடிக்கை எடுக்காத காரணத்தினால் அதைப் பற்றி உள்துறை அமைச்சரிடம் சொன்ன காரணத்தினால், அதற்காக ஒரு தனி அதிகாரியை அனுப்பி விசாரணை செய்தார்கள். அதன் பேரில் அவர் தாற்காலிக வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டார். முடிவு செய்வதற்குள் மறுபடியும் வேலையில் சேர் என்று உத்தரவு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. விசாரணை முடியவில்லை. ஆனால் வேலையில் அமர்த்தப்பட்டிருக்கிறார். இதுபோன்ற முறையிலே செய்கின்ற காரணத்தினால் மீண்டும் அதிகாரிகள் பல தவறுகள் செய்வதற்கு வாய்ப்பாக அமைகிறது, அவர்களுக்கு உற்சாகம் ஊட்டுவதுபோல் இருக்கிறது. தவறாக நடக்கக்கூடிய அதிகாரிகளின் மீது தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். கமிஷனர் தவறான முறையில் நடந்து கொண்டார் என்பதற்காக கலெக்டர் அவரை வேறு இடத்திற்கு மாற்ற உத்தரவிட்டார். ஆனால், இரண்டு மூன்று நாட்களுக்குள்ளேயே சென்னையிலிருந்து அதை நிறுத்திவைக்கவேண்டுமென்று உத்தரவு வருகிறது. அங்கே உள்ள மக்கள் ஸ்தல ஸ்தாபன அமைச்சர் அவர்கள் மீது ஒரு குற்றம் சாட்டுகிறார்கள். அமைச்சர் பஞ்சாயத்து யூனியன் கோடூல முடிந்தது, அங்கு இருக்கிற காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவர் விட்டில் நல்ல விருந்து சாப்பிட்டார். ஸ்தல ஸ்தாபன அமைச்சரை விருந்து சாப்பிட வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. விருந்து சாப்பிடுவது தவறு என்று சொல்லவில்லை. ஆனால், இங்கு வந்த பிறகு, கமிஷனர் தவறு செய்தார் என்பதற்காக கலெக்டர் அவரை அந்த இடத்தைவிட்டு மாற்றி உத்தரவு போட்டிருந்தும், அந்த உத்தரவை நிறுத்தி வைத்து, அவர் அந்த இடத்திலேயே தொடர்ந்து இருக்கட்டும் என்ற உத்தரவு சென்னையிலிருந்து பிறப்பிக்கப்படுகிறது. அங்குள்ள மக்கள் அமைச்சர் விருந்து சாப்பிட்டுவிட்டு கலெக்டர் ஆர்டரை மதிக்காமல் அதை நிறுத்திவைக்குமாறு சென்னையிலிருந்து உத்தரவு வருகிறது என்று குற்றச்சாட்டைச் சொல்லி பேசிக்கொள்ளுகிறார்கள். இப்படிச் செய்தால் கலெக்டர் எப்படி நேர்மையாக நடந்துகொள்ள முடியும். எப்படி நேர்மையாக பணிபுரிய முடியும்? பஞ்சாயத்து யூனியன் ஜீப்பில் சுற்றிக் கொண்டு தேர்தல் வேலை செய்திருக்கிறார் அந்த பஞ்சாயத்து யூனியன் கமிஷனர். நான் இரவு 12 மணிக்கு அவர் ஜீப்பில் போனதைப் பார்த்து பிடித்தேன். அதிகாரிகள் தவறுதலாக நடந்துகொண்டால் அவர்கள் மீது தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்துக்

10th March 1966] [திரு. வி. ஆர். பெரியண்ணன்]

கொள்ளவேண்டும். இருவரும் காங்கிரசைச் சேர்ந்தவர்களாதலால் அமைச்சர் அவை அவர்களிடையே சமாதானம் செய்வதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர் ஒருவரோடு அடித்துக்கொண்டு இருந்தால், பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் பணம் செலவழிக்கப்படாத நிலை இருக்கிறது. பல ரோடுகள் வண்டிகள் போவதற்குக் கூட முடியாத நிலையில் இருக்கிறது. புதிய ஆசிரியர்கள் நியமனத்தை கல்வி இலாகா சாங்ஷன் செய்தும், ஆசிரியர்கள் பள்ளிகளில் நியமிக்கப்படவில்லை. பஞ்சாயத்து யூனியனில் போதிய அலுவலர்கள் இல்லாமல் உள்ள நிலையும் இருக்கிறது. இந்த நிலையில் எங்கள் மாவட்டத்தில் சில யூனியன்கள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. இருவரும் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவராக இருப்பதினால், அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் அடித்துக்கொள்ளாமல் அவர்களிடையே சமாதானம் செய்து வைப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும்.

ஜில்லா காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவர் அவர்களுடைய நேர்மையைப்பற்றிச் சொல்லுகிறேன். ஒரு தீர்மானம் வருகிறது. திரு. லால்பகதூர் சாஸ்திரி அவர்கள் மறைவுக்கு அனுதாபம் தெரிவித்துக்கொள்ளும் தீர்மானம் வருகிறது. அப்பொழுது காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவர் குரூப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் ஒருவர் கூட அந்தக் கூட்டத்திற்குச் செல்லவில்லை. மற்றவர்கள் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றிச் சென்றார்கள். இப்படித் தவறான முறையில் நடந்து கொள்ளுகிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. சா. கணேசன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களால் சமர்ப்பிக்கப் பட்டிருக்கிற சட்டசபை முதலிய மான்யக் கோரிக்கைகளின் மீது என்னுடைய கருத்தை புலப்படுத்திக் கொள்ள முன்வருகிறேன்.

முதலாவதாக நமது சட்டசபை சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்களை மனத்திலே கொள்ளவேண்டும். அங்கத்தினர்கள் பல கேள்விகளை அனுப்புகிறார்கள். விதிகள் இருக்கின்றன சுமார் 10 நாட்களுக்குள்ளேயே அந்த இலாகாக்கள் அதற்குரிய பதிலை அனுப்ப வேண்டும் என்று. ஆனால், மாதக்கணக்காக பல கேள்விகள் இலாகாக்களிலிருந்து விடைகள் கிடைக்கப்பெறாமலேயே, அந்தக் கேள்விகள் கேட்கப்படாமலேயே அல்லது பதில்கள் அளிக்கப் பெறாமலேயே கிடக்கின்றன. அத்தகைய சில கேள்விகள் சபை கலைக்கப்பட்டு விட்டதினால் காலாவதியாகப் போய்விடுகின்றன. சில குறிப்பிட்ட கேள்விகளை எடுத்துக்கொண்டால் அவைகளுக்கு பதில் வருவதற்குள் அந்தக் கேள்விகள் எழுப்பப்பட்ட காலத்தில் இருந்த தேவை கேள்விப்பட்டியலில் இடம்பெற்றபொழுது இல்லாமல் போகிற அளவுக்கு காலம் ஆகிவிடுகிறது. கேள்வியின் இன்றியமையாமை கேள்வி போடப்பொழுது இருந்தது. கேள்வி கேட்டு 10 நாட்களுக்குள் பதில் வந்தால் அது சரியாக இருக்கும்.

[திரு. சா. கணேசன்] [10th March 1966]

மாதக்கணக்கில் காலதாமதம் ஆகி பதில் வந்தால் அதற்கான இன்றியமையாமை இல்லாமல் போய்விடுகிறது. உதாரணமாக, “வைகையில் எப்பொழுது நீர் விடப்படும்?” என்ற கேள்விக்கு இரண்டு மாதங்களுக்குப் பிறகு பதில் கிடைத்தால், பயிர் அறுத்த பிறகு அந்தக் கேள்விக்கு பதில் கிடைத்து என்ன பயன்? ஒரு பயனுமில்லை. இம்மாதிரி பல உதாரணங்களை கூறிக்கொண்டே போகலாம். இதே மாதிரி பல கேள்விகளுக்கு மிகமிக காலம் தாழ்த்தி விடை அளிக்கப்படுகிறது என்ற புகார்கள் நமது சட்ட சபை இலாகாவுக்கு அனுப்பப்பட்டு வருகின்றன. இவற்றைத் துரிதப்படுத்த வேண்டும். அங்கத்தினர்களுடைய தலையாய கடமை சில விஷயங்களை ஆட்சியினரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவதோடு, அந்த விஷயம் ஆட்சி செலுத்துபவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டது என்று பொது மக்களுக்கு பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட பிறகு தான் அந்த விஷயத்தின் முக்கியத்துவம் எல்லாப் பகுதியினராலும் உணரப்படுகிறது என்பதையும் நாம் மனத்திலே கொள்ளவேண்டும். இந்த நிலையிலே வினாக்களுக்கு விடையளிப்பதிலே உடனடியாக இலாக்காக்கள் முக்கிய கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று ஆளும் கணத்தார் தத்தம் இலாக்காக்களுக்கு கடுமையான, அதாவது உறுதியான உத்தரவைப் போட்டு அது செயல்படச் செய்யவேண்டும். ஏதோ ஒன்றிரண்டு கேள்விகளுக்கு அதற்குரிய செய்திகள் அல்லது புள்ளிகள் அல்லது விவரங்கள் கிடைப்பதற்குத் தாமதம் ஏற்படலாம். ஆனால், வந்திருக்கிற கேள்விகளின் பட்டியல் முழுமையும் எடுத்துக் கொண்டு பார்த்தால், பெரும்பாலானவை வெளி ஜில்லாக்களுக்கு போகவேண்டியதில்லை. அவைகளுக்கு இங்கு சென்னையில் இருக்கிற இலாகாக்களிலிருந்தே பதில் தயாரிக்க முடியும். அப்படியிருந்தாங்கூட காலாகாலத்தில் விடைகள் வராமல் இருக்கின்றன என்பதை இச்சந்தர்ப்பத்தில் அமைச்சர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

இனி அடுத்தது, உறுப்பினர்களுடைய வசதிகள் பற்றி பல உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இங்கே ஓரளவுக்கு வசதி இருக்கிறது, இல்லை என்று நான் மறுக்க இல்லை.

(திரு. மா. தண்டாயுதபாணி தலைமை)

ஆனால் இது போதவில்லை. பல இடங்களில், பல காலங்களில் இதைப்பற்றிக் குறிப்பாகச் சொல்லிக் கொண்டு வருகிறோம். முதல் அமைச்சர் அவர்களும் பரிவோடு பார்க்கிறார்கள். இடம் கிடைக்கவில்லை என்ற பல்லவி திரும்பவும் வந்துவிடுகிறது. ஆளும் கட்சியிலுள்ள அம்மையார் அவர்கள் பேசுகிறபொழுது காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர்களுக்கு என்று சொன்னார்கள். நான் காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர்களுக்கு என்று அப்படிச் சொல்லமாட்டேன். அப்படிச் சொல்ல விரும்பவில்லை. எல்லாக் கட்சி அங்கத்தினர்களுக்கும் அந்தந்தக் கட்சிக்கு என்று தனி அறை வேண்டும். கட்சி உறுப்பினர்கள் செம்மையாக பணிபுரியவேண்டுமென்றால், ஒவ்வொரு கட்சிக்கும் தனி அறை வேண்டும். அந்தக் கட்சியில்

10th March 1966] [திரு. சா. கணேசன்]

உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கைக்குத் தகுந்தவாறு அந்த அறையின் விஸ்தீரணம் அமையவேண்டும். அங்கு குறைந்தபட்சம் ஒரு டெலிபோன், ஒரு 'அட்டாச்மென்ட் பாத் ரூம்', ஒரு டைப்பைட்டர், அந்த அளவுக்குத் தகுந்தமாதிரி மேஜைகள் இவ்வளவும் அங்கு இருந்தாகவேண்டும். அப்பொழுதுதான் உடனுக்குடன் செவ்வனே காரியங்களைச் செய்து நிறைவேற்ற முடியும். இது மிகவும் இன்றியமையாதது. சட்டசபையினுடைய நடவடிக்கைகளை, அதனுடைய நடவடிக்கைகளின் தரத்தை விளக்குகின்ற, அதற்கு உதவுகின்ற ஒரு துறையாக இது அமையும் என்பதை நாம் மனத்திலே கொண்டு, அதற்கேற்ப செயல்படவேண்டும்.

இனி, லைப்ரரி இருக்கிற இடமும், அங்கு வைக்கப்பட்டிருக்கிற முறைகளும் அமைந்திருக்கிற நிலையில் நமக்கு தேவையான புத்தகங்களை சுலபமாக எடுப்பதற்கு முடிவதே இல்லை. பேருக்கு அங்கும் காட்டு இண்டெக்ஸ் விஸ்டம் இருக்கிறது. ஏதோ கோலன் எண்ணிக்கைகளும் போடப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால், ஏதாவது ஆதர் நேமை வைத்துக்கொண்டு அல்லது புத்தகத்தினுடைய பெயரை வைத்துக்கொண்டு புத்தகத்தைத் தேடினால் இருக்காது. புத்தகத்திற்குரிய இண்டக்ஸ் காட்டு இருக்கும் டிராயரில். ஆனால் அலமாரியில் புத்தகம் கிடைக்காது. அல்லது இண்டெக்ஸ் காட்டு டிராயரை திறந்தால் அதில் ஏதாவது இருக்கும், அந்த இண்டக்ஸ் கார்டை வைத்துக்கொண்டு, அந்த எண்ணிக்கையை அல்லது ஆதரின் பெயரை வைத்துக்கொண்டோ புத்தகத்தை சுலபமாக எடுத்துவிட முடியாது. நூலின் பெயரை வைத்துக்கொண்டு அது எங்கே இருக்கிறது என்று கண்டுபிடிக்க முடியாது. இப்படி அங்கே ஒரு பெரிய குழப்பம் இருக்கிறது. அந்த இடமோ ஒரு லம்பர் ரூம் மாதிரி இருக்கிறது. நம்முடைய லைப்ரரிக்குச் சென்று ஒரு புத்தகத்தைப் பார்க்கலாம், புரட்டலாம், சில புள்ளிகளைத் தேடலாம் அந்தே உட்கார்ந்துக்கொண்டு என்றால் அது சாத்தியம் இல்லை. சாதாரணமாக என்னுடைய வீட்டிலே வைத்துக்கொண்டிருக்கிற நூல்களுக்குக் கூட இண்டெக்ஸ் காட்டு மற்றவைகள் செம்மையாக இருக்கின்றன. என்னிடத்திலே 10,000 புத்தகங்கள் இருக்கின்றன. அதற்கே செம்மையான அமைப்பு வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் ஒரு பெரிய லைப்ரரியில் பார்த்தால் புத்தகங்களின் எண்ணிக்கை லட்சக் கணக்கிலே போகும். அவ்வப்பொழுது புத்தகங்களைப் பார்ப்பதற்குப் போகிறோம் என்றால் எப்படி அவைகளைக் கண்டுபிடிக்க முடியும்? எப்படி அவைகளைத் தேட முடியும்? திடீரென்று இந்த மன்றத்திலே ஒரு வாதம் நடந்துகொண்டிருக்கும்பொழுது அந்த வாதத்தின் தன்மையை மறிக்கவோ அல்லது ஆதரிக்கவோ ஆதாரபூர்வமான விஷயங்களை எடுத்துக்காட்டவேண்டுமென்றால், உடனே லைப்ரரிக்குப் போய் ஏதாவது புத்தகம் கேட்டால், அது அந்த நான்குக்குப் பிறகு தான் கிடைக்கும். நாம் சென்றவுடனேயே அந்தப் புத்தகத்தைக் கண்டுபிடிக்க முடியும் என்ற நிலை ஏற்படவேண்டும். அந்த நிலையில் நூலகம் இல்லாவிட்டால் நூலகம் இருப்பதன் நோக்கம் நிறைவேறுதல் என்பதை நான் சுட்டிக்காட்டாமல் இருக்க முடியவில்லை.

[திரு. சா. கணேசன்] [10th March 1966]

ஆகவே, அதற்கு வேண்டிய தகுதியும், திறமையும் அனுபவமும் உள்ள சிப்பந்திகளை வைக்கவேண்டும். அதிலே எண்ணிக்கையிலும், தரத்திலும், ஆக இரண்டிலும் கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும். லைப்ரரி ஸிஸ்டம் எதுவாக இருந்தாலும் சரி, ரங்க நாதன் முறையாகிய கோலன் முறையானாலும்—ரங்கநாதனே அந்த ஸிஸ்டத்தை மாற்றியிருக்கிறார்கள்—வேறு ஏதாவது புது ஸிஸ்டமாக இருந்தாலும் சரி, அது உடனே பயன் கொடுக்கக் கூடியதாக அமையவேண்டும், அதில் ஆளுங்கணத்தார், சம்மந்தப்பட்ட அமைச்சர், தக்க முறையை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

புதிய ஹாஸ்டல் சம்பந்தப் பட்டவரையில், இப்பொழுதே சில குறைபாடுகளைக் களைந்தெறிவது நலமாக இருக்கும். ஐந்தடி வராந்தா என்று சொல்லுகிறார்கள். சாதாரணமாக நம்முடைய சட்டசபை கூட்டத் தொடர் வெயில் காலத்தில்தான் வருகிறது. கொஞ்சம் அகலமான இடங்களாக அமைந்தால்தான் இருக்க வசதியாக இருக்கும். அப்படி இருக்கும் குறைகளை இப்பொழுதே அடிப்படையைத் திருத்த முடியாவிட்டாலும், மேலே பால்கனி மாதிரி நீட்டிவிட்டு கொஞ்சம் இன்னொரு 1 அல்லது 1½ அடி நீட்டி கொடுக்கலாம். அப்படிச் செய்தால் அது செம்மையாக அமையும். அதிகத் தொந்தரவுகள் இல்லாமல் அங்கத்தினர்கள் தங்கமுடியும். கூடிய வரையில் ஒற்றை அறைகளையும், பிறகு இரட்டை அறைகளையும், அவைகளில் பிற வசதிகளையும் சாதனங்களையும் கொடுத்து அமைக்க வேண்டும். இவற்றையெல்லாம் அடிப்படையிலேயே திருத்திவிடுவது நலமாக இருக்கும். பின்னால் திருத்த வேண்டும், இடிக்க வேண்டும், மாற்ற வேண்டும் என்கிற அவசியங்கள் இல்லாமல் இருக்கும். ஆகவே, இப்பொழுதே வேண்டிய திருத்தங்களைச் செய்ய வேண்டும் என்பதை மனத்தில் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இனி எலெக்ஷன் சம்பந்தப்பட்ட மானியக் கோரிக்கை மீது சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைக்குத் தேர்தலில் யாரும் சட்டப்படிச் செய்ய முடிவது இல்லை. யாரும் கோபித்துக் கொள்ளக் கூடாது. நடக்கும் காரியங்கள் இன்றியமையாதது என்று பலரும் சொல்லுவார்கள். அப்படி யென்றால், சட்டத்தை மாற்ற வேண்டும். சட்டத்தில் உள்ள, கடைப் பிடிக்க முடியாத விதிகளை அகற்ற வேண்டும். இல்லை, சட்டத்தை வைத்துக்கொண்டு சட்டத்தைப் பரிபூரணமாக பிரயோகித்து முழுக்க முழுக்க நிலை நாட்டவேண்டும். இதைக் கவனிக்க வேண்டியது ஆளுங்கணத்தாருடைய கடமை. இன்றைக்கு சட்டம் சரியில்லை யென்பதைப் பார்க்கிறோம். உதாரணமாக, மூன்று கார்களுக்கு மேல் வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்று விதி வருகிறது. முதலிலே சட்டம், பிறகு, ரூல்கள், ஆர்டர்கள் என்று வருகின்றன. இது வரையில் எந்த எலெக்ஷனிலாவது, ஒரு கார் அல்லது இரண்டு கார்கள் அல்லது மூன்று கார்கள் மட்டும் வைத்துக் கொண்டு நடத்தியிருக்கிறோமா? என்பதை நெஞ்சில் கை வைத்து நமக்கு நாமே பதில் சொல்லிக்கொள்ள வேண்டும். 1,000 காலனுக்குக்

10th March 1966] [திரு. சா. கணேசன்]

குறைவாகப் பெட்ரோல் செலவு செய்து யாராவது தேர்தல் வேலை செய்திருக்கிறோமா? ஆகவே, தவறே, தப்போ, உண்மையைச் சொல்லாமல் பாவத்தை வேறு ஈட்டிக்கொள்ளுகிறோம். ஒரு விதியை வைத்தால், அந்த விதி செம்மையாக, திறமையாக, நிலை நிறுத்தப் பெற வேண்டும். அந்த விதியையும் வைத்துக்கொண்டு, அதை மறுக்கிற நிர்ப்பந்தத்தையும் ஏற்படுத்திவிட்டால், இரண்டும் கெட்டான் நிலையை உண்டாக்குவதாகத்தான் இருக்கும். இந்த நிலை இருக்கப் படாது. திருந்த வேண்டும்.

இனி தேர்தலிலே பணம் கொடுப்பது, ஆனியே கப்ளீகரம் செய்து விடுவது, இந்தியாதி காரியங்கள் நடக்கின்றன என்பதை மறுக்க முடியாது. பலர் இப்படிப்பட்ட புகார்களைக் கேட்டிருக்கிறார்கள்; செயல்களையும் கண்டிருக்கிறார்கள். அது யாராக இருந்தாலும் சரி, ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது ஏதிர்க் கட்சிகளைச் சார்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் சரி, அவர்கள் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க அதிகாரிகளுக்கு முழுக்க முழுக்க சுதந்தரம் கொடுக்கப் பட வேண்டும். சுதந்திரம் கொடுப்பது மட்டுமல்ல, அப்படி நடவடிக்கை எடுக்கும்போது, யாரும் எந்த நிலையிலும் தலையிடுவதும் கூடாது என்பதை சொல்லுவதோடு மட்டுமின்றி, கண்டிப்பாக, பூரணமாக அதை நிறைவேற்றவேண்டும் என்றும் வேண்டிக் கொள்ளுகிறேன்.

இனி, தேர்தல் பிரசாரங்களிலே அமைச்சர்கள் நேரிடையாகத் தலையிடக் கூடாது. சட்டம் என்று நான் அதற்குப் போக இல்லை. ஜனநாயகத்தில் நடக்கிற காரியந்தான் என்று நாடுகளைக் காட்டி அதற்குரிய உபமானங்களைச் சொல்லிவிடமுடியும். இந்த விஷயங்களிலே, ஒன்றைச் சரி என்று நிலைநாட்டுவதும், சரி அன்று என்று சொல்லுவதோடு, அதை நிர்த்தாரணம் செய்வதும் அதைவிட மிக்க சுலபம். அதற்கெல்லாம் நான் போக விரும்ப இல்லை. அப்படி இடம் அளிக்கப்படாமல் இருப்பது அமைச்சர்களுக்குச் சிறப்பு. தங்களுடைய தொகுதிகளில் அவர்கள் அவ்வாறு ஈடுபடுவது தவறு என்று சொல்ல வர இல்லை. ஆனால் பிற பகுதிகளில், அமைச்சர்கள் போவார்களேயானால், அதை வேறு விதமாக சப்பைக்கட்டு கட்ட முயல்வது அவ்வளவாக எடுபடாது. என்னதான் கட்சி அமைப்பு என்று சொன்னாலும், கட்சி வேலை என்றாலும், அமைச்சர் போகிறார் என்றால், முன்னால் ஒரு ஜீப், பின்னால் ஒரு ஜீப் போகிறது. ஜில்லா கலெக்டர் பொது மேடையில் நிற்பதைப் பார்க்கிறோம். சரியாக மேடையில் இல்லாவிட்டாலும், மேடைக்கு அருகில் பின்புறம் நின்றுகொண்டு இருப்பார்கள். சுதந்தரமான, இஷ்டபூர்வமான தேர்தல் நடக்கக் கூடிய சூழ்நிலையை உண்டாக்குகிறோமா என்று சிந்தித்துப்பார்க்க வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய வேண்டுகோள்.

தேர்தல் அலுவல்களில் அமைச்சர்கள் நேரிடையாக ஈடுபடக் கூடாது. கட்சியைப் பொறுத்தவரை, அவர்களுடைய கருத்துக் களைச் சொல்லலாம் என்றாலும், கட்சிக்காரியங்களை மேற்கொள்

[திரு. சா. கணேசன்] [10th March 1966]

வது, ஆள்களைப் பொறுக்குவது, பணிகளை பங்கிடுவது, நிதியைத் திரட்டுவது, அதை விநியோகிப்பது, இவற்றிற்கெல்லாம் கவனம் செலுத்தினால், அதை ஜனநாயகம் என்று கொள்ளமாட்டாது உலகம். ஆகவே, அமைச்சர்கள் தேர்தல் பிரசாரங்களிலேயும், கட்சியின் தேர்தல் அலுவல்களிலும் தலையிடாமல் இருப்பது நியாயமும், சிறப்பும், பெருமையும், உள்ளதாக அமையும்.

இனித் தேர்தலிலே ஏற்படும் கஷ்டங்கள் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறேன். இது பற்றி மூன்று ஆண்டுகளாகச் சொல்லி வருகிறேன். எண்ணிக்கையில் கோர்ட்டுகள் வளர்ந்திருக்கின்றன. அப்படி இருந்தும், மொபைல் கோர்ட்டுகள் நடத்தப்படுகின்றன. லட்சக் கணக்கான கேஸ்கள் விசாரிக்கப்பட்டுத் தீர்ப்புகளும் வழங்கியிருக்கின்றன. அந்த வசதி செய்யப் படுகிறது போல, இயங்கும் வோட்டுச்சாவடிகள் அமைத்து, வாக்காளர்கள் இருக்கும் இடம் தேடி, அவர்கள் வீட்டுக்குப் போகும் அளவில் அமைக்க முடியுமானால், பல வாக்களங்களை வைத்துக்கொள்வது குறைந்து போகும். ஐந்து அல்ல, 250 கார்கள் வைத்துக்கொண்டு எலெக்ஷன் நடத்தியதை நான் கண்ணாலே பார்த்திருக்கிறேன். இத்தனை கார்களும் இல்லாமல் போய்விடும். அப்பொழுது ஒரு விதியை விதிக்க வேண்டும். அன்றையதினம், அதாவது வாக்குப்பதிவு செய்யும் நாள், யாரும் வீட்டை விட்டு வெளியே போகக் கூடாது, எல்லோருக்கும் ஒரு ரெஸ்ட் கொடுத்து அப்படிச் செய்துவிடவேண்டும். வேட்பாளர், தேர்தல் ஏஜண்டு, போலிங் ஆபீசர்கள், உயர்தர அதிகாரிகள், போலீஸ், டாக்டர் ஆகியோர் கார்களும், ஆம்புலன்ஸ், நெருப்பு வண்டி, போன்ற இவைதான் ஓடலாம் என்று சொல்லி, ஒரு 24 மணி நேரம் இந்தத் தடை என்று வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். இந்தத் தேர்தல் காலத்தில் யாருக்கும் வண்டிகள் எடுத்துப்போக அனுமதி கிடையாது என்று சொல்லிவிட்டால், சுலபமாக இருக்கும்.

12-30
p.m.

இப்படி மொபைல் போலிங் ஸ்டேஷன் அமைப்பில், அபேட்சகர்களோ அல்லது அவர்களுடைய ஏஜண்டுகளோகூட தேர்தல் பணியை, கண்காணிக்க அல்லது வோட்டுகளை சேலஞ்ச் செய்வது போன்றவைகளைச் செய்ய அந்த இயங்கும் சாவடியில் இருக்க அனுமதித்துவிடலாம். புதிய பெரும் செலவு இனி அளவப் பகுதியில் உள்ள பஸ்களையே இதற்கு ஏற்பாடு செய்து கொண்டு விடலாம். இதை மனத்திலே கொண்டு செயல்படுவது நன்மை தரும் என்ற முழு நம்பிக்கையுடன் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். நிறையச் சொல்லிக் கொண்டு போகலாம். நேரமின்மையினால், முக்கியமான விஷயங்களை மட்டும் அப்படி அப்படியே சொல்லிவிட்டுச் செல்லுகிறேன்.

“ஹெட் ஆஃப் ஸ்டேட்” மானியத்தைக் குறித்து நாம் அதிலுள்ள முக்கியத்துவத்தை நன்குணர்ந்து அப்பணிகளைச் செம்மையாக நிறைவேற்ற, வேண்டிய நல்ல சூழ்நிலையை அமைத்துக் கொடுக்க நாம் கடமைப்பட்டவர்களாக இருக்கிறோம். கலெக்டரி லிருந்து மற்றும் எத்தனையோ ஊழியர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்

10th March 1966] [திரு. சா. கணேசன்]

களெல்லாம், அவரவர்களுடைய பணியைச் செம்மையாக நிறைவேற்றுவதற்கு அவகாசமும், தலையிடாத சூழ்நிலையும் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டும். இப்பொழுது சட்ட ரீதியாகச் சொல்லிவிடலாம், அங்கே முழுக்க முழுக்க அவர்களுக்குச் சுதந்திரம் கொடுத்திருக்கிறோம் என்று. “நிருபி” என்றால் என்னால் நிரூபிக்க முடியாது என்பது உண்மையே. சிலவற்றை அனுமானப் பிரமாணத்தினால் அதனுடைய விளைவு என்ன என்று கணித்து, ஆராய்ந்து தேற முடியுமேயன்றி, பிரத்தியட்சப் பிரமாணத்தினாலே புலப்படுத்திவிட முடியாது. இது மாதிரி எத்தனையோ துறைகள். பல்வேறு அதிகாரிகள் ஆளும் கட்சியினருக்கு அல்லது அமைச்சருக்கு அவர்களுடைய விருப்பத்திற்கேற்ப நடக்க வேண்டும் என்ற நிர்ப்பந்த நிலையைச் சுமத்தினார்களா, சுமத்தவில்லையா, அவர்களே விரும்பிச் செய்கிறார்களா என்பதிலே நான் போகவில்லை. ஆனால் அத்தகைய நிலைமை இருக்கிறது என்பதையாரும் மறுக்க முடியாது. அந்த நிலை இல்லாமல், செம்மையாக அவர் இஷ்டப்படி எதைச் செய்தாலும் சரி என்று விட்டுவிட வேண்டும். தவறு, பிழை, குறை செய்திருப்பாரானால் அவர் மீது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளுகிற பொறுப்பை மட்டும் தான் ஆளுங்கணத்தவர்கள் வைத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டும். நடுநிலையிலே, இடைநிலையிலே துழைந்து அல்லது சென்று அல்லது நேரடியாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ அதைக் கூறுவது அல்லது அவர் உணரும்படி செய்வது கூடாது என்பது என்னுடைய கோரிக்கை. அவர்கள் செம்மையாக நடப்பதற்குத் தகுந்த படி, மாநில சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு மேல் நிலையிலிருந்து அடிநிலையில் இருக்கிறவர்களுக்கெல்லாம், தேசிய சர்க்கார் எந்த அளவில் சம்பள விகிதம், பயணப் படி விகிதம், கிராக்கிப் படி விகிதம் ஆகியவற்றைக் கொடுக்கிறார்களோ, அதே அளவு கொடுக்க வேண்டும். தேசத்தின் ஒருமைப்பாடு என்பது ஏதோ சில காரியங்களுக்குரிய கோஷமாக மட்டும் இருக்க அனுமதிக்கப் படக் கூடாது. ஒருமைப்பாட்டை உண்மையிலேயே நாம் நம்புகிறோம் என்றால், காரைக்குடியிலே ஒரே வட்டத்துக்குள் ஒன்றும் நம்பர் வீட்டில் இருக்கிறவனும், இரண்டாம் நம்பர் வீட்டில் இருக்கிறவனும், எந்தச் சர்க்கார் அலுவலகத்தில் வேலை பார்த்தாலும் ஒரே விகிதத்தைப் பெற வாய்ப்பு இருக்கவேண்டும். மாநில சர்க்கார் சிப்பந்தி, ஒரே தொழிலைச் செய்கிறவர், இந்திய சர்க்கார் சிப்பந்தியைவிடக் குறைந்த சம்பளம் வாங்கவேண்டும் என்று என்ன நிர்ப்பந்தம்? இருவரும் அண்ணனும் தம்பியுமாக இருக்கலாம். இருவரும் ஒரே தொழிலைச் செய்கிறவர்களாக இருக்கலாம். ஸ்டெனோகிராஃபர் வேலையை இருவரும் செய்கிறார்கள் என்று வைத்துக்கொள்ளுவோம். இரண்டு அலுவலகங்களும் காரைக்குடியிலே இருக்கின்றன. ஒரே வட்டத்திற்குள்ளே இருக்கின்றன சில இடங்களில். அங்கு இருக்கிறவர்களுக்கு ஒரு சம்பளம், இங்கு இருக்கிறவர்களுக்கு இன்னொரு சம்பளம் என்று ஏன் இருக்க வேண்டும்? செய்கிற வேலை ஒன்று; செய்யப்படுகிற இடம் ஒன்று; சூழ்நிலை ஒன்று; சீதோஷண ஸ்திதி ஒன்று. காய்கறி, சாப்பாடு சாமான் விலைவாசி, வீட்டு வாடகை எல்லாம் ஒன்று; ஆனால்

[திரு. சா. கணேசன்] [10th March 1966]

அலுவலகத்தில் தான் பெயர் வெவ்வேறாகப் போடப்பட்டிருக்கிறது. ஒன்றில் “கவர்ன்மென்ட் ஆப் இண்டியா” என்றும், மற்றொன்றில், “கவர்ன்மென்ட் ஆப் மெட்ராஸ்” என்றும் போடப்பட்டிருக்கிறது. இதைத்தவிர வித்தியாசம் இல்லை. ஏன் இவர்கள் இரண்டு பேருக்கும் வித்தியாசமான சம்பளம்? ஏன் இதிலே பீடம்? சோஷலிசம் பேசுகிற நிலையிலே இந்த அடிப்படை நிலையிலே கூடச் சமத்துவத்தைக் கையாள, கடைப் பிடிக்க நம்முடைய சர்க்கார் ஏன் மறுக்கிறது? இது சீரிய கடமையா இல்லையா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். இதையெல்லாம் செவ்விய, நேரிய ஒருநிலைப் படுத்தவேண்டும்.

மத்திய அரசு ஊழியர் தேர்வுகளுக்கெல்லாம் ஆங்கிலத்தையும், ஹிந்தியையும் தேர்வு மொழிகளாகக் கொள்ள வாய்ப்பு இருக்கிறது, அத்துடன் தமிழ் மொழியையும் தேர்வு மொழியாகக் கொள்ளுவதற்கு முழுக்க முழுக்க வாய்ப்புக் கொடுக்க வேண்டும். சட்டப் பூர்வமாக இடம் இருக்கிறது என்று சொல்வது சுலபம். பதினான்கு மொழிகளையும் நாம் ஏற்றுக்கொண்டுவிட்டோம் என்று சொல்வது தத்துவார்த்த வாதமே தவிர பிரத்யக்ஷ வாதமாக மாட்டாது. பதினான்கு மொழிகளே இல்லை. சமஸ்கிருதம் எங்கே பேசப்படுகிறது? கணவனும் மனைவியும், பிள்ளையும் அப்பனும், மாமனும் மைத்துனனும் கலந்து பேசி உறவாடுகிற மொழியாக எங்கே விளங்குகிறது? முழுக்க முழுக்க இலக்கிய மொழியேயன்றி, அன்றாட வாழ்க்கையிலே, வாணிபம், கைத்தொழில், நிர்வாகம், அகவாழ்வு ஆகிய இந்தத் துறையிலேயும் பயிலப்படுகிற மொழியல்ல. பதினான்கு மொழிகள் என்பது இங்குள்ள சிறந்து வளர்ந்த மொழிகளினுடைய எண்ணிக்கைக் கோவையேயன்றி, உண்மை நிலையல்ல! ஆகவே, அந்த நெயியிலே தமிழ் என்றால் மற்ற மொழிகளையும் தான் நான் சொல்லுகிறேன். நான் தமிழன் ஆதலினாலே, தமிழ்நாட்டில் இருப்பவன் ஆதலினாலே, தமிழுக்காக வக்காலத்து வாங்கிக்கொண்டு பேசுகிறேன். தமிழை, அனைத்திந்தியப் பணிமனைகளுக்குத் தேர்வு மொழியாக முழுக்க முழுக்கக் கைக்கொள்ளுவதற்கு முழு வாய்ப்பையும் வசதியையும் தரவேண்டும், அதற்கு வேண்டிய அனைத்தையும் நமது மாநில சர்க்கார் மேற்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இதுமாதிரி நல்ல காரியங்களை, நிராயமாகத் தேவையான விஷயங்களைக் குறித்துக் கட்சி வர்ணம் பூசாமல், கட்சிக் கண்ணோட்டத்தோடு நோக்காமல், தேசத்தின் நிலை, மக்களின் நிலை, தேசத்தின் தேவை, மக்களின் தேவை இவற்றை மட்டும் கவனத்திலே கொண்டு செயல்படவேண்டும் என்று, கனம் சபைத் தலைவர் அவர்களே, உங்கள் மூலமாக ஆளும் கணத்தவர்களைக் கேட்டுக் கொண்டு அமைகிறேன். வணக்கம்.

* திரு. மு. கருணாநிதி: கனம் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் சட்ட மன்றம், தேர்தல், மாநிலத் தலைமை அலுவலகம், அமைச்சர்கள் என்ற தலைப்புகளின்கீழ் தரப்பட்டுள்ள இந்த மானியக் கோரிக்கைகள் மீது, எங்கள் கட்சிச் சார்பாக வந்துள்ள வெட்டுப் பிரேரணைகளை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களை

10th March 1966] [திரு. மு. கருணாநிதி]

இங்கே எடுத்துக் கூற நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். (கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கனம் எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்களுடைய கட்சியின் சார்பாக மட்டுந்தானா?) “எங்களுடைய கட்சியின் சார்பாக” என்று கூறும்போது, “எதிர்க்கட்சிகள் அனைத்தின் சார்பாக” என்றுதான் பொருள். ஆரம்பத்திலேயே கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கலகமூட்டத் தொடங்குகிறார்.

இந்த நான் சட்ட மன்றத்தைப்பற்றி விவாதிக்கின்ற நான். ஆனால், இன்றுதான் மிகப் புதுமைகளெல்லாம் நடைபெற்றன. ஏறத்தாழ இந்த ஒன்பதாண்டுக் காலத்தில், கனம் சபாநாயகர் அவர்கள், ‘கோரம்’ இல்லாத காரணத்தால் தாமதமாக வந்தது இன்றுதான் என்று நான் கருதுகிறேன். அது மாத்திரமல்ல. அமைச்சர்களைப்பற்றிப் பேசுகிற இந்த மானியத்தில், அனைத்துக்கும் பதில் சொல்ல முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்றாலும், எல்லா அமைச்சர்களுமே இன்றையதினம் இந்த மன்றத்தில் இருப்பார்களானால், இந்த மானியங்களைப் பற்றி விவாதிக்கின்ற நேரத்தில் வெகு பொருத்தமாக இருக்கும் என்கின்ற என்னுடைய எண்ணத்தையும் நான் இங்கே சுட்டிக் காட்டுவதில் தவறு இல்லை என்று கருதுகிறேன்.

(கனம் உதவி சபாநாயகர் தலைமை)

சட்ட மன்றம் அடிக்கடி கூட வேண்டும் என்ற கொள்கையை உடையது எங்களுடைய கட்சி. காரணம், இன்றையதினம் நடைபெறுகின்ற இந்தச் சட்ட மன்றக் கூட்டம் இந்தத் திங்களோடு முடிவுற்று, பிறகு இன்னும் எத்தனை திங்களுக்குப் பிறகு கூடப் போகிறது, இடையிலே எத்தனை திங்கள் இருக்கும் என்பதெல்லாம் நாம் அறிந்த ஒன்றுதான். இதற்கு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பதிலளித்தக்கூடும், பதிலளித்திருக்கிறார்கள். “விஷயங்கள் இல்லாமல் சட்டசபையை அடிக்கடி கூட்டுவதால் செலவுதான் அதிகமாகும், பயன் ஏதும் இல்லை” என்றெல்லாம் அவர்கள் கூறக்கூடும். மூன்று நான்கு திங்களுக்குப் பிறகு கூடுகிற நேரத்தில் நாட்டிலே உடனடியாக எழுகிற சில முக்கியத்துவம் வாய்ந்த அவசரப் பிரச்சினைகளைக் குறித்து சட்டசபையிலே பேசலாம் என்று எண்ணுகிற நேரத்தில், சட்ட மன்றம் கூடாத காரணத்தால் அவை விடுபட்டு, பிறகு மூன்று நான்கு திங்களுக்குப் பிறகு சட்ட மன்றம் கூடும் நேரத்தில், அவற்றைப்பற்றி விவாதிக்கத் தொடங்கினால், “எப்போதோ நடந்த விஷயம், அது அவ்வளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்த விஷயம் அல்ல” என்ற காரணத்தினால் அதனுடைய மதிப்பு மங்கிவிடுகிறது. ஆகவே, நீண்ட தொடர் கூட்டத்திற்கு அவசியம் இல்லை என்றாலும் ஒரு கிழமை, ஐந்து நாட்கள் அல்லது பத்து நாட்கள் என்ற அளவில் கூட்டங்களை நடத்துகின்ற வகையில் அடிக்கடி சட்டமன்றக் கூட்டங்கள் நடைபெறவேண்டுமென்ற கருத்தை நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. மு. கருணாநிதி] [10th March 1966]

தமிழகச் சட்டமன்றத்தைப் பொறுத்தவரையில் எவ்வளவு நேர்மையுடனும், பண்பாட்டு உணர்ச்சியுடனும் நமது மரபு கெடாத வண்ணமும் நடைபெற்று வருகிறது என்பதை நாம் அனைவரும் அறிவோம். நமது முதல் அமைச்சர் அவர்களே கூட வரவுசெலவுத் திட்டத்தின் மீது நடைபெற்ற பொது விவாதத் திற்குப் பதில் கூறுகிற நேரத்தில் இந்தக் கருத்தை எடுத்து வைத்துப் பாராட்டியதோடு எதிர்க்கட்சியினர் நடந்துகொண்டு வரும் முறையை வெகுவாகப் புகழ்ந்திருக்கிறார்கள். அதற்கு நாங்கள் நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அவர்கள் வேறு மேடையில் பேசுகின்ற நேரத்தில் எதிர்க்கட்சியைப் பற்றித் தாம் கொண்டிருக்கிற கருத்தை வெளியிடுகின்ற முறை வேறுக இருந்தாலும், சட்டமன்றத்திற்குள்ளே அவர் அன்றைய தினம் கூறிய கருத்து வரவேற்கத்தக்கதாகும்.

தமிழகச் சட்டமன்றத்தைப் பற்றி நாம் எண்ணுகின்ற நேரத்தில் இதர மாநில சட்டமன்றங்களிலே நடைபெறுகின்ற செய்திகளை நாம் பார்க்காமல் இல்லை. இன்றைய தினம் வங்காளத்தில் உணவுப் பிரச்சினையை ஒட்டி எழுந்த அமலி காரணமாகச் சிலர் கைது செய்யப்பட்டிருப்பதும், துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடத்தப் பட்டிருப்பதும், கைது செய்யப்பட்டவர்களிலேயே சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இருப்பதும்—அதன் காரணமாக ஒவ்வொரு நாளும் சட்டமன்றத்தில் கூச்சலும், குழப்பமும், அமலியும் ரகனையும் தொடர்ந்து நடந்துகொண்டிருப்பதையும், மூக்கை உடைத்தார் என்பதாகவும், மூக்கை அறுத்தார் என்பதாகவும், சபாநாயகரை நோக்கி ஓடினார்கள் என்பதாகவும் பயங்கரமான தகவல்கள் எல்லாம் வெளிவந்துகொண்டிருக்கின்றன.

அதேபோல ராஜஸ்தான் சட்டமன்றத்தை எடுத்துக்கொண்டால் கவர்னர் அவர்கள் உரை நிகழ்த்த வந்தபோது, அவர் உரையைப் படிப்பதற்கு முன்பாகவே பலர் ஒழுங்குப் பிரச்சினைகளைக் கிளப்பினார்கள், அதன் காரணமாகக் குழப்பமும், அமலியும் ஏற்பட்டன, கவர்னர் தம் உரையை ஆற்ற முடியாத அளவுக்கு நெருக்கடி ஏற்பட்டது என்பதான செய்தியை நாம் அறிகிறோம். ஆனால் இங்கே சுட்டிக்காட்டுகின்ற அளவுக்கு—நமது தமிழகச் சட்டமன்றத்தில் நம்முடைய மரபு காக்கப்படுகின்ற வகையில், பண்புகள் காக்கப்படுகின்ற வகையில் இந்த மன்ற உறுப்பினர்கள் வெகு நேரத்தியான முறையில் நடந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் சொல்லப்போனால் தமிழகத்திலே சென்ற ஆண்டு நடைபெற்ற இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்ட காலத்தில் நாட்டில் அமலியும் ரகனையும் நடந்து கொண்டிருந்தபோதும், அதன் காரணமாக துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்துகொண்டிருந்தபோதும் போராட்டம் உச்ச கட்டத்தில் இருந்தபோதும் சட்டமன்றம் நடைபெற்ற போதும் கூட மரபு கெடாத வகையில் அங்கத்தினர்கள் நடந்துகொண்டுள்ள முறையைப் பார்த்தால் உள்ளபடியே மற்ற மாநில சட்ட மன்றங்களின் நிகழ்ச்சியோடு ஒப்பிட முடியாதவை என்பது தெரியும். அவ்வளவு நேர்மையுடன் இங்கே சபை நடவடிக்கைகள் நடைபெற்று வந்திருக்கின்றன.

10th March 1966] [திரு. மு. கருணாநிதி]

வேறு மாநில சட்டமன்றங்களில் நடைபெறும் முறையற்ற செயல்களை நம் மாநில சட்டமன்ற நிகழ்ச்சியோடு ஒப்பிட்டுப் பெருமைகொள்ளும் நேரத்திலேயே நாம் பார்த்துப் பின்பற்ற வேண்டிய நிகழ்ச்சியும் வேறு ஒரு மாநில சட்டமன்றத்தில் நடைபெற்றிருப்பதையும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். குறிப்பாக மகாராஷ்டிர மாநில கவர்னர் செரியன் அவர்கள் அந்த மாநில சட்டமன்றத்திலே உரை நிகழ்த்துவதற்குத் தொடங்கியவுடனே சில நிமிட நேரங்கள் மகாராஷ்டிரத்திலேயே உரை நிகழ்த்திவிட்டு, அப்புறம் தொடர்ந்து ஆங்கிலத்தில் உரை நிகழ்த்தியிருப்பதாகச் செய்தி வந்திருக்கிறது. திரு. செரியன் அவர்கள் மலையாளத்தைச் சேர்ந்தவர். தமிழகத்திலேயே வாழ்ந்தவர். தென்னகத்துப் பண்பாடுகளை உணர்ந்தவர் என்ற காரணத்தினால் மகாராஷ்டிர மக்களுக்கு இருக்கிற மொழி ஆர்வத்தை மதிக்கத்தக்க வகையில் அவர் நடந்துகொண்டிருப்பது பாராட்டுவதற்குரிய ஒன்றாகும். நமது சட்டமன்றத்திலும் அத்தகைய முறை பின்பற்றத்தகுந்தது. கவர்னர் உரை இப்படி இருக்கவேண்டுமென்று கூறுகிற காரணத்திலேயே கவர்னர் பதவி இருக்கவேண்டுமென்பதை ஆதரித்து விடுகிறேன் என்ற ஐயப்பாடு யாருக்கும் தேவையில்லை. கவர்னர் பதவி இருந்தால் அவர் ஆற்றுகின்ற உரை இப்படி இருக்கட்டும் என்ற யோசனையே தவிர இது வேறு அல்ல.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : பத்திரிகையில் வந்த செய்தியை நானும் பார்த்தேன். மகாராஷ்டிர கவர்னர் அவர்கள் சிறிது நேரம் மராத்தியில் உரை நிகழ்த்தினார்கள், அப்புறம் ஆங்கிலத்தில் பேசினார்கள் என்பதாக. மராத்தி மொழியை ஆங்கிலத்தில் எழுதி வைத்துக்கொண்டு சிறிது நேரம் படித்தார்கள். அதுபோல இங்கே வருகிற கவர்னர் அவர்களும் செய்ய வேண்டுமென்றால் செய்வார்கள். அது கனம் அங்கத்தினருக்குத் திருப்தி அளிக்குமானால் செய்யலாம்.

திரு. மு. கருணாநிதி : நான் மகாராஷ்டிர கவர்னர் அவர்களுக்கு மராத்தி மொழியில் உள்ள திறனைப் பாராட்ட முன்வரவில்லை. மராத்தி மக்களுக்குள்ள மொழி ஆர்வத்தைப் பாராட்டி, அவர்களுக்கு ஊக்கம் அளிக்கும் வகையில் நடந்து கொள்ள முயன்ற உணர்ச்சியைத்தான் பாராட்டினேன். அதைக் கூடப் பாராட்டக் கூடாது என்றால் பாராட்டவில்லை.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : மகாராஷ்டிர கவர்னர் எனக்குச் சிறந்த நண்பர். எனக்கு அவரிடத்தில் மதிப்பு உண்டு. அவரது மொழித் திறனைப் பற்றி நான் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. அங்கு நடந்த முறையைப் பற்றிச் சொன்னேன். அதுபோல இங்கும் நடக்கவேண்டுமா என்று கேட்டேன். அந்த கவர்னருடைய திறனைக் குறைவாகப் பேசவில்லை.

திரு. மு. கருணாநிதி : கவர்னர் பதவி என்பது தேவையில்லாத ஒன்று. அந்தப் பதவியின் காரணமாகச் செலவழிக்கப்படுகின்ற பணம் உள்ளபடியே வீண் விரயம் ஆகிறது என்ற கருத்தை நான்

[திரு. மு. கருணாநிதி] [10th March 1966]

பலமுறை எடுத்துச் சொல்லி வருகிறேன். அந்தப் பதவியில் இருப்பவர்களுக்கே கூட அந்தப் பதவி பிடிக்கவில்லை என்பதை அவர்களது வாய்மொழி மூலமாகவே கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். அவை செய்திப் பத்திரிகைகளிலும் வந்திருக்கின்றன. அண்மையில் டெல்லியில் நடந்த கவர்னர்கள் மகாநாட்டிலேயே கூட ஒரு கவர்னர் பேசும்போது, “நாங்கள் ராஜபவனக் கைதிகளாக இருக்கிறோம்” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். மகாராஷ்டிர கவர்னராக இருந்து அந்தப் பதவியைத் துறந்த அம்மையார் விஜயலட்சுமி பண்டிட் அவர்கள் “கவர்னர் பதவி என்பது ஆடம்பரமான, அலங்காரமான பொம்மைப் பதவியே தவிர அதனால் எந்தப் பயனும் கிடையாது” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். கவர்னராகப் பதவியில் இருந்திருக்கிற ஸ்ரீபிரகாசா அவர்களும் “இது சோர்வுள்ள, வேலை இல்லாத பதவி” என்று எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார்கள். கோளத்தில் இடைக்காலத் தேர்தலை நடத்தாது இருந்தால் தான் தாம் கவர்னராகப் பதவி ஏற்க முடியும் என்று முன்கூட்டியே உறுதிமொழி வாங்கிக் கொண்டு கோள கவர்னராகப் பதவியேற்ற திரு. ஜெயின் அவர்களும் கூட அந்தப் பதவி பிடிக்காத காரணத்தினால் அதை ராஜ்நாமாச் செய்துவிட்டு ஓடிவந்துவிட்டார்கள். நமது மாநில கவர்னர் அவர்களுக்கு அந்தப் பதவி பிடிக்கிறதா இல்லையா என்பதை எடுத்துக்காட்ட வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். மாநிலங்களில் கவர்னர் ஆட்சி என்று வருவதாக இருந்தால் அந்த நேரத்தில் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டு மாநிலத்தைக் கண்காணிக்கவேண்டும் என்பதற்காக இந்த முறை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது என்பது ஆளும் கட்சித் தரப்பில் இருந்து எடுத்துச் சொல்லப்படுகிற வாதமாகும். எல்லா மாநிலங்களிலும் ஏககாலத்தில் இப்படிப்பட்ட ஒரு அசாதாரண நிலை வந்துவிடவில்லை. வந்துவிடப்போவதும் இல்லை. எல்லா இடத்திலும் ஒரேசமயத்தில் 6 மாதத்திற்கு ஒருமுறை எங்கே ஆட்சி சாய்கிறது? ஆகவே டெல்லிப் பட்டினத்தில் இரண்டு மூன்று கவர்னர்களை வைத்துக்கொண்டுவிட்டால் போதும், எங்கெங்கே ஆட்சி சாய்கிறதோ அங்கங்கே அடுத்த தேர்தல் வரை அவர்களை அனுப்பி வைத்துவிடலாம். அப்படிச் செய்தால் இன்றையதினம் மாநில கவர்னர்களுக்காக என்று செலவழிக்கப் படுகிற பணம் வெகுவாக மிச்சப்படும்.

அடுத்து, இன்னொரு வாதத்தை நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்து வைக்கக் கூடும். கவர்னர் பதவி என்பது ஒரு ட்ரெடிஷன். எப்படி பிரிட்டானிய நாட்டில் அரசியார் சபைக்கு வந்து உரை நிகழ்த்திப்போவது சம்பிரதாயமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறதோ, அதுபோல இங்கே சபைக்கு கவர்னர் வருவதும் உரை நிகழ்த்திப் போவதும் ஒரு சம்பிரதாயம் என்றுசுட குறிப்பிட்டிருக்கிறார். எத்தனையோ சம்பிரதாயங்கள், வழிவழி வந்த பழக்கங்கள், ட்ரெடிஷன் என்று சொல்லப்பட்டு வந்தவை எல்லாம் மாற்றப்பட்டிருக்கின்றன. ட்ரெடிஷன் என்ற மதிப்புக் காரணமாக அவை ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை. வழிவழியாக

10th March 1966] [திரு. மு. கருணாநிதி]

வந்த தேவ பானம் என்று சொல்லப்பட்டு வந்தது இன்றைக்கு மதுவிலக்குச் சட்டத்தின் மூலம் ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. வழிவழியாக முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களுக்குப் பயன்பட்டு வந்ததாயிற்றே அது அப்படியே இருக்கவேண்டுமென்று சட்டம் பயந்து ஒதுங்கிவிடவில்லை. வருணசிரம தர்மம் இன்றைக்குத் தீண்டாமை ஒழிப்புச் சட்டத்தின் மூலம் நிர்மூலம் ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. ட்ரெடிஷன் என்பதற்காக அல்லது வழிவழியாக வந்தது என்பதற்காக ஒன்றை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அந்தக் காலத்து மந்திரிகள் இப்படித்தான் இருந்தார்களா? பொன்னும் மணியும் மின்னும் வைரமும் பூண்டு தலையிலே முடியும், கையிலே தடியும் கொண்டு, “அமைச்சரே, மாதம் மும்மாரி மழை பொழிகிறதா?” என்று கேட்கும் அரசனுக்கு “ஆம் அரசே!” எனப் பதில் அளித்தார்கள் என்பார்களே, அதுபோலத்தான் இன்றைக்கு அமைச்சர்கள் வருகிறார்களா? அந்தச் சம்பிரதாயம் என்பது மாற்றப்படவில்லையா? அதுபோல மக்கள் ஆட்சியில், மக்கள் சர்க்காருக்குத் தேவையற்றவர் என்றால் கவர்னர் பதவியை எடுத்துவிட முன்வரவேண்டுமே தவிர அது ட்ரெடிஷனை இருக்கவேண்டுமென்பது சரியல்ல. ட்ரெடிஷன் என்ற காரணத்தினால் இன்றைக்கு கவர்னர் பதவியை வைத்துக்கொண்டிருப்பது ஏராள பண விரயத்தை உண்டாக்கிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதோடு கூட ஆடம்பரங்களும், அலங்காரங்களும்—வெறும் கேலிக் காட்சிகளாகவும் தான் இருக்கிறதே தவிர மக்கள் சர்க்காருக்கு உகந்ததாக இல்லை. ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கதாக இல்லை. இந்த மன்றத்திலே ஆளுங்கட்சி, எதிர்க்கட்சி என்ற வகையிலே செயல்படுகின்ற உறுப்பினர்களைப்பற்றி, பொதுவாக எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்களைப்பற்றி முதலமைச்சர் அவர்கள் என்ன எண்ணம் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தொடக்கத்திலேயே நான் சொன்னேன். இதிலே விபரீதமான வேடிக்கை என்னவென்றால் எதிர்க்கட்சியைப்பற்றி அவர் சட்டமன்றத்திலே கொண்டிருக்கின்ற எண்ணம் ஒன்று, வெளியிலே பேசுகின்ற கருத்துக்கள் வேறு. ஜனநாயகத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கின்ற ஆட்சியில் எதிர்க்கட்சி மிக மிக முக்கியமாகத் தேவை என்பதைக் கூறவந்தவள்ளுவர்,

“இடிப்பாரை இல்லாத ஏமரா மன்னன்
கெடுப்பா ரிலானுங் கெடும்”

என்று கூறியிருக்கின்றார். கடிந்த அறவுரை சொல்லுகின்ற பெரியவர்கள் இல்லாமல் ஒரு மன்னன்—அந்தக் காலத்திலே வள்ளுவர் எழுதியதால் மன்னன் என்று எழுதினார், இந்தக் காலத்திலே எழுதியிருந்தால் மன்னன் என்று எழுதாமல் ஆட்சி என்று எழுதியிருப்பார்—இருப்பானேயானால் அப்படிப்பட்டவர்களைக் கொண்டிராத ஒரு மன்னன் பகைவர்கள் கெடுக்காமல், தானே கெட்டுவிடுவான் என்று குறிப்பிடுகிறார். இடித்துச் சொல்லுகின்ற, எடுத்துச் சொல்லுகின்ற, வாதிடுகிற, போராடுகிற சட்டமன்றத்திலே ஜனநாயக ரீதியிலே கருத்துக்களை எடுத்து வைக்கிற தன்மையில் எதிர்க்கட்சி செயலாற்றினால்தான் அது ஜனநாயகத்திற்கு வலிமையளிக்க முடியும். முதலமைச்சர் அவர்கள்

[திரு. மு. கருணாநிதி] [10th March 1966]

என்ன காரணத்தாலோ சில இடங்களிலே பேசுகின்றபொழுது குறிப்பிட்டார்கள், வெளிநாடுகளிலிருந்து வருகின்ற தலைவர்கள் எல்லாம் ஆளுங்கட்சித் தலைவர்களைச் சந்திப்பதில்தான் பெருமையடைகிறார்கள். எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களைச் சந்தித்தாலோ அவர்கள், அய்யோ, போச்சே, எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் இவ்வளவுதானே கேவலம்—என்று சொல்வார்கள் என்று பேசியிருக்கிறார்கள். நான் திடுக்கிட்டுப்போனேன்.

“ யாகாவா ராயினும் நாகாக்க காவாக்காற்
சோகாப்பர் சொல்லிழுக்கப்பட்டு ”

என்ற குறளை உணர்ந்த நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களா இப்படிப்பட்ட வார்த்தைகளைக் கொட்டினார்கள் என்று எண்ணித் திடுக்கிட்டேன். எதிர்க்கட்சி கேவலமான கட்சியாக இருக்கட்டும், இதை நான் வாதத்திற்காக ஒத்துக்கொள்கிறேன். ஒரு கேவலமான எதிர்க்கட்சியை ஆளுங்கட்சி பெற்றிருப்பதால் ஆளுங்கட்சிக்கு என்ன பெருமை வந்துவிடப்போகிறது. இப்படிப்பட்ட எதிர்க்கட்சியையா வெற்றிகண்டார்கள் என்று கேட்கமாட்டார்களா? போரல் மன்னனை வெற்றிகண்டதால் அலெக்ஸாண்டருக்குப் பெருமை வந்தது; கலிங்கத்தை வென்றதால் கருணாகரனைப்பற்றி ஜெயங்கொண்டார் பரணிபாடினார். ஆனால் முதலமைச்சர் அவர்கள் கேவலமான எதிர்க்கட்சி என்று கூறுவது அவருக்குப் பெருமையை அளிக்கக்கூடிய சங்கதியா என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். கோட்டையை இடித்தேன்; கொடியை உயர்த்தினேன்; அகழிகளைத் தூர்த்தேன்; அரசனைக் கைது செய்தேன் என்றால் வீரா, வீரா, மாவீரா; வருக; வருக; என்று வாழ்த்துபவர்கள். ஆனால், சூப்பைமேட்டை முற்றுகையிட்டேன்; கோழிகளைப் பிடித்தேன்; கொடிமரத்தை நாட்டிவிட்டேன் என்று சொன்னால் வீராதி வீரர், சூராதி சூரர், தீராதி தீரர் என்று விருதுகள் வழங்குவார்கள். வலிவுள்ள எதிர்க்கட்சி, மதிக்கக்கூடிய எதிர்க்கட்சி இருக்கிறது என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக்காட்டுவது தான் அவருக்குப் பெருமை, நாட்டுக்குப் பெருமை. கேவலமான எதிர்க்கட்சி என்று சொல்லி அதனுடைய தலைவர்களை யார் வந்து சந்திப்பார்கள், அவர்களுடைய வீட்டுக்கா வந்து சந்திப்பார்கள் என்று கோபத்துடன் பேசிய வார்த்தைகள் பொறுப்புவாய்ந்த, மதிப்பு வாய்ந்த முதலமைச்சர் அவர்களுடைய வார்த்தைகளா என்று எண்ணி, எண்ணி நான் ஏங்கியது உண்டு. எதிர்க்கட்சி இல்லாமல் ஜனநாயகம் நிலைபெறமுடியாது. சீவிச் சிங்காரித்து, பூச்சுடி, பொட்டிட்டு, பட்டுடுத்தி, புருவ வை தீட்டிக்கொண்டாலும் எவ்வளவுதான் பேரழகியாக இருந்தாலும், தான் ஒரு முறையாவது நிலைக் கண்ணாடிக்கு முன் நின்று சரிபார்க்கத்தான் தோன்றும். அதைப்போல ஆளுங்கட்சி என்னதான் அமோகமாக வாழ்ந்தாலும் எதிர்க்கட்சி என்ற நிலைக் கண்ணாடி தேவைதான். நிலைக் கண்ணாடியில் ரசம் இல்லை என்று கூறுவார்கள். முகம் இல்லாதவர்கள்தான் அப்படிக்கூறுவார்கள். ஆனால், அகமும், முகமும் உள்ள நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் அப்படிக்கூறமாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அம்மியும் குழுவியும் சேர்ந்துதான் மிக காயை அரைக்கமுடியும். அம்மிதான் ஆளுங்கட்சி, குழவிதான்

10th March 1966] [திரு. மு. கருணாநிதி]

எதிர்க்கட்சி, இந்த இரண்டும் சேர்ந்துதான் செயலாற்றமுடியும். குழுவிலே சிறியது என்று அம்மியை மட்டும் வைத்துக் கொண்டால் மிகையாக அரைக்க முடியாது; சமையல் நடக்காது. ஆகவே, ஆளுங்கட்சியும் எதிர்க்கட்சியும், அம்மியும் குழுவியுமாக இருந்து செயலாற்றினால்தான் ஜனநாயகம் உருவாகும் என்பதை நான் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு எவ்வளவு கஷ்டம். எதிர்க்கட்சியைப் பாராட்டுகிறார் என்ற காரணத்திற்காகக்கூட பல கண்டனங்கள் வரலாம். ஏன் இதைக் கூறுகிறேன் என்றால், இந்தத் தள்ளாத வயதில்—தள்ளாத வயது என்று சொன்னால் முதலமைச்சர் அவர்களுக்குக் கோபம் வரும், எனக்கா தள்ளாத வயது என்று சொல்வார்கள், அவர்கள் மன்னிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்—நோய் நொடிகளில் விழு கின்ற காலத்திலேகூட ஆற்றுகின்ற பணி, எடுத்துக்கொள்ளுகின்ற சிரமம் இவற்றை கட்சி மாச்சரியத்தை விட்டு பாராட்டக் கடமைப் பட்டுள்ளேன். அதற்காக நான் அவரை வாழ்த்துகிறேன். அவர் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் சேர்ந்துவிட்டாரோ, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்குச் சலுகைகள் அளிக்கிறாரோ என்றெல்லாம் கூட இந்தச் சென்னை மாநகரில் சாந்தோடும் பக்கத்தில் நடைபெற்ற பொதுக் கூட்டத்தில் காங்கிரஸ் கட்சிப் பேச்சாளர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். பக்தவத்சலம் அவர்களே, ஏன் சலுகை காட்டுகிறீர்கள், ஒழுங்காக நடந்துகொள்ளாவிட்டால் ஓட ஓட விரட்டுவோம் என்றும் அதைவிடப் பயங்கரமாகவும் பேசினார்கள் என்று நான் இங்கே குறிப்பிட்டபொழுது, முதலமைச்சர் அவர்கள் அதை ஒத்துக்கொண்டதை இந்த மன்றம் அறியும். இப்படிப் பட்ட நெருக்கடி காலங்களிலும்கூட முதலமைச்சர் அவர்கள், அவர்களைப் பொருட்படுத்தாமல் எதிர்க்கட்சிக்குப் பாதுகாப்பளிப்பதன் மூலம் ஜனநாயகத்தைக் காப்பதில் போதிய கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கோள இலக்கியத்தில் ஒரு கதை உண்டு. ஒரு யானை, அந்த யானை அதனுடைய பாகனுடைய கட்டளைப்படி தான் நடக்கும். அந்த யானை பெரிய பெரிய மலைபோன்ற மாங்களையும் கூட பாகன் கட்டளையிட்டவுடன் சுமக்கும். ஒரு திருவிழாவின்போது ஒரு குழி தோண்டப்பட்டு, அந்தக் குழியில் ஒரு கம்பத்தை நடவேண்டும் என்பதற்காக அந்த யானையிடம் கொடுத்து அந்தக் கம்பத்தை அந்தக் குழியில் நடச்சொன்னார்கள். ஆனால் யானை குழியில் கம்பத்தை நடாமல் நின்றது. பக்கத்திலே இருந்தவர்கள் எல்லாம் அதை விரட்டினார்கள். அப்படியும் அது நடவில்லை. பக்கத்திலே நின்ற பாகன் அங்குசத்தாலே குத்து குத்தென்று குத்தினான்; எல்லோரும் அந்த யானையை அடித்தார்கள். அப்படியும் அந்த யானை கம்பத்தை நடாமல் நின்றகொண்டே இருந்தது. பெரிய பெரிய மாங்களைக்கூட கட்டளையிட்டவுடன் தூக்குகின்ற யானை, அன்று அந்தக் கம்பத்தை நடாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன என்று எல்லோரும் ஆச்சரியப்பட்டார்கள். கடைசியாக அந்த யானை துதிக்கையை குழியிலே விட்டு, ஒரு சிறிய பூனைக்குட்டியை வெளியே எடுத்துவிட்டது. யானை எவ்வளவு பெரியது என்பதையும், பூனை எவ்வளவு சிறியது என்பதையும் உணர்ந்திருக்கிறோம். அவ்வளவு பெரிய யானை சிறிய பூனைக்

[திரு. மு. கருணாநிதி] [10th March 1966]

குட்டியைக் காப்பாற்றியிருக்கிறது. யானைதான் காங்கிரஸ் கட்சி பூனைதான் எதிர்க்கட்சி. யானை, சிறிய பூனைக் குட்டியைக் காப்பாற்றுவதற்காக அவ்வளவு கஷ்டங்களையும் எப்படிப் பொருட்படுத்தவில்லையோ அதைப்போல பொறுமையாக ஜனநாயகத்தைக் காப்பாற்றுவார்கள். நான் இப்படிச் சொன்னேன் என்பதால், எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் கருணாநிதி எதிர்க்கட்சி பூனைக் குட்டி என்பதை ஒத்துக்கொண்டார் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறலாம். அப்படிச் சொன்னால், யானைக்கு ஒரு காலம் வந்தால் பூனைக்கு ஒரு காலம் வரும், அதுவும் 1967-ல் வரும் என்று கருதுகிறேன்.

இந்த மன்றத்தில் சிக்கனம், நிர்வகாச் செம்மை இவைகளுக்காக மந்திரிகள் கடைப்பிடிக்கவேண்டிய பல முறைகள் பற்றி எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. மந்திரிகள் சுற்றுப் பயணத்தைக் குறைத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்ற கருத்தும் தெரிவிக்கப்பட்டது. மந்திரிகள் நாடு சுற்றவேண்டாமா, அவர்கள் மக்களை அறிய வேண்டாமா, சர்க்கேடுகளை உணர்ந்து கொள்ள வேண்டாமா என்றெல்லாம் அம்மையார் அவர்கள் கேட்டார்கள். அவர்கள் அப்படிச் சொன்னதை மட்டும் தான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் இந்த மன்றத்திலே செய்தித் துறை அமைச்சராகப் பணி யாற்றுகின்ற திரு. புவராகன் அவர்கள் ஜூலை மாதத்திலிருந்து ஜனவரி மாதம் வரையில் சர்க்காருடைய பணத்தை மக்களுடைய வரிப்பணத்தைப் பயன்படுத்தி அமைத்த அவரது பயணங்கள் முழுமையும் அவருடைய சொந்தத் தொகுதியாகிய விருத்தாசலம் தொகுதியையே சுற்றிச் சுற்றி வருகிறது. 1965-ம் ஆண்டு ஜூலை 19-ம் தேதி விருத்தாசலம் செல்கிறார். 20-ம் தேதி விருத்தாசலம் தொகுதி உயர்நிலைப் பள்ளி விழாவிலே கலந்து கொள்கிறார். அடுத்து அங்கே 20-ம் தேதி பஞ்சாயத்து யூனியன் சேர்மன் களையும், பஞ்சாயத்து போர்டு பிரசிடென்டுகளையும் ஒரு கூட்டத்தில் கூட்டிவைத்துப் பேசுகிறார். பிறகு மாதர் சங்க அமைப்பாளர்களையும், உறுப்பினர்களையும் கொண்ட ஒரு கூட்டத்தில் பேசுகிறார். பிறகு 7 மணிக்கு காங்கிரஸ் கட்சியின் பொதுக் கூட்டத்திலே பேசுகிறார். யாருடைய செலவிலே சர்க்கார் செலவிலே, மக்கள் தருகிற வரிப்பணம். அந்த வரிப்பணத்தைக் கொண்டு அந்த சுற்றுப் பயணம், அந்தச் சுற்றுப் பயணத்திலே? காங்கிரஸ் கட்சிப் பொதுக் கூட்டத்திலே அமைச்சர் பேசுகிறார். ஆகஸ்டு 19-ம் தேதி விருத்தாசலம், 27-ம் தேதி விருத்தாசலம், 28-ம் தேதி விருத்தாசலம் தொகுதி, 29-ம் தேதி விருத்தாசலம் தொகுதி, 30-ம் தேதி பகல் வரை அங்கு இருக்கிறார். செப்டம்பர் மாதம் 7-ம் தேதி விருத்தாசலம், 8-ம் தேதி விருத்தாசலம், 19-ம் தேதி விருத்தாசலம், 20-ம் தேதி விருத்தாசலம், 21-ம் தேதி விருத்தாசலம், பஞ்சாயத்து போர்டு பிரசிடென்டுகளையும், அங்கத்தினர்களையும் சந்தித்துப் பேசுகிறார். பஞ்சாயத்து சேர்மன், பஞ்சாயத்து போர்டு பிரசிடென்ட் ஆகியவர்களை அடிக்கடி சந்தித்து என்னதான் பேசுகிறாரோ தெரியவில்லை. அக்டோபர் மாதம் 19-ம் தேதி விருத்தாசலம், 20-ம் தேதி விருத்தாசலம். நல்ல வேளையாக நவம்பர் மாதம் தப்பிற்று. டிசம்பர் மாதம் 15-ம் தேதி விருத்தாசலம், 16-ம் தேதி விருத்தாசலம்

10th March 1966] [திரு. மு. கருணாநிதி]

ஜனவரி 8-ம் தேதி விருத்தாசலம், 9-ம் தேதி விருத்தாசலம். இப்படி ஒரு சுற்றுப்பயணத் திட்டம் சர்க்கார் செலவில் மக்கள் தருகிற வரிப்பணத்தில் தொகுதியைச் சுற்றிச் சுற்றி வருகிறார் நாடாளுகின்ற அமைச்சர். நடுநிசியில் மாறுவேடத்தில் சென்று நாட்டு நிலையை அறிய வேண்டிய அமைச்சர் பெருமக்களிலே ஒருவர் இப்படிப்பட்ட சுற்றுப் பயணத்தை மேற்கொள்கிறார்.

மந்திரிகள் சம்பளம் குறைக்கப்பட வேண்டுமென்று வரவு செலவுத் திட்ட விவாதத்திலேயே எடுத்துக் கூறினேன். முதலமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளிப்பார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். பதில் அளிக்கவில்லை. பதில் அளிக்க விட்டுப்போயிருக்குமே தவிர, பதில் அளிக்க மறுப்பார்கள் என்று எண்ணவில்லை. இப்போதாவது அதைப் பற்றிப் பதிலளிப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். ஏறத்தாழ மந்திரிகள் 1,500 ரூபாய் பெறுகிறார்கள். ஆனால் அவர்களுடைய டிரைவருடைய அடிப்படைச் சம்பளத்தைப் பார்த்தால், 70 ரூபாய் அடிப்படைச் சம்பளம்; கிராக் கிப்படி 33 ரூபாய்; வீட்டு வாடகை 10 ரூபாய்; ஸ்பெஷல் பே 10 ரூபாய்; ஆக மொத்தம் 123 ரூபாய் தருகிறார்கள். நானே என்னுடைய டிரைவருக்கு 120 ரூபாய் கொடுக்கிறேன்; விடு வேறு கொடுத்திருக்கிறேன். ஆனால் மந்திரிகளுடைய டிரைவர்கள் 123 ரூபாய்தான் பெற முடிகிறது. சட்டசபையில் நாள் எல்லாம் கால் கடுக்கப் பணி புரிந்து கொண்டிருக்கும் காவலர்களுக்கு ஒரு நாளைக்குப் பத்தரையனுதான் பிடி. கொடுக்கப்படுகிறது. அது அவர்களுக்குப் போதுமானதா? அதிலே கொஞ்சம் இரக்கம் காட்டவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சட்டசபையில் கேட்கப்படுகிற கேள்விகள் மிக முக்கியமானவை. அந்தக் கேள்வி நேரம் சட்டசபையில் ஒரு இன்றியமையாத கட்டம். கேள்விகளுக்குச் சரியான தகவல்களை நாங்கள் பெற முடியவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டைப் பல முறை இங்கே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். ஆனால் அது கவனிக்கப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் கேள்விகளுக்குப் பதில் அளிப்பதிலே மிகச் சாமர்த்தியம் வாய்ந்தவர்கள். தொழிலமைச்சர் அவர்கள் முற்றும் பதில் அளிக்க வேண்டுமென்பதிலே ஆர்வமுடையவர்கள். நான், ஏற்றத்தாழ்வு இருப்பதாகச் சொல்லவில்லை. அவர்கள் சாமர்த்தியத்தின் காரணமாக, யார் வேண்டுமானாலும் எப்படி வேண்டுமானாலும் நினைத்துக் கொண்டு போகட்டும் என்ற முறையிலே பதில் கூறுவார்கள். இரண்டு நாளைக்கு முன்பு 'பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் மீது பத்திரிகைகளின் மீது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளும்போது சில பத்திரிகை ஆசிரியர்கள் கைது செய்யப்பட்டார்கள்; சில பத்திரிகை ஆசிரியர்கள் கைது செய்யப்படவில்லை. இந்த வேறுபாட்டுக்கு என்ன காரணம்?' என்று கேட்டேன். கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் வெகு சாதாரியமாக 'சிலர் கைது செய்யப்படுவோம் என்று சந்தேகப்பட்டு அவர்களாகவே போய் சரணடைந்து விட்டார்கள்' என்று குறிப்பிட்டார்கள். இது எவ்வளவு உண்மைக்கு மாறான விஷயம் என்பதை ஒரு உதாரணத்தின் மூலம் சொல்ல விரும்புகிறேன். நான் நடத்துகிற முரசொலி பத்திரிகையின் மீது பாதுகாப்புச் சட்டம் பாய்ந்தது.

[10th March 1966]

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அந்த மாதிரி ஒரு பத்திரிகை ஆசிரியர் நடந்து கொண்டதைத் தெரிந்துதான் சொன்னேன். ஒரு கட்டத்திலே யாரையும் கைது செய்ய வேண்டாமென்று சொல்லியிருந்தேன். அவ்வாறு ஒருவர் கைது செய்யப்பட்டு வோமோ என்று நினைத்து தானாகவே சரணடைந்து விட்டார் என்று சொன்னது தெரிந்துதான் சொன்னேன். நான் சொன்னதில் உண்மைக்கு மாறானது ஒன்றுமில்லை.

திரு. மு. கருணாநிதி : இதைத்தான் சாமர்த்தியம் என்று சொல்கிறேன். அப்போதே ஒரு பத்திரிகை ஆசிரியரைப் பற்றி என்று விளக்கமாகச் சொல்லவில்லை. முரசொலி தினசரிக்குப் பொறுப்பாக இருக்கும் மாறன் அவர்கள் தொழில் அலுவலகத்தில் கைது செய்யப்பட்டுச் சிறைச்சாலைக்கு அழைத்துச் செல்லப் பட்டார். தானாகப் போய்ப் போலீசாரிடத்தில் சரணடைந்து விடவில்லை. இது சம்பந்தப்பட்ட காரணம் தெளிவாகச் சொல்லப் படவில்லை என்பதால்தான் இதைச் சொன்னேன்.

பொதுவாக, இந்தச் சட்டமன்றத்தைப் பற்றிப் பேசுகிற நேரத்தில் நம்முடைய அமைச்சர்கள் மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்களைப் பெற வேண்டுமென்பதற்காக மத்திய சர்க்காரிடத்திலே போராட வேண்டும்; வாதாட வேண்டும் என்று வரவு செலவுத் திட்ட விவாதத்திலேயே குறிப்பிட்டு இருக்கிறேன். அவற்றைப் பற்றி நீண்ட நேரம் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டுமென்று குறிப்புகள் வைத்திருந்தாலும், அவற்றைப் பற்றிப் பேச நேரம் இல்லாத காரணத்தால் அவற்றை விட்டு விட்டு ஒன்றே ஒன்றைப் பற்றி மட்டும் குறிப்பிட்டுப் பேசி முடித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக, மத்திய சர்க்காரிடத்திலே, மொழிப் பிரச்சினையிலே இந்த நாட்டு மக்களுடைய உணர்ச்சிகளை எடுத்துச் சொல்லி வழிவகை காணத் தவறியதைப் பற்றி விவாதிக்கவேண்டுமென்பது தான் நான் கொடுத்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையின் சாராம்சமாகும். அதைப் பற்றிக் குறிப்பிடுவது என்னுடைய பேச்சுக்கு முடிவுரையாக அமையும் என்று கருதுகிறேன். மொழிப் பிரச்சினை பற்றி பேசும்போதெல்லாம், இந்தி மொழி பற்றி விவரங்களுக்கு ஒன்றும் இல்லை; பெரியவருடைய உபதேசத்தின்படி நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்' என்று கூறுவார்கள். பெரியவர், பெரியவர் என்று குறிப்பிடுவது யாரை என்று இந்த மன்றம் நன்கு தெரிந்து கொண்டுதான் இருக்கிறது. மக்களும் தெரிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அவர் ஒரு காலத்திலே அமைச்சருக்கு பெரியவராக இருந்தாரே; அப்படி பெரியவர் என்று கூறுகிறார் என்று கருதுகிறேன். திரு. ராஜாஜி அவர்களைப் பெரியவர் என்று குறிப்பிடுவதிலே எந்த விதமான அபிப்பிராய பேதமும் இல்லை. அவருடைய உபதேசப்படிதான் நடக்கிறோம் என்று கூறுகிறார்களே; அதில் இருக்கிற அபிப்பிராயபேதத்தைத் தான் அழுத்தத்திருத்தமாகச் சுட்டிக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1938-ம் ஆண்டு ராஜாஜி அவர்கள் அமைச்சராக இருந்த காலத்தில் இந்தியை இங்கே நுழைத்தார். நுழைப்பதற்கு, கட்டாயமாக ஆக்குவதற்குக் காரணமாக இருந்த ராஜாஜி அவர்கள்தான்

10th March 1966]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

இன்றையதினம் இந்தியை எதிர்க்கிறார். அவர் எங்கள் பக்கம் வந்திருக்கிறாரா அல்லது நாங்கள் அவர் பக்கம் போயிருக்கிறோமா என்பதை நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்தப் பெரியவராவது எங்களை 'வாழ்க' என்று வாழ்த்துகிறார்; 'நீங்கள் ஆள வருக' என்று எங்களை வாழ்த்தி வரவேற்கிறார். ஆனால் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் ஆதரிக்கிற ஒரு பெரியவர் 'பக்தவத்சலம் ஆட்சியை ஒழித்து விட்டுத்தான் மறுவேலை பார்ப்பேன்' என்று கூறுகிறார். இதற்குப் பிறகும், எப்படித்தான் மனம் துணிகிறதோ, எப்படித்தான் அவர்களுடைய ஆதரவைக் கோருகிறார்களோ எனக்குப் புரியவில்லை.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் எதிர்க்கட்சி துணைத் தலைவர் அவர்கள் சொல்வதுதான் எனக்குப் புரியவில்லை.

திரு. மு. கருணாநிதி : விளக்கமாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், எங்களுடைய முன்னாள் தலைவர் பெரியார் ராமசாமி அவர்களைப் பற்றித்தான் குறிப்பிடுகிறேன். 'கனம் பக்தவத்சலம் அவர்களுடைய ஆட்சியை ஒழித்துக் கட்டி விட்டுத்தான் மறு வேலை பார்ப்பேன்' என்று குடந்தைப் பொதுக் கூட்டத்தில் முழங்குகிறார். குடந்தை நகரசபைத் தலைவரையும் பக்கத்தில் வைத்துக் கொண்டு கூறுகிறார். நகரசபைத் தலைவர் யார்? கதர்சட்டை போட்டவர், குடந்தைத் தொகுதி சட்ட மன்ற உறுப்பினர். காங்கிரஸ் உறுப்பினர்—அவரையும் வைத்துக்கொண்டு சொல்லுகிறார். காங்கிரஸ் கட்சி போட்டுக்கொடுத்த மேடையில் பட்டொளி விசப் பறக்கிறது. காங்கிரஸ் கட்சியின் கொடி. அதிலே 'பக்தவத்சலம் அவர்களின் ஆட்சியை ஒழித்து விட்டுத்தான் மறுவேலை பார்ப்பேன்' என்றால் உள்ளபடியே இந்தக் கட்டுறவைப் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்கிற விஷயம் தெரிகிறது. என்னைப் பற்றிப் பேசுவது புரியாமல் இல்லை. அதற்கு நான் என்ன செய்கிறேன். என் குத்தலாகப் பேசுகிறார் என்றுதான் புரியவில்லை. நான் எந்த வகையிலே அதற்கு இணங்குகிறேன் என்பதுதான் புரியவில்லை.

திரு. மு. கருணாநிதி : அவருடைய ஆதரவைத் தேர்தல் நேரத்திலே விரும்புகிறார்கள். அவருடைய ஆதரவால் வாக்குப் பெறுகிறார்கள் என்பதுதான் என்னுடைய வாதம். அதைத்தான் இங்கே விளக்க விரும்புகிறேன். அவருடைய ஆதரவு எல்லாத் தேர்தல்களின் போதும் தேவை; பொதுத் தேர்தல் வர இருக்கிறது; அவருடைய ஆதரவு தேவை இல்லை என்று அமைச்சர் கூறுகிறாரா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : என்னைப் பற்றிக் குறிப்பாகச் சொல்வதுதான் புரியவில்லை. வேறு ஒரு விஷயத்தைப் பற்றிப் பேசுவது வேறு விஷயம்.

திரு. மு. கருணாநிதி : "பக்தவத்சலம்" என்றால் காங்கிரஸ், "காங்கிரஸ்" என்றால் "முதலமைச்சர் பக்தவத்சலம்" என்று கருதிக் கொண்டிருந்தேன். அவர்கள் அது தனித் தனி என்று சொல்கிறார்கள். அதற்காக நான் மிகவும் வருத்தப்படுகிறேன்.

[திரு. மு. கருணாநிதி] [10th March 1966]

இந்தி மொழி பற்றி இங்கு ஏற்பட்டிருக்கிற நிலைமைகளை, தமிழகத்து மக்களுடைய உணர்ச்சிகளை மத்திய சர்க்காரில் எடுத்துச் சொல்கிற பொறுப்பை அமைச்சர்கள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் எடுத்துச் சொல்கிற நேரத்தில், சென்ற ஆண்டு நடைபெற்ற சம்பவங்களை—கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, உங்கள் வாயிலாக—அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். சென்ற ஆண்டு இந்தியை எதிர்த்து, தமிழ் வாழ வேண்டுமென்பதற்காக இந்தி பேசாத மாநிலத்து மக்கள், உத்திரப்பிரதேச மக்கள் உத்தரவுகளுக்குக் கீழ்ப்படிபவர்களாக, பிகாருக்குப் பின்னோடுபவர்களாக, ஒரிஸாகாரர்களுக்கு மண்டி இடுபவர்களாக, இந்தி பேசுகிற மக்களுடைய ஆதிக்கத்திற்கும் வெறிக்கும் அடிமையாக இருக்கமாட்டோம், தாய் மொழிக்கு ஏற்பட்ட ஆபத்தை, தமிழ் மொழிக்கு ஏற்பட்ட ஆபத்தைத் தடுக்கத் தயார், தயார் என்று ஆயிரக்கணக்கான தமிழர்கள் போர்க் கொடி உயர்த்தவும், அதன் காரணமாக நடைபெற்ற துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தில் நூற்றுக்கணக்கான தமிழர்கள் கொலை செய்யப்பட்டதும், பிஞ்சுக் குழந்தைகள் உயிர் பறிக்கப்பட்டதும், வயதானவர்கள், வாலிபர்கள் நடுத்தெருவில் துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தால் ரத்த மழை பொழியப் பொழியச் சுடப்பட்டுக் கிடந்ததுமான அலங்கோலமான காட்சிகளை யாரும் மறந்து விடுவதற்கில்லை.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : அதற்கெல்லாம் காரணம் தி.மு.க. தான்.

திரு. மு. கருணாநிதி : அதுமாத் திரமல்ல. உலகச் சரித்திரத்திலே எந்தப் போராட்டத்திலும் அது சுதந்திரப் போராட்டமானாலும் சரி, மொழிப் போராட்டமானாலும் சரி, எந்தப் போராட்டத்திலும் நடைபெறாத அளவிற்கு வீரத் தமிழ் சிங்கங்கள் சின்னசாமி, சிவலிங்கம், அரங்கநாதன் போன்றவர்கள் தங்கள் அரிய துணையிறை, அருமைப் பெற்றோர்களை, தாங்கள் பெற்றேடுத்த குழந்தைகளை நினைத்துப் பார்க்கக் கூட நேரமில்லாமல் “எங்கள் மனைவிகளின் தாலி பறி போனாலும் பரவாயில்லை எங்களைப் பெற்றெடுத்த தமிழ் தாயின் தாலி பறி போக விட சம்மதிக்க மாட்டோம், சம்மதிக்கமாட்டோம்” என்று கூறி தங்கள் இன்னுயிரை நீத்தார்கள். தீயில் கருகிச் செத்த அவர்களின் பிணங்கள் மீது ஆணையிட்டுக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த மன்றத்தின் சார்பாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன், தமிழ் தாயின் சார்பாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன், இந்தி பேசாத மக்களின் உணர்வுகளை மதித்து தமிழக மக்களின் உணர்வுகளை மதித்து அவற்றை மத்திய அரசாங்கத்தினிடம் எடுத்துச் சொல்லவேண்டும். அப்படி எடுத்துச் சொல்வீர்களேயானால், இந்த நாட்டு மக்களுக்கு நீதி வழங்குவீர்களானால், இந்தி என்றென்றைக்கும் வரவே வராது என்று சொல்வீர்களானால், அந்த வெற்றிப் புன்னகையோடு திரும்பி வருவீர்களானால் நான் உறுதி அளிக்கிறேன், என் வலது கை எலும்பை உடைத்து அந்த எலும்பினால் முதல் அமைச்சர் அவர்களின் சிலையை செய்து வைக்க நான் தயாராயிருக்கிறேன். வெற்றிப் புன்னகையோடு திரும்புங்கள், தமிழ் தாயின் தன்மானத்தைக்

10th March 1966] [திரு. மு. கருணாநிதி]

காப்பாற்றுங்கள் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொண்டு என்றையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கனம் துணைச் சபாநாயகர் அவர்களே, மணி 1-10-க்கு மேலாகிறது. 1-45-க்கு மேல் பேசவேண்டியிருக்கும். முக்கால் மணி நேரத்தில் முடிக்கப் பார்க்கிறேன். அப்படி முடிக்க முடியவில்லையானால் அதற்கு மேலே பேச அனுமதிக்கவேண்டியிருந்தால் அப்படி அனுமதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த மான்யங்கள் மூன்று, ஆனால் ஒன்றுக்கொன்று பொருத்தமானவைதான். எல்லாவற்றிற்கும் அடிப்படை இந்த மன்றம். இந்த மன்றத்தைப் பற்றிய மான்யம் ஒன்று. இதற்கு முன்பெல்லாம் இம்மன்றத்தைப் பற்றிய விவாதம் தனியாக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு விவாதிக்கப்பட்டது. அதில் அதிகமான காரசா ரத்திற்கு இடமிருக்காது. சர்ச்சை இருப்பதற்கு இடமில்லை. பொதுவாக மன்றத்தின் மதிப்பு பாதுகாக்கப்படவேண்டும், மன்ற அங்கத்தினர்களின் வசதிகள் கவனிக்கப்படவேண்டும், மன்றம் மேலும் சீரிய முறையில் இயங்க வேண்டும் என்ற கருத்து எல்லோருக்கும் உண்டு. ஆகவே, அவர்வர்கள் தங்கள் யோசனைகள், தங்கள் குறைகள் இவற்றைச் சொல்லுவார்கள். அடுத்தபடியாக, தேர்தல். தேர்தல் என்றவுடனே 1967 தேர்தல்தான் கண்முன்னே இருக்கிறது. ஆண்டுதோறும் தேர்தல் பற்றி தொடர்ந்து கவனம் செலுத்தவேண்டிய நிமித்தம் இருக்கிறது. ஆகவே, ஆண்டு தோறும் தேர்தல் பற்றி மான்யமும் வருகிறது. லெஜிஸ்லேச்சர் எப்படியோ அப்படியே தேர்தலும் அடிப்படையானதுதான். ஆகவே, இவற்றில் ஒரு ஒற்றுமை இருக்கிறது. பொருள் இருக்கிறது. அதேமாதிரித்தான் ஹெட் ஆஃப் ஸ்டேட்டும். இவற்றையெல்லாம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளை வைத்துக் கொண்டு ஜனநாயக முறையில் சட்டமன்றத்தின் அங்கீகாரத்தின் பேரில் நடத்தவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவேதான், இம் மூன்றும் சேர்த்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கனம் எதிர்க்கட்சி துணைத்தலைவர் அவர்கள் ஒன்று கூறார்கள். இன்றைக்கு முக்கியமாக பல பிரச்சனைகள் விவாதத்திற்கு வர இருந்தன. இன்றுதான் கூட்ட ஆரம்பத்தில் வெகு குறைவாக கனம் அங்கத்தினர்கள் வந்திருந்தார்கள் என்று கூறினார்கள். உண்மைதான். சாதாரணமாக, அமைச்சரவையைப் பற்றிய விவாதம் வருகின்றபோது அதில் எல்லோருக்கும் மிகுந்த அக்கறையிருக்கும். விசிட்டர்ஸ் காலரி கூட நிறைந்திருக்கும். பார்ப்பதற்கு, விவாதம் கேட்பதற்கு, முடிவைத் தெரிந்து கொள்வதற்கு என்று விசிட்டர்ஸ் காலரியில் கூட நிறைந்திருக்கும். பார்ப்பதற்கு, விவாதம் கேட்பதற்கு, எதிர்பார்க்கப்படும். ஜனநாயகத்தில் முக்கியமாக எதிர்க்கட்சி வேண்டும். எதிர்க்கட்சி சீராக இயங்கவேண்டும் என்பதுதான் என் கருத்து. எதிர்க் கட்சியின் அவசியத்தை நான் நன்கு உணர்ந்திருக்கிறேன். அதுபற்றி வற்புறுத்திக் கொண்டும்தான் வருகிறேன். எதிர்க்கட்சியை வேலமாகப் பேசினேன் என்று சொன்னார்கள். எதிர்க்கட்சி வேண்டுமென்றுதான் இங்கும் சரி, வெளியிலும் கூட வற்புறுத்திப் பேசி வந்திருக்கிறேன். நான் எந்த சந்தர்ப்பத்தில் என்ன சொன்னேன் என்று பார்க்கவேண்டும்.

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

[10th March 1966]

எதிர்க்கட்சிகளைப் பற்றி நான் குறைவாகப்பேசவில்லை. அப்படி எதிர்க்கட்சிகளைப்பற்றி குறைவாகப் பேசக்கூடிய மனமும் எனக்கு இல்லை. எந்த கான்டெக்ஸ்டில் பேசினேன்? ஒரு பெரிய கட்சியின் தலைவரைப் பற்றி குறைவாகப் பேசியதுபற்றிக் குறிப்பிட்டுப் பேசினேன். அவர்களை ஏன் அழைத்தார்கள்? என்கிறார்கள். வெளிநாடுகளில் இருந்து வருகிற பெரும் பெரும் தலைவர்கள் எல்லோரும் அவர்களைக் கண்டார்கள்; எங்களை காணவில்லையே என்று வருத்தப்பட்டால் என்ன பயன்? ரஷ்ய நாட்டுத் தலைவர்கள், இங்கிலாந்து நாட்டிலிருந்து வருகிற தலைவர்கள், அமெரிக்க நாட்டுத் தலைவர்கள் அவர்களை அல்லவா கேட்கவேண்டும். இதில் குறைபட்டிக் கொண்டால் என்ன பயன் என்று சொன்னேன். அந்தமாதிரி கான்டெக்ஸ்டில் சொன்னேனே தவிர, இங்கு ஏதோ பயந்து பேசவில்லை. இங்கேயானாலும் சரி, வெளியிலானாலும் சரி என்னைப் பொறுத்த வரையில் எனக்கு இரண்டுக்கும் வித்தியாசம் இல்லை, எங்கும் எனக்கு ஒரேமாதிரி அபிப்பிராயம்தான். எப்படிப் பேச வேண்டுமோ அப்படித்தான் பேசுகிறேன். இந்த மான்யம் அமைச்சரவையைப் பற்றிய நேரடி மான்யம், இதை நிராகரித்துவிட்டால் அமைச்சரவையின் மீது நம்பிக்கை இல்லை என்றுதான் அர்த்தம்.

To stress the want of confidence in the Ministry என்று ஒரு கட்மோஷன் வரும். அதுதான் முக்கியமாக எடுத்துக் கொள்ளப்படும். காரசாரமாக விவாதிக்கப்படும், பின்னர் வோட்டு எடுக்கப்படும். பழைய சட்டசபைகளில் எல்லாம் இப்படி நடந்தது என் நினைவிற்கு வருகிறது. அது கூட இல்லை இன்றைக்கு, அம்மாதிரி ஒரு கட்மோஷன், வெட்டுப் பிரேரணை கொடுக்கவில்லை. ஆட்சிமொழி பற்றி வெட்டுப்பிரேரணை கொடுத்திருக்கிறார்கள் எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள். சுதந்திரா கட்சித் தலைவர் அவர்கள் வேறு ஒன்று கொடுத்திருக்கிறார்கள். அப்படி ஒரு வெட்டுப்பிரேரணை வராமல் போய் விட்டதே என்று நான் வருத்தப்படுவதாக தவறுதலாக எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது. அப்படி சாதாரணமாக நடப்பதுண்டு. அதெல்லாம் இப்போது இல்லை. பல உறுப்பினர்கள் வரவில்லை என்று சொன்னார்கள். எல்லோரும் வந்திருக்கவேண்டியதுதான். ஒரு சில அமைச்சர்கள் வரவில்லை என்றால் அவர்களுக்கு தவிர்க்கக் கூடாத அலுவல்கள் இருக்கலாம். அமைச்சரவை மானியம் என்றால் எல்லோருக்கும் அக்கறை இருக்க வேண்டியதுதான், வேண்டாமென்று சொல்ல வில்லை. போதிய உறுப்பினர்கள் வரவில்லையே என்று அவர்கள் சொன்னதற்காகத்தான் இதைச் சொல்கிறேன்.

எனக்கு ஒரு உற்சாகம் ஏற்பட்டது. இந்த விவாதத்தை துவக்கி வைக்க கனம் உறுப்பினர் திரு. மதியழகன் அவர்கள் முன்வந்திருக்கிறார்கள் என்பதைக் கண்டபோது எனக்கு ஒரு உற்சாகம் ஏற்பட்டது. இதுவரை எப்படியிருந்தாலும் இனி பரவாயில்லை, ருசிகரமான விவாதத்தை துவக்கி வைக்கிறார்கள், இன்று நன்றாக இருக்கும் என்றுதான் நினைத்தேன். அதில்கூட எனக்கு ஒரு ஏமாற்றம். சாதாரணமாக கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் ரொம்பக் குற்றச்சாட்டுகளை எல்லாம் சொல்லி, ஒன்று இரண்டு என்று பல குற்றச்சாட்டுகளை, சொல்லி, ரொம்ப

10th March 1966] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

தீவிரமாக அமைச்சரவையைக் கண்டித்துப் பேசுகிற வழக்கம் அவர்களுக்கு உண்டு. அதை வரவேற்கிறோம். இன்று எண்ணிக் கையில் குறைவு இல்லை. ஒன்றல்ல, இரண்டல்ல, மூன்றல்ல நான் கல்ல, 14 குற்றச்சாட்டுகளை அவர்கள் மறுபடியும் பிரயோகித் தார்கள். பழைய காலத்தில் பாணம் போடுவதைப் போல் போட் டார்கள். பிசைந்த மாவையே பிசைகிறது என்று சொல்வார்கள். புதிதாக மாவை எடுத்து பிசையாது பிசைந்ததையே பிசைவது எப்படியோ அப்படித்தான் இருக்கிறது. அவர்கள் குறிப்பிட்டது எஞ்சக்குற்றங்கள். அதற்கு மேற்கோளாக சந்தானம் கமிட்டி என்று ஒரு கமிட்டியைக் காட்டினார்கள். அதுவும் சரிதான். அதை நான் மறுக்க வில்லை. இதற்கு அவர்கள் சொல்லுகின்ற உதாரணங்கள் என்ன? 14 குற்றச்சாட்டுகளை சொன்னார்கள். இதில் பலவற்றையும் சென்ற ஆண்டிலும் சொல்லியாகிவிட்டது. சென்ற ஆண்டு நானும் அதற்குப் பதில் அளித்தேன். அதற்குப் பிறகும் கேள்விகள் கேட்கப்பட்டன, நான் அவற்றிற்கு விடையளித்தேன். கூடுதலாகவே 15 நிமிடங்கள் ஆனது. இவையெல்லாம் கூறியாகிவிட்டது. அதற்கு மேல் புதிதாக 14 குற்றச் சாட்டுகளை சொல்லியிருந்தால் நல்லது. அப்படிப் புதிதாக கண்டு பிடித்து 14 குற்றச்சாட்டுகளைச் சொல்லியிருந்தால் நன்றாக இருந் திருக்கும். அப்படி சொல்வதற்குக் கூட முடியவில்லை என்பது தான் இதிலிருந்து தெரிகிறது. ஒரு பக்கத்தில் எனக்கு ஏற்பட்ட ஏமாற்றம் இது தான். திறமை படைத்த மதியழகன் அவர்களால் கூட புதிதாக எதையும் சொல்ல முடியவில்லையே என்பது தான். 14 பாணங்களை தொடுத்தார்கள். ஆனால் இந்த பாணங்கள் எல்லாம் விழுந்து போன பாணங்கள் தான். விழுந்து போன பாணங்களை எடுத்துத் தொடுப்பதில் எந்த விதமான பிரயோசன மும் இல்லை. அவர்கள் புதிதாக 14 குற்றச்சாட்டுகளை—பாணங்களை கொடுத்திருக்க வேண்டும்—அது அவர்களால் முடியவில்லை என் பதை கனம் உறுப்பினர்கள் உணர்வார்கள். நான் மறுபடியும் அவர்கள் சொன்ன ஒன்றிரண்டு குற்றச்சாட்டுகளைப்பற்றி சொல்ல விரும்புகிறேன். நான் இவற்றிற்கெல்லாம் பதில் சொல்லியாகி விட்டது, என்றாலும் திரும்பவும் சொல்லுகிறேன். சாதாரணமாக உண்மைக்குப் புறம்பான ஒரு விஷயத்தைத் திரும்பத் திரும்ப சொல்லிக்கொண்டிருப்பது பேரில் கையாளக்கூடிய ஒரு தந்திரம். கொயபெல்ஸ்-ஐப்பற்றி சொல்லியிருப்பதை நாம் அறிவோம். ஒரு முறைக்குப் பதில் இரண்டு முறை, பத்து முறை சொல்லிவிட்டால் ஏதோ ஓரளவுக்கு நம்பிவிடுவார்கள், மனதில் ஏதாவது ஓரளவுக்கு—சிறிதாவது—பதிந்துவிடும் என்பதுதான். இது போர் முறை. இது, தேர்தலுக்கும் கையாளப்படுகிறது. 1967 தேர்தல் வந்து விட்டது என்று சொல்கிறார்கள். 1967 வந்து விடத்தான் போகிறது. 1966-ம் ஆண்டு மூன்றாவது மாதத்தில் நாம் இருக் கிறோம். 1967 தேர்தல் சீக்கிரமாகவே வந்துவிடும். அதற்கு இது பயன்படுமா என்று வேண்டுமென்றால் முயற்சி செய்யலாம். அதைப்பற்றி நான் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. எதையாவது சொல்லி வைத்தால் நான்கு பேர்களுடைய மனதில் ஏதாவது கொஞ்சம் பதியட்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவை ஒவ்வொன்றுக் கும் நான் பதில் சொல்லப்போவதில்லை. ஒன்றிரண்டை மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

[10th March 1966]

அட்வகேட்-ஜெனரல் நியமனம் நடந்ததைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அதில் தவறு ஒன்றும் நடந்துவிடவில்லை. உயர்நீதி மன்றமே அவர்களுடைய திறமையைப் பற்றிப் பாராட்டியிருக்கிறது. அவர்கள் தான் அட்வகேட்-ஜெனரலாக இருக்கவேண்டும் என்று உயர்நீதி மன்றமே பாராட்டக்கூடிய அளவில் இருக்கிறது. இங்குள்ள உயர்நீதிமன்றம் மட்டுமல்ல, டெல்லியிலுள்ள உயர்நீதி மன்றம்கூட பாராட்டியிருக்கிறது. அப்படிப்பட்டவரை அட்வகேட்-ஜெனரலாக தேர்ந்தெடுத்ததில் என்ன தப்பு? அவரைவிடச் சிறந்தவர் வேறு யாரும் இல்லை என்பதற்காகத்தான் அவரை அட்வகேட்-ஜெனரலாக நியமித்தோம். அட்வகேட்-ஜெனரலாக நியமிக்கவேண்டும் என்றால், இரண்டு தகுதிகள் இருக்கவேண்டும், ஒன்று நல்ல திறன் இருக்கவேண்டும், இரண்டாவது அரசாங்கத்திற்கு நம்பிக்கை இருக்கவேண்டும். அரசாங்கம் ஒரு கருத்தைச் சொன்னால் அதற்கு தேர்மான கருத்தைச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கக்கூடாது. பொலிழகல் அபாயின்ட்மெண்டாக இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. அதற்காக . . . “பொலிழகல் பேட்ரனேஜ்” இருக்கவேண்டும் என்று நான் சொல்லவில்லை. அப்படி யாராவது சொல்வதாக இருந்தால் அதை நான் மறுப்பேன். அதுமட்டுமல்ல, அட்வகேட்-ஜெனரலை நியமிப்பது என்றால் நாமே நியமித்துவிடுவதில்லை. பிரமத நீதிபதியையும் கேட்டு, உயர்நீதி மன்றத்தையும் கேட்டுத்தான் இவ்வாறு நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர எனக்கு வேண்டியவர் என்பதற்காக அவரை நியமிக்கவில்லை. ஆனால், ஜாதியைப்பற்றி சொல்லப்படுகிறது. எதற்கெடுத்தாலும் ஜாதி வந்துவிடுகிறது. நல்லவேளையாக இவர் முதலியாராக இருக்கவில்லை. முதலியாராக இருந்து விட்டால் என் சொந்தக்காரர் என்று சொல்லிவிடுவார், நல்ல வேளையாக அவர் ரெட்டியார். இப்போது ரெட்டியார்கள்கூட முதலியார் என்று பட்டம் வைத்துக்கொள்கிறார்கள். முதலியாரும் ரெட்டியார் என்று வைத்துக் கொள்கிறார்கள். அந்த முறையில் பார்க்கும்போது, இவரும் என்னுடைய சொந்தக்காரர் என்று சொல்லிக்கொண்டே போகலாம். அதோடு பப்ளிக் பிராஸிச்சூட்டரைப்பற்றி சொன்னார்கள். அவர்கள் முன்னால் எதிர்க்கட்சியில் இருந்தவர்கள்தான். அங்கிருந்துதான் வந்தார்கள். எனக்கு வழக்கறிஞராக இருந்தார் என்பதற்காக அவருக்கு பப்ளிக் பிராஸிச்சூட்டர் பதவி கொடுக்கவில்லை . . . எதிர்கட்சிகளுக்கும் அவர் வழக்காடியிருக்கிறார்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : எங்களுக்கு வழக்காடிய போது வழக்கு தோற்றுப் போய்விட்டது. உங்களுக்கு வழக்காடிய போது வழக்கு ஜெயித்தது . . .

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : வழக்காடியபோதுதான் வழக்கறிஞரின் திறனைக் காண முடிந்தது. அவர்களுடைய திறனை நீதிபதியும் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். கவர்ன்மென்ட் ப்ளீடர் நியமிக்க வேண்டியிருந்தது. பல முறை இவர்களைப்பற்றி விசாரித்தோம். நன்றாக விசாரித்துவிட்டுதான் போடவேண்டும் ஏதோ எலக்ட்ரிசிட்டி குழுவுக்கு ஒருவர் நியமிக்கப்படவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். இதிலும் நன்றாக ஆலோசித்துத்தான் ஒருவரைப்

10th March 1966] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

போட்டோம். அதல்லாமல் என்னுடைய சொந்தக்காரர் என்பதற்காக யாரையும் போடவில்லை. இந்த முறையில்தான் தேவானுக் கரஹம் அவர்களைப் போட்டோம். ஓய்வு பெற்றவராக இருந்தார். அவரை நியமித்தால் நல்லது என்று கூறப்பட்டது, அதை ஏற்றுக் கொண்டுதான் அவரை நியமித்தோம். அதேபோன்றுதான் முனிசிபல் நிறுவனத்திற்கும் ஒருவரைப் போட்டிருக்கிறோம். முன்னாள் நிதி இலாகாவில் பணியாற்றியவர் இவருக்கு எக்ஸ்டென்ஷன் கொடுத்து எக்ஸாமினர் ஆஃப் லோக்கல் பண்ட்ஸ் அக்கௌண்ட்ஸ் என்ற அமைப்பில் நியமித்தோம். பின்னால், அவருக்கு ஓய்வு பெறக் கூடிய வயது வந்தது. அந்த நேரத்தில்—நிதி விஷயத்தில் சரியான முறையில் வேலை பார்க்கக்கூடிய ஒருவரை முனிசிபல் நிறுவனத்திற்கு நியமிக்கவேண்டும் என்று வந்தது. நாலேந்து பேர்களைப் பற்றி ஆலோசித்தோம். கடைசியில்—ஸ்தல் ஸ்தாபன இலாகாவுக்கு வருவாயை தேடிக்கொடுப்பதில் நல்ல நிபுணராக இருக்கக்கூடியவரைப் பார்த்து நியமிக்கவேண்டும் என்று வந்தது. அந்த முறையில் நிதி இலாகாவில் பணியாற்றிக்கொண்டிருந்தவரை நியமித்தால் நல்லது என்ற முறையில் இவரை நியமித்தோம். கடைசியில் இவரைப் பற்றி விசாரிக்கப்போனபோது, இவர் எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கு சொந்தமானவர் என்று தெரியவந்தது. சம்பந்தி என்றுகூட சொல்லலாம். அதற்காக அவரை நியமிக்காமலா இருந்தோம்? அவருடைய நியமனத்தை நிறுத்தி விட்டோமா? ஏதோ முதலியாராக இருந்தால் முதலமைச்சரின் சொந்தக்காரர் என்று சொல்லிவிடுவது, சொந்தக்காரர் இல்லையே என்று சொன்னால் சம்பந்தி என்று சொல்வது, சம்பந்தி இல்லையே என்று சொன்னால், உங்கள் அப்பனுக்குச் சொந்தக்காரர், உங்கள் பாட்டனுக்குச் சொந்தக்காரர் என்று சொல்வது. இப்படிச் சொல்லிக்கொண்டேபோனால் என்ன அர்த்தம்? ஏதோ நமக்கு பிடிக்கவில்லை என்றால், இவர் அவருடைய சொந்தக்காரர் என்று எதையாவது சொல்லிவிட்டுப் போய்விடுவது, இப்படி ஏதாவது ஒரு துசியைக் கிளப்பிவிட்டுப் போய்விடலாம். இதை உபயோகித்துக் கொண்டு, நம்மிடம் கூரத்திரம் இருக்கின்றவர்கள்—சில பத்திரிகைக்காரர்கள் கூட—இதை வைத்துக்கொண்டு என்னென்ன சொல்ல முடியுமோ அதைச் சொல்லிக் கொண்டிருப்பார்கள். இப்படி எதையாவது சொல்லிக் கொண்டிருப்பதில் எந்தவிதமான பிரயாசனமும் இல்லை.

இன்னும் சொன்னார்கள், எங்கள் கட்சிக்கு விரோதமாக இருக்கின்றவர்களுக்கு வேலை கொடுத்துவிடுகிறோம் என்று. யாருக்கு என்ன வேலை கொடுத்தோம்? அவர்கள் குறிப்பிட்டது திரு. ராதா கிருஷ்ணன் என்பவரைப்பற்றியும், திருமதி விஜயலட்சுமி என்பவரையும் பற்றி. அவர்கள் பி.எஸ்.பி. யிலிருந்து காங்கிரஸ் கட்சிக்கு வந்தார்கள். அதிலும் என்ன வேலை கொடுத்து விட்டோம்? சிறு சேமிப்பு இயக்கத்தில் கொடுத்தோம். கொஞ்சம் கஷ்டமான வேலை. இதில் உத்யோகப்பற்றற்றவர்கள் இருக்க வேண்டும் என்ற அளவில் ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டது. இதற்கென்று தனி அதிகாரி இருக்கிறார்கள். இதை மாநில அளவில் விஸ்தரிக்கவேண்டும் என்ற முறையில் ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டது. அதற்கு வைஸ் சேர்மனாக திருமதி விஜயலட்சுமி அவர்களை நியமித்தோம். இதில் என்ன தவறு இருக்கிறது?

[10th March 1966

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இதற்கு ஆயிரம் ரூபாய் செலவாகி கிறது

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : ஆயிரமல்ல ஐயாயிரம் ரூபாயாக இருந்தாலும் அதை நான் பொருட்படுத்தவில்லை. பிரயாணச் செலவு என்ற அளவில்தான் கொடுக்கப்படுகிறது. (குறுக்கீடு) அதைத்தான் நான் சொன்னேன். ஆயிரம் அல்ல, ஆறுபிரமாச இருந்தாலும் அதைப்பற்றி கவலைப்படப் போவதில்லை. யாராக இருந்தாலும் வேலை செய்வார்களா என்பதைத்தான் பார்க்க வேண்டும். அந்த முறையில் பார்த்து ஒரு ஆலைப் போடும்போது, “ஏன் நீ போட்டாய்” என்று கேட்டால் என்ன அர்த்தம்? அப்படிக்கே கேட்டுக் கொண்டிருந்தால் எதற்கெடுத்தாலும் கேட்டுக் கொண்டேயிருக்கலாம். மேலும், ஒன்றைச் சொன்னார்கள். பல பேர்கள் யோசனை சொன்னார்கள், அந்த மன்றத்திலுள்ளவர்கள் சொன்னார்கள். அமைச்சர்கள், பத்திரிகையோடு தொடர்பு கொண்டவர்களாக இருக்கவேண்டும். அந்த முறையில் பத்திரிகை யோடு தொடர்பு கொண்டிருப்பதற்கு, பிரஸ் ரிலேஷன் ஆபீசர் என்று ஒருவரைப் போட்டோம். இவரும் பி.எஸ்.பி. யிலிருந்து வந்தவர். பத்திரிகைகளோடு சிறந்த முறையில் தொடர்புள்ளவர். ஆகையால் இவரைப் போடுவது நல்லது என்று நினைத்துத்தான் இவரைப் போட்டோம். அதற்கும் ஹானரோரியம் என்ற முறையில்தான் கொடுத்து வருகிறோம். அவருடைய போக்கியதாம்சத்திற்கு என்று கொடுக்கவேண்டுமென்றால் ஆயிரம் ரூபாய் கொடுக்கலாம். அப்படி ஒன்றும் நாம் கொடுக்கவில்லை. அந்த முறையில் ஒருவரை போடுவதில் என்ன தவறு இருக்கிறது?

அறநிலைய இலாகாவைப்பற்றி முன்பே சொன்னேன். இப்போதும் சொல்ல வேண்டாம் என்றுதான் நினைத்தேன். சாதாரணமாக இருந்தால் இதைப்பற்றி சொல்லியிருக்கமாட்டேன். இந்த இலாகாவின் தலைவர் நியமன விஷயத்தில் யாரைப் போடலாம் என்று உயர் நீதிமன்றத்தையும் கேட்டோம், பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனையும் கேட்டோம். அது மட்டுமல்ல, உயர்நீதிமன்ற நீதிபதி அவர்களையும் கேட்டோம், இவரைத்தவிர மாவட்ட நீதிபதி யாரையாவது போடலாம், அதற்குத் தகுந்த முறையில் யாரையாவது சொல்லுங்கள், அதை நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்கிறோம் என்று கேட்டோம். அதற்கு உயர்நீதிமன்றத்திலிருந்து, இவரையே போடலாம், இவருடைய பல ஜட்ஜ்மெண்ட்-களை நாங்கள் பார்த்திருக்கிறோம் நன்றாகத்தான் இருக்கின்றன. ஆகவே, இவரையே தலைவராகப் போடலாம் என்று சொன்னார்கள். அந்த முறையில்தான் அவரை நியமித்தோம். இதில் எனக்கு எந்தவிதமான சம்பந்தமும் இல்லை.

1-30 p.m. திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : ரூல்லை ரிலாக்ஸ் பண்ணவே இல்லை என்று சொல்லுகிறீர்களா? சப்-ஜட்ஜ் போடலாம் என்று ரூல் இருக்கிறது

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : ஆக்டே மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மன்றம் சட்டத்தையே மாற்றி இருக்கிறது. அப்போதும் ஹைக்கோர்ட்டைக் கேட்டோம். அவர்கள் இவரையே கமிஷன

10th March 1966] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

ராகப் போடவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். சிக்கிரத்திலேயே நீதிபதி உயர்வு வருகிறது என்று சொன்னார்கள். அவர்களைக் கேட்டுத்தான் போடுகிறோம். இவரையே போடுங்கள் என்று சொன்னார்கள். முதலியார், முதலியார் என்று சொல்லிவிட்டால் போதுமா? முதலியார் என்றால் எல்லோரும் சொந்தக்காரர்கள் என்று வைத்துக்கொள்ளுவதா? சொந்தக்காரன் என்றாலும், அதற்காக, தவறுதலாக, அத்து மீறி செய்திருந்தால் குற்றம் சொல்லலாம். அதுதான் குற்றமே தவிர மற்றப்படி ஒன்றும் இல்லை. தூசியைக் கிளப்பிவிடலாம். இன்ஸ்பெக்டர்-ஜெனரல், விஜிலன்ஸ் கமிஷனர், மகாதேவன், அருள் என்று கூறினார்கள். என்ன பண்ணினோம்? அருளுக்கு என்ன பண்ணினோம்? சிறந்த அனுபவம் உள்ள உத்தியோகஸ்தர்கள், உயர் நிலையில் உள்ள உத்தியோகஸ்தர்கள் போலீசிலே, லஞ்சத்தை ஒழிப்பதற்காக உயர்ந்த அதிகாரியைப் போடவேண்டும், ஐ.ஜி.-யை விட சீனியராக இருப்பது நல்லது, அப்படி இருந்தால் பார்க்கவேண்டுமென்று பார்த்துப் போட்டோம். அதே மாதிரி உயர்ந்த அதிகாரியைப் போடவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். சில இடங்களில் ஐ.ஜி.-க்கு ஐயுயிராகக் கூட இருக்கலாம். அந்த விதத்தில் தான் போட்டோம். இன்னொரு அதிகாரியை ஐ.ஜி.யாகப் போட்டோம். வேகன்ஸி வந்தது, போட்டோம். விஜிலன்ஸ் கமிஷனர் ஏன் போட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். முதலிலே அவசியம் இல்லை என்று தான் நினைத்தோம். திரு. சந்தானம் என்னிடம் பேசினார். தகுந்தவர் வேண்டும், சீனியராக இருக்கிறார் என்று போட்டிருக்கிறது. எந்த சந்தானத்தை மேற்கொள்கக் காட்டினார்களோ, அவரே விடாமல் இரண்டு மணி நேரம் என்னுடன் பேசி விஜிலன்ஸ் கமிஷனர் போடவேண்டுமென்று சொன்னார். மேலே பதவி உயர்வு எதிர் பாராதவர்கள் என்ற முறையில் இருக்கவேண்டும். ஏனென்றால் சம்பந்தப்பட்ட பாதிக்கப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு அச்சம் இருக்கக் கூடாது, அநியாயமாக லஞ்சக் குற்றம் சாட்டக் கூடாது என்று பார்ப்பார்கள், பயம் இல்லாமல் பணியாற்றவேண்டும். அதுதான் மத்திய அரசாங்கம் சொல்லுகிறது, சந்தானம் கமிஷன் சொல்லுகிறது. விஜிலன்ஸ் கமிஷனர் போடுவது என்றால் இரண்டு விதங்கள் இருக்கின்றன. ஒன்று நீதிபதியைப் போடலாம் அல்லது சீலிப் செக்டாட்டரி, ரிடயர் ஆனவரைப் போடலாம். இதிலே இரண்டு விதம் இருக்கிறது. இவரை நியமிக்கலாம் என்று முடிவு செய்தோம். டி.எம்.எஸ்., அடிஷனல் டி.எம்.எஸ். என்று குறிப்பிட்டார்கள். மெடிக்கல் எஜுகேஷனுக்குத் தனியாக டைரக்டரேட் இருக்கவேண்டும் என்று பல குழுக்கள் சிபார்சு செய்திருக்கின்றன. பல நிபுணர்கள் வற்புறுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்போதும் மாநிலத்தில் மருத்துவக் கல்லூரிகள் அதிகமாக இருக்கின்றன. அதற்காக அடிஷனல் டி.எம்.எஸ். போட்டு அவற்றைக் கவனிக்கச் செய்திருக்கிறோம்.

அவ்வாறே சுந்தரவடிவேலு நியமனம் என்று தந்தி நடையில் குறிப்பிடப்பட்டது. சுந்தரவடிவேலு என்றால் சுந்தரவடிவேலு. இதற்கு என்ன சொல்லுவது? (குறுக்கீடு) நீங்கள் அப்படி வைத்துக்கொள்ளலாம். அவகாசம் இல்லாமல் இருப்பதால் சொல்லுவது போதும். விளக்கம் வேண்டியவர்களுக்கு விளக்கம்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

[10th March 1966]

சொல்லலாம். இப்போது கல்வித் துறை விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டு பேர்களை நியமித்தோம். ஒருவரை டைரக்டர் ஆஃப் செகண்டரி எஜுகேஷன் என்று போட்டோம். இவரை டைரக்டர் ஆஃப் ஹைர் எஜுகேஷன் என்று போட்டோம். தப்பு செய்த மாதிரி சொன்னார்கள். தப்பா இது? என்ன தப்பு?

அதிகாரிகளிடத்தில் தலையிடுகிறார்கள், கண்டிப்பாக வேலை செய்தார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஒரு அதிகாரியைப் பற்றி குறிப்பிடாது இருப்பது நல்லது. இத்தனை அதிகாரிகளைக் குறிப்பிட்டுக் காட்டி, ஜாதி என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். போர்டு மெம்பர் ராயப்பா என்று சொன்னார்கள். அவர் பெயரை இழுத்து இருப்பது நல்லதல்ல. நன்றாகப் பணியாற்றுகிறார். அவருடைய பெயரை இழுத்துச் சொன்னால் அது அவருக்கே நல்லதல்ல. மாற்றுவது என்றால், போர்டு மெம்பராகப் பொறுப்பு கொடுக்கிறோம். வேலையில் இருந்து கீழே தள்ளி விட்டார்களா? இதே விற்பனை வரியை எடுத்துக்கொண்டு வேறு மெம்பர் பார்க்கிறார். அந்த மெம்பர் பார்ப்பதில் போன வருஷம் வந்ததை விட இந்த வருஷம் அதிகமாக வந்திருக்கிறது. எனக்கு இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு ஸ்டேட்மென்ட் வந்திருக்கிறது. வருவாய் குறையவில்லை. கண்டிப்பாகத் தான் இருக்கிறார். கண்டிப்பாக இருந்த தற்காக எடுத்து விட்டோம் என்று சொல்லிவிட்டால் என்ன பயன்? இப்போது விவசாயத் துறையிலே ஃபுட் ப்ரொடக்ஷனுக்கு முக்கியத்துவம் அளித்திருக்கிறோம். கண்டிப்பாக உற்பத்தி பெருகவேண்டும், பெற்றது போதாது என்ற கருத்து இருக்கிறது. சுறுசுறுப்பாகப் பார்க்கிறார் என்று அவர் ஃபுட் ப்ரொடக்ஷனில் இருக்கிறார். அவரே ஏதோ அதிகருத்திப் பட்டுச் சொல்லுகிற மாதிரி, அதை எடுத்துச் சொல்லுகிற மாதிரி சொன்னால், அது அவருக்கே நல்லதல்ல. என்ன தப்பு செய்து விட்டோம்? “ராயப்பா பணக்காரரைப் பிடித்தார் என்று மாற்றி விட்டார்கள்” என்றார்கள். சொல்வது சுவபம். “இவர் என்ன பணக்காரர்களை விட்டு விட்டாரா? இந்த வருஷம் அதிகமாகியிருக்கிறது வருமானம்.

திரும்பவும் கபாலீஸ்வரர் கோவில் தர்மகர்த்தா விஷயம்—கனம் அங்கத்தினர் அரங்கண்ணாளுக்கு தெரியும்—இந்த விவகாரம் பற்றி. முதலியாரைப் போட்டு விட்டார்கள் என்று குறை கூறப் படுகிறது. ஆலயத்தின் தன்மையைப் பற்றிகூட ஆராய வேண்டியிருக்கிறது. இப்போது மீண்டும் பரிசீலித்தேன். வேறு இனத்தவர், ஹரிஜன இனத்தைச் சேர்ந்தவரைப் போடவேண்டும், பிராம்மணரைப் போடவேண்டும். இது வரையில் இல்லாதவர்களைப் போடவேண்டுமென்று நான் கருதினேன். ஆனால் புதிய வழக்குக்கு இடம் அளிக்கக்கூடாது. வழக்கு திரும்ப வரையில் இதிலே கை வைப்பதற்கில்லை, டினாமினேஷனல் கோவிலா என்பது தீர்ந்து விட்டால் போடலாம் என்று யோசனை கூறினார்கள். தவறுதலான கருத்து ஏற்படக்கூடிய அளவில் சாதிப்பது முறையல்ல. பதிநான்கு குற்றச்சாட்டுகள் போடவேண்டுமென்று சொல்லி, அவர்கள் ஒன்றுக்கு மேல் ஒன்றாக அடுக்கிக்கொண்டு வந்தாலும், திரு. மதியழகன் அவர்களாலேயே இவ்வளவுதான் சாட்ட முடிந்த குற்றச்சாட்டுகள் என்றால், மந்திரிகள் மீது

10th March 1966] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

மொத்தத்தில் தவறுதல் செய்ததாகக் குற்றம் சாட்ட இடம் ஏற்படவில்லை என்று தான் ஏற்படுகிறது.

முதலிலே கவர்னர் அவர்கள் நியமனம் பற்றிப் சில உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். எந்த மந்திரி சபையும் அமைக்க முடியாது, மந்திரி சபை அமைத்தாலும் கவிழ்ந்து போகும்—விரும்புங்கள், அதைப் பற்றிக் கவலைப்படவில்லை—மந்திரி சபையே அமைக்க முடியாது, சட்ட சபையையே கலைந்து விடவேண்டுமென்று ஏன் நினைக்கவேண்டும்? இத்தகைய நிலைமையைச் சமாளிப்பதற்காக அல்ல கவர்னர் இருப்பது. ஜனநாயகம் தவறிப் போகாது. ஏன் தவற வேண்டும்? அந்த அச்சம் எனக்கு இல்லை. எதிர்க்கட்சியினருக்கும் இருக்கக் கூடாது. ஆனால் கவர்னர் அதற்காக வேண்டும் என்பது அல்ல. அது எப்போதோ ஒரு முறை வருகிறது. கவர்னருக்கு வேறு எவ்வளவோ பணிகள் இருக்கின்றன. அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் வேறு பணிகள் போடப் பட்டிருக்கின்றன. சிறுபான்மையோர்கள் உரிமை பாதுகாக்கப் பட வேண்டும் என்ற பொறுப்பு இருக்கிறது. சிறுபான்மையோருக்கு மொழி விஷயத்தில் பாதுகாப்பு வேண்டும் என்ற பொறுப்பு இருக்கிறது. அதோடு உத்தியோகஸ்தர்களைப் பொறுத்த மட்டில் பொதுவாக, சர்வீஸ், ப்ரொமோஷன் பற்றி அரசாங்கம், சர்வீஸ் கமிஷன் எல்லாம் பார்த்த பிறகு கவர்னருக்குப் போய் முடிவு செய்யப்படுகிறது. இதை திருஷ்டாந்தமாக தான் சொன்னேன். அவர்களுக்கு ஓரளவுக்கு பொறுப்பு இருக்கிறது. ஹெட் ஆஃப் அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் வேண்டியிருக்கிறது, பணி இருக்கிறது, அவசியம் இருக்கிறது. அதை உணர்ந்துதான் கவர்னரை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோமே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை. கவர்னர் செலவைக் குறைக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். எந்த அளவு குறைப்பது? கொஞ்சம் குறைத்தாலும் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும். ஆனால் கவர்னர் பதவி வேண்டியிருக்கிறது. 'அமைச்சர்கள் சம்பளத்தைக் குறை' என்று சொன்னார்கள். நான் விடையளிக்கத் தயங்கிக் கொண்டிருந்தேன் என்று சொன்னார்கள். எத்தனையோ முறை விடையளிக்கும்போது இது தவறிப் போய்விட்டது. அமைச்சர்களுக்கு இப்போது இருக்கிற செலவினங்கள் எல்லாவற்றையும் பார்த்தால் மாதாமாதம் கடைசியிலே, குறைந்த சம்பளம் வாங்குகிறவர்கள் சொல்லுகிற அதே முறையிலே தான் இருக்கிறது. கனம் எதிர்க்கட்சி துணைத் தலைவர் அவர்கள்கூட நமது அமைச்சர் கக்கன் அவர்களுடைய மனைவியார் சொன்னதைப்பற்றி குறிப்பிட்டார். அது தான் உண்மையான நிலை. அமைச்சர்கள் இன்கம்டாக்ஸ் கொடுக்கிறார்கள், ஆன்யுவீடி கொடுக்கிறார்கள். அதோடு யுத்த நிதிக்காக மாதா மாதம் தவறாமல் பணம் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். மற்றவர்கள் கொடுக்கிறார்களோ என்னவோ தெரியாது. எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் எவ்வளவு பேர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பது தெரியாது. எல்லா உறுப்பினர்களும் மாதா மாதம் ரூ. 25 கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டது. ஏழை எளியவர்களும், தொழிலாளர்களும் கொடுக்கிறார்கள். எத்தனை பேர்கள் மாதம் ரூ. 25 கொடுக்கிறார்கள் என்று நான் பார்க்கவில்லை. ஆனால் அமைச்சர்கள்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [10th March 1966]

தவறாமல் மாதா மாதம் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அமைச்சர்களுக்கு பெரியதாக ஒன்றும் மிச்சப்படுத்துவதற்கு இல்லை. பிறரிடம் கடன் வாங்காமல் வாழ்க்கை நடத்துவது என்பது அமைச்சர்களுக்கு மிகவும் அவசியம். மற்றவர்கள் எப்படி இருந்தாலும், அமைச்சர்கள் கடன் வாங்காமல் தங்களுடைய வாழ்க்கையை நடத்தவேண்டியிருக்கிறது. ஏதோ ரூ. 100, 200 குறைத்துக்கொண்டோம் என்று சொல்லி குறைத்துக்கொண்டு அதனால் விளம்பரப்படுத்திக் கொள்வதில் ஒன்றும் பலன் இல்லை. அப்படிக் குறைத்து அதனால் பெரியதாக ஒன்றும் மிச்சப்படுத்தி விட முடியாது. அப்படி குறைத்துக்கொண்டு விளம்பரப்படுத்த வேண்டிய நிமித்தமும் இல்லை. இதிலே 'அபாலஜெடிக்'-ஆக இருப்பதற்கே அவசியமில்லை. மந்திரிகள் சுய மரியாதையாக வாழ்க்கை நடத்துவதற்கு வேண்டிய ஊதியம் வேண்டும். மோட்டார் கார் வைத்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் டிரைவர்களுக்கு அவர்கள் தான் சம்பளம் கொடுக்கிறார்கள். பெட்ரோல் விலை ஏறியிருக்கிறது. அதையும் அவர்கள்தான் கொடுக்கிறார்கள். எத்தனையோ எதிர்பாராத செலவுகள் வருகின்றன. ஆகையினால், அமைச்சர்கள் சம்பளத்தைக் குறைத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று சுமம் சொல்லுவதில் பயனில்லை.

அதேமாதிரி பிரயாணத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அவசியமான அளவுக்குத்தான் பிரயாணம் செய்கிறோம். பிரயாணம் என்றால் உல்லாசப் பிரயாணம் இல்லை என்று நான் முன்பே சொல்லியிருக்கிறேன், எவ்வளவோ குறைத்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறோம். சில சமயங்களில் நேராகப் பார்த்துத் தெரிந்து கொண்டு வருவதுபோல் காகிதத்தில் எழுதிவருவதன் மூலம் தெரிந்து கொள்ள முடியாது. ஆகவே, ஓரளவுக்கு பிரயாணம் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. என்னைப் பொறுத்த மட்டில் பிரயாணத்தை எந்த அளவுக்கு தவிர்க்க முடியுமோ அந்த அளவுக்கு தவிர்த்துக்கொண்டுதான் வருகிறேன். ஆனால், முடியவில்லை. வரவில்லையே என்று புகார் வருகிறது. நான்து ஐந்து மாதங்களாக நான் வரவேண்டும் என்று சொன்ன இடங்களிலெல்லாம் காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படியே எல்லாம் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. "என்னை எதிர்பார்க்காதீர்கள், நீங்கள் நடத்துங்கள்" என்று சொன்னாலும்கூட "நீங்கள்தான் வர வேண்டும், காத்துக்கொண்டிருக்கிறோம்" என்று சொல்லுகிறார்கள்.

பொதுவாக, நிர்வாகத்தில் தலையிடுகிறோம். நாங்கள் நிர்வாகத்தை தவறுதலாகப் பயன்படுத்திக்கொள்ளுகிறோம் என்றெல்லாம் குறை சொல்லப்பட்டது. அம்மாதிரி ஒன்றுமில்லை. கண்டிப்பாகத் தான் இருக்கிறோம். யாருக்கு திருப்தியில்லையோ, யாருக்கு வேண்டியது செய்யப்படவில்லையோ அவர்கள் தாராளமாக இப்படிக் குறைகளைச் சொல்லிக்கொண்டுதான் இருப்பார்கள். ஏதேதோ சுப்ரீம் கோர்ட்டு மோதிராம் கேஸ் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். நான் அவ்வளவு திறமையான வழக்கறிஞர் இல்லை. நான் எல்லாவற்றையும் மறந்து விட்டேன். மோதிராம் கேஸ் நடந்தது. சுப்ரீம் கோர்ட்டு ஒரு மாதிரி தீர்ப்பு கொடுத்திருக்கிறார்கள், மந்திரிகள் தவறாக நடந்துகொள்ளுகிறார்கள் என்றெல்லாம் ஏதேதோ.

10th March 1966] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

சொல்லி தூபம் போட்டுவிடுவது, அது வாதத்தில் ஒரு வகை மோதிராம் கேஸை விளக்குவதற்கு எனக்கு அவ்வளவு திறமை இருக்கிறதா? அவ்வளவுதூரம் எனக்கு திறமை இல்லை. அம்மாதிரி பொதுவாகச் சொல்லுவதில் பலன் இல்லை.

மற்றொன்று, சட்டமன்ற ஹாஸ்டலில் இடம் போதாது என்று சொல்லுகிறார்கள். அது சட்டமன்றத் துறையைப் பற்றியது, முக்கியமானது. என்னுடைய சகா அமைச்சர், ரெவினயூ அமைச்சர் அவர்கள் இப்பொழுது ஏதோ ஒரு மாடலை, பொம்மையைத் தான் வைத்திருக்கிறார்கள், சில பேர்கள் அதைப் பார்த்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஒரு கட்டடம் கட்டி அதை 'எக்ஸிப்' பண்ணி, "ஃபர்ணிஷ்" பண்ணி, அங்கத்தினர்களுக்குக் காட்டலாம், எப்படி இருக்கிறது என்று பார்க்கட்டும். பங்களூரில் விதான் சபையை ரொம்ப அழகாகக் கட்டியிருக்கிறார்கள். ஆனால், அம்மாதிரி கட்டுவதற்கு செலவு அதிகம் ஆகும். அம்மாதிரி தான் இந்த மன்றத்தின் அங்கத்தினர்களுடைய எண்ணிக்கை வருகிற தேர்தலில் 234 ஆக உயரப்போகிறது. அப்பொழுது 234 பேர்களும் இங்கேயே உட்கார்ந்து சட்டசபையை நடத்தலாம் என்றுதான் முடிவு எடுத்திருக்கிறோம். இல்லாவிட்டால் தனியாக ஒரு பார்லிமென்ட் ஹவுஸ் கட்டவேண்டும். அதற்குச் செலவு நிறைய ஆகும். பணம் போதாது. எவ்வளவோ அத்தியாவசியமான செலவுகள் இருக்கின்றன. ஆனால் ஹாஸ்டல் அவசியம். ஹாஸ்டல் கட்டுவதற்கு தாமதம் ஏற்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். தாமதம் ஒன்றுமில்லை. கூட்டிக்கொண்டே இருக்கிறார்கள். ஃபவுண்டேஷன் போடுவதற்கு கொஞ்ச நாட்கள் ஆகிவிட்டன. ஹாஸ்டல் சீக்கிரத்திலே கட்டவேண்டும் என்றுதான் வற்புறுத்திக் கொண்டு வருகிறோம். இங்கே போதிய இட வசதி இல்லை என்று சொன்னார்கள். மெம்பர்களுக்கு, ஒவ்வொரு பார்டிக்ளும் என்று தனியாகப் போய் உட்கார்ந்து அலுவல்கள் பார்டிக்ளும் இடமில்லை என்று சொன்னார்கள். இடவசதி அவ்வளவு திருப்தியாக இல்லைதான். இந்த வசதிகளெல்லாம் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்றால் தனியாக ஒரு பார்லிமென்ட் ஹவுஸ் கட்டவேண்டும். அதற்கு ஏராளமாக செலவு ஆகும். இதை அனுசரித்துத்தான் ஹாஸ்டல் மட்டும் இப்பொழுது கட்டுகிறோம். இதிலே டிரெடிஷன் ஒன்று மில்லை. பணம் இல்லையே என்ற குறைதான். நல்ல டிரெடிஷனை நாம் வைத்துக்கொள்ளவேண்டியதுதான். அதற்காக எதை எடுத்தாலும் டிரெடிஷன், பழைய கால சம்பிரதாயம் என்று எடுத்துக் கொள்ளுவதில்லை. ஏதோ அட்ஜஸ்ட் பண்ணி இங்கேயே நடத்திக்கொண்டு போகலாம் என்பதுதான் உத்தேசம். இது அல்லாமல் மற்றப்படி உறுப்பினர்களின் வசதிபற்றியும் சொல்லப்பட்டது. கனம் சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் நூலகத்தைப் பற்றிச் சொன்னார். இவைகளெல்லாம் பற்றி என்ன செய்வது என்பதைப் பரிசீலிக்கலாம்.

கேள்விகளுக்கு விடைகள் அளிப்பதைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். கேள்விக்கு விடை அளிக்கிற ஒரு தன்மை இருக்கிறதே அதை எல்லோரும் நன்றாக உணர்ந்து கொள்ளவேண்டும். கேள்வி நேரம் ரொம்பவும் முக்கியமானது. ஜனநாயகத்தில், சட்ட

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [10th March 1966]

மன்றத்தில் அதை யாரும் விட்டுக் கொடுக்க மாட்டார்கள், கொஞ்சம்கூட விட்டுக்கொடுக்க மாட்டார்கள். கேள்வி நேரம் வேண்டாம் என்று சொன்னால், ஒருக்காலும் யாரும் அதை விட்டுக் கொடுக்க மாட்டார்கள். எதிர்க்கட்சியின் உரிமை அது. எப்படிப்பட்ட கேள்விகள் கேட்கப்படுகின்றன என்பதையும் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். கேட்ட கேள்விக்கு எதிர்பார்த்தபடி பதில் சொல்லவில்லை என்றால், பதில் திருப்திகரமாக இல்லை, எல்லாவற்றையும் சொல்லாமல் நிறுத்திவிட்டார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. கேள்வி கேட்பதற்கு எப்படி அங்கத்தினர்களுக்கு உரிமை இருக்கிறதோ அப்படி விடை அளிப்பதற்கு மந்திரிகளுக்கு உரிமை இருக்கிறது. அதையும் கனம் உறுப்பினர்கள் உணர்ந்து கொள்ளவேண்டும். எப்படி கேட்பதற்கு உரிமை இருக்கிறதோ, அப்படி விடை அளிப்பதற்கும் எங்களுக்கு உரிமை உண்டு.

கேள்விகளுக்கு விடை அளிப்பதில் தாமதம் ஏற்படுகிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். கூடிய அளவுக்கு தாமதம் இல்லாமல் விடைகள் தயாரிக்கப்பட்டுத்தான் வருகிறது. சில சமயங்களில் தாமதமாகலாம். சுதந்திரக் கட்சித் தலைவர், இலாகாவுக்குச் சொல்லாமலே பதில் தயார் பண்ணமுடியும் என்று சொன்னார்கள். அப்படி இல்லை. தகவல் கிடைத்தவுடன் தாமதம் இல்லாமல் விடை அளிக்கப்படுகிறது. அவசரப்பட்டு விடை அளித்து, அதில் தவறு தலாகப் போய்விடக் கூடாது. பிறகு விடையைத் திருத்தவேண்டியிருக்கும். எதிர்க்கட்சியில் உள்ளவர்களே விடை தவறு என்று எடுத்துக் காட்டுவார்கள். இதிலே கண்டிப்பாகத்தான் இருக்கிறோம். கூடியமட்டும் விரைவிலே துரிதமாக விடை அளிக்கவேண்டும் என்று எல்லா இலாகாக்களுக்கும் சொல்லியிருக்கிறோம்.

ஆசிரியர் தொகுதியைப் பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். ஒன்று சொல்லுகிறேன். ஆசிரியர்களுக்கு அது ஆறுதல் அளிக்கும். ஆசிரியர் தொகுதியை எடுத்துவிடுவது என்பது இப்பொழுது இல்லை. தற்காலிகமாக அப்படி ஒன்றும் உத்தேசம் இல்லை. அதனால் ஆசிரியர்கள் கொஞ்சம் தூங்கலாம். இப்பொழுது ஒன்றும் அதைப்பற்றிக் கவலைப்படவேண்டியதில்லை. அதைப்பற்றி கவலை வேண்டாம். பின்னால் வரும்பொழுது பார்த்துக்கொள்ளலாம். இப்பொழுது ஒன்றுமில்லை.

‘கோட் ஆஃப் காண்டக்ட் ஃபார் லெஜிஸ்லேட்டர்ஸ்’ பற்றிச் சொன்னார்கள். எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களை எல்லாம் அழைத்து, கனம் சபாநாயகர், மேல் மன்றத் தலைவர், நாங்கள் சில பேர்கள் எல்லோரும் கலந்து இதைப்பற்றிப் பேசினோம். சுதந்திரக் கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்குத் தெரியும். ஸ்பீக்கரும், சேர்மனும் மாகச் சேர்ந்து ஒரு டிராப்டு செய்து கொடுங்கள் பிறகு ஒரு குழு அதை ஆராயலாம், அதற்குப் பிறகு அதை இந்த மன்றத்தில் வைக்கலாம் என்று முடிவு செய்தோம். இது ரொம்ப சிக்கலான விஷயம். இதைப்பற்றி ரொம்ப அதிகமாகவும் பேசக்கூடாது. ஏதோ மந்திரிகளைப் பற்றி லஞ்சம் என்றெல்லாம் பேசுவதைப் போல மன்ற உறுப்பினர்களைப் பற்றியும் பேசக்கூடாது. எங்களைப் பற்றி 14 அல்ல 14,000 குற்றங்கள் சொல்லலாம். ஆனால் மன்ற உறுப்பினர்கள் தவறு செய்துவிடுவார்கள், லஞ்சம் வாங்கிவிடுவார்

10th March 1966] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

கள் என்ற எண்ணம் ஏற்படும்படி இதையெல்லாம் பற்றி அடிக்கடி பேசாமல் இருப்பது நலம். எங்களைப்பற்றி, அமைச்சர்களைப் பற்றி சொல்லுங்கள். ஆனால், மன்ற உறுப்பினர்கள் தவறு செய்து விடுவார்கள் என்ற கருத்து ஏற்படக்கூடிய வகையில் இதைப்பற்றி திருப்பித் திருப்பி சொல்லிக்கொண்டிருக்கக்கூடாது. அதிகமாக மிகைப்படுத்திச் சொல்லி கனம் உறுப்பினர்கள் மீது தவறுதலான கருத்து ஏற்படுவதற்கு இடம் கொடுக்கக்கூடாது. இருந்தாலும் 'கோட் ஆஃப் காண்டக்ட்' வேண்டும் என்று ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறோம், எல்லா எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களையும் வைத்துக்கொண்டு கோட் ஆஃப் காண்டக்ட் தயார் செய்ய இருக்கிறோம்.

தேர்தலைப்பற்றி சொன்னார்கள். வாக்காளர்கள் ஜாபிதாவில்—தவறுதலே வரக்கூடாது. அதை ரொம்ப ஜாக்கிரதையாகத்தான் தயாரிக்கவேண்டும். அவசரப்பட்டு மூன்று நாட்களில் ஒன்றும் தயாரிக்கப்படவில்லை. அவகாசம் கொடுத்துத்தான் தயாரிக்கப் படுகிறது. வாக்காளர் ஜாபிதா சீரான முறையில் தயாரிக்கப்பட வேண்டும் என்பதிலே கவனம் செலுத்தப்பட்டுத்தான் வருகிறது. போலிங் ஸ்டேஷனைப்பற்றி சொல்லப்பட்டது. மூன்று மைலுக்கு ஒரு போலிங் ஸ்டேஷன் இருக்கவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அதிகப்படியாக எவ்வளவு போலிங் ஸ்டேஷன் எவ்வளவு குறைந்த தூரத்தில் வைக்க முடியுமோ அப்படி வைப்பதில் கவனம் செலுத்திக்கொண்டு தான் இருக்கிறோம். ஆனால், கிராமங்களில் அதிகமாக வைப்பதில் சில சிரமங்கள் இருக்கின்றன. இதையெல்லாம் எலெக்ஷன் கமிஷன் முடிவு செய்கிறது. அரசாங்கம் கூட அல்ல. அந்தக் கட்சி இந்தக் கட்சி என்பது அல்லாமல், அவர்கள் கேட்கிறார்கள், இவர்கள் கேட்கிறார்கள் என்பது அல்லாமல், எலெக்ஷன் கமிஷன் பார்த்துச் செய்கிறார்கள்.

மந்திரிகள் தேர்தலுக்கு மூன்று மாதங்களுக்கு முன்பு, ஆறு மாதங்களுக்கு முன்பு ராஜீநாமா செய்யவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். இதெல்லாம் திருப்பித் திருப்பி சொல்லப்பட்டு வருவது தான். இது கூட முதல் முதலில் எதிர்க் கட்சியினர் கூறிய கருத்து அல்ல, இந்தக் கருத்து எங்கிருந்து வந்தது? எல்லாம் அந்தப் பெரியவர் கருத்துத்தான். மந்திரிகள் ராஜீநாமா செய்துவிட்டால் மட்டும் போதுமா? நாங்கள் தேர்தலுக்கும் நிற்கவில்லை என்று உறுதி கொடுக்கவேண்டாமா? ஏனென்றால் 'நீங்கள் மந்திரியாக இருந்து இதையெல்லாம் செய்துவிட்டீர்கள் என்று ஜனங்கள் நினைத்துக்கொண்டிருப்பார்கள், அதனால் வோட்டு போட்டுவிடுவார்கள்' என்று சொல்லலாம். அதற்கு நாங்கள் என்ன செய்வது? ராஜீநாமா பண்ணிவிட்டால் மட்டும் போதுமா? நாங்கள் யாரும் தேர்தலில் நிற்கக்கூடாது, அப்புறம் காங்கிரசே தேர்தலில் நிற்கக்கூடாது, அப்பொழுது தான் நீங்கள் வரமுடியும். அவ்வளவுதூரம் செய்தால்தான் முடியும். சரி, ராஜீநாமா பண்ணுகிறோம் என்றால் போதுமா? ராஜீநாமா செய்தால் என்ன? கவர்னர் ரூல் வரும் கவர்னர் ரூல் என்றால் என்ன? அது யார் ரூல்? மத்திய ஆட்சி ரூல். அப்பொழுது மத்திய ஆட்சியும் ராஜீநாமா, பண்ண வேண்டும். அங்கே பிரசிடெண்ட் ரூல் வரும். இன்றைக்கு மாநிதியில் ராஜீநாமா செய்து விட்டால் மட்டும் போதுமா? ராஜ்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [10th March 1966]

நாமா செய்தால் அட்வைசர்கள் வருகிறார்கள். கேரளத்தில் என்ன நடக்கிறது? ஆமாம், கவர்னர் பொதுவாக இருக்கவேண்டும். அவர் மத்திய சர்க்காருக்கு உட்பட்டவர்தான். மாநில ஆட்சி வேண்டாம், மத்திய ஆட்சி வேண்டாம் என்றால், என்ன கருத்து? இங்கே நூதனமாக இந்தக் கருத்து சொல்லப்படுகிறது. இப்படி இங்கிலாந்திலே நடக்கிறதா? அமெரிக்காவிலே நடக்கிறதா? இப்பொழுது பொதுத்தேர்தல் யூனிடெட் கிங்டமில் வரப் போகிறது. வில்சன் அவர்கள் ராஜ்நாமா செய்கிறாரா? எதிர்க்கட்சி அப்படிக்கேட்கிறார்களா? இங்கே நமக்கு நம் பேரிலேயே நம்பிக்கை கிடையாது. எப்படி எந்த வகையில் எல்லாம் சொல்வது என்று வருகிறது. அவ்வளவுதான். (சிரிப்பு).

எலெக்ஷன் பற்றிச் சொல்லும்போது கனம் சுதந்திராக் கட்சி அங்கத்தினர், 'நீங்கள் ஆயுதபாணியாக இருக்கிறீர்கள். நாங்கள் திராயுதபாணிகள்' என்று சொன்னார்கள். திராயுதபாணியாக இருந்தும் தானே அவர்கள் ஜெயித்து இருக்கிறார்கள். என்ன ஆயுதம் இருக்கிறது எங்குமிடம்? நாங்கள் போவதும் மந்திரி ஹோதாவில் போகிறது இல்லை. அந்த சமயத்தில் பொது ஃபங்க்ஷன் கூட எதுவும் வைத்துக் கொள்வதில்லை. போன தேர்தலிலே அப்படித்தான் செய்தோம். பொதுக் கூட்டத்திலே கலெக்டர் இருக்கிறார் என்றார்கள். தேர்தல் கூட்டம், என்றால் அந்தக் கூட்டத்திற்கும் கலெக்டரோ, மற்ற அதிகாரிகளோ வருவதில்லை, யாரும் வருவதில்லை. போலீஸ் அதிகாரிகள் அமைதியைக் காக்க வருகிறார்கள். ஏதாவது தகவல் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்றால், அவர்கள், சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரி தெரிந்துகொள்ள வருவர். எல்லோரையும் கூட்டிக் கொண்டு போவதெல்லாம் கிடையாது. டீர் செய்வதைக் குறைக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். தேர்தலுக்கு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு முன்பே பொது வேலைகளை நிறுத்திவிடுகிறோம். நிர்வாக வேலை செய்தபிறகு ஏதாவது பொதுக்கூட்டத்திற்குப் போகக் கூடாது என்றால், அதை ஒப்புக் கொள்ள முடியாது. பொதுக் கூட்டத்திற்கு என்றே போகிறோம் என்றால், காங்கிரஸ் கூட்டத்திற்குப் போகிறோம் என்றால், அரசாங்கத்திற்கு செலவு கிடையாது. அதைப் பற்றி எத்தனையோ முறை சபையில் கேள்விகளுக்கு பதில் அளித்திருக்கிறேன். கட்சி வேலைக்கு என்று போனால், அதற்கு பிரயாணப்படி வாங்குவதில்லை.

தமிழிலே நடவடிக்கை நடக்கவேண்டும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். வேகமாகத்தான் தமிழிலே நடவடிக்கைகள் வந்து கொண்டு இருக்கின்றன. ஆங்கிலத்திலேயும் சொல்லுகிறோம். (குறுக்கீடு) இதுவரை யாரும் ஆட்சேபித்தது இல்லை. ஆங்கிலத்திலேயும் சொல்லுகிறோம். தமிழிலே சொல்ல வேண்டும் என்றால், அதற்கு ஆட்சேபனை இல்லை.

புதிய கருத்து ஒன்றை கனம் உறுப்பினர் ஸ்ரீமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் நகரத்தில் இருக்கிறவர்கள். நகரத்து எம்.எல்.ஏ.-க்கள் நகரசபை அங்கத்தினர்களாக இருக்கவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். பஞ்சாயத்து யூனியன் விஷயம் வேறு. அதுபோல இங்கே செய்வது யோசிக்க வேண்டிய

10th March 1966]

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

விஷயம். அங்கேயும் அவர்களுக்கு வோட்டிங் பவர் கிடையாது. வோட்டிங் பவர் வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். அது முற்றிலும் வேறு விஷயம். பின்னால் சட்டம் வரும்போது, அதில் மாற்றம் செய்வதைப் பற்றி யோசிக்கலாம். இல்லை என்று இப்பொழுதே சொல்லவில்லை. சட்டம் செய்கிறபோது யோசிக்க வேண்டிய விஷயம் இப்பொழுது சட்டமன்றத்திலே உறுப்பினராக இருப்பதே மேல். சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக இருப்பதில்தான் அதிகமாக வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன.

சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இரண்டு விதமாக மந்திரிகளைப் பார்க்க முடியவில்லை என்கிறார்கள். ஆளும் கட்சிக்காரர்கள், எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள்தான் பார்க்கிறார்கள், நாங்கள் பார்க்க முடியவில்லை என்கிறார்கள். ஆனால், எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள், நாங்கள் பார்க்க முடியவில்லை என்கிறார்கள். இது ஒன்றை ஒன்று அடித்து விடுகிறது. நாங்கள் யாரையும் பார்க்காமல் இல்லை. பார்க்கிறதில் கஷ்டம் ஒன்றும் இல்லை. அதோடு மட்டுமல்ல, அதிகாரிகளைப் பார்க்கவும் ஏற்பாடுகள் செய்திருக்கிறோம்.

தேர்தல் அலுவல்களைக் கவனிக்கக் கூடாது என்றார்கள். நான் சொல்லலாம், அங்கத்தினர்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினர் வேலையைக் கூடக் கவனிக்கக் கூடாது என்று. நாங்கள் அமைச்சராக இருந்தாலும், ஜனநாயகத்திலே கட்சிக்காரர்கள்தான் என்பதை மறுக்க முடியாது. நிர்வாகத்தில் பொதுவாக கட்சிக்கு பொறுப்பு இருக்கிறது. ஆனால், கட்சி வேலை செய்வது என்றால், தவறாகப் பயன்படுத்துவதில்லை. நிர்வாகத்திற்குப் பாதகம் ஏற்படும் வகையில் எதுவும் செய்வதில்லை.

கடைசியாக, மொழிப் பிரச்சினை பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். மொழிப் பிரச்சினை பற்றி விளக்கியிருக்கிறேன்; பொது விவாதத்திற்குப் பதில் அளிக்கும்போதும் சொன்னேன். மொழிப் பிரச்சினையைப் பற்றிச் சொல்லும்போது, இந்த நாடு ஒன்று என்பதை மனதில் வைத்துக் கொண்டால். அதிருப்தியோ, சிக்கலோ ஏற்படாது. மனத்தை தடைப் படுத்தாது. அப்படியின்றி. இப்பொழுது அதிலே சற்று 'மெண்டல் ரிஸர்வேஷன்' இருக்கிறது. ஆகையினால்தான், அது வேண்டாம், எதற்காக ஷிந்தி என்றெல்லாம் சொல்லுகிறார்கள். திருப்பித் திருப்பிச் சொல்லுகிறேன், இந்த மாநில மக்களைப் பொறுத்தவரையில் தமிழ் மக்களைப் பொறுத்தவரையில் எந்தவிதத்திலும் பாதகம் ஏற்படாது. நாங்கள் பாதுகாப்போம். 'எடுத்துச் சொல்லத் தவறியதற்காக' வெட்டுப் பிரேரணை. நாங்கள் எடுத்துச் சொல்லி வெற்றி பெற்றும் இருக்கிறோம், மத்திய சர்க்காருக்கு மட்டுமல்லாமல், நம்முடைய மாநிலத் தலைவர் இன்றைக்கு அகில இந்திய காங்கிரஸ் தலைவராக இருப்பதால் அந்தக் கருத்தை காங்கிரஸ் காரியக் கமிட்டி ஒப்புக் கொண்டு வழி காட்டியிருக்கிறது. அதை மத்திய சர்க்கார் ஏற்றுக் கொள்ள, ஒப்புக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்றுக் கொண்டும் இருக்கிறார்கள். ஆனால் இங்கே இந்தியே வேண்டாமென்று சொல்லுகிறார்கள். இந்தி எதிர்ப்புக் கலவரத்தைப் பற்றி ரொம்ப ஆவேசத்தோடு, உருக்கத்தோடு, எதிர்க் கட்சித் துணைத் தலைவர் பேசினார்கள். நான் கேட்கிறேன், அவர்களுடைய

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [10th March 1966]

தலைவர், அவர்கள் சொல்லவில்லை என்றாலும், பல சம்பவங்களுக்கும் நாங்கள் பொறுப்பு அல்ல என்று கைகழுவி விடவில்லையா? முதலிலே சேர்த்தார்கள் மாணவர்கள், அசம்பாவிதமான நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றன; போலீஸ் ஆபீசர்கள்கூட கொலை செய்யப் பட்டார்கள். பல இடங்களில் பயங்கரமான சம்பவங்கள் நடைபெற்றன. பலவிதமான சேதங்கள் ஏற்பட்டன. அன்றைக்கு நாங்கள் பொறுப்பு அல்ல என்று சொல்லிவிட்டு, இன்றைக்கு இந்தி எதிர்ப்பு சம்பவங்களுக்கு நாங்கள்தான் பொறுப்பு என்று எப்படி உரிமை கொண்டாடுகிறார்கள் என்பது எனக்குப் புரியவில்லை.

திரு. மு. கருணாநிதி: தமிழ் நாட்டில் ஏற்பட்ட உணர்ச்சி எதிரொலியைக் குறிப்பிட்டேன்; நாங்கள்தான் நடத்தினோம் என்று குறிப்பிடவில்லை.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: உணர்ச்சி எதிரொலி என்று சொல்லுவது சரியில்லை. எத்தனையோ பேர்கள் முதலிலே சேர்ந்தவர்கள் பின்னுக்குப் போய்விட்டார்கள். அதை சமூக விரோதிகள் பயன்படுத்திக் கொண்டார்கள். மக்கள் இரை ஆனார்கள். இப்பொழுது எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் பேச்சு கவலையைக் கொடுக்கிறது. மறந்து விட்டதையெல்லாம் கிளப்பி, “செய்தது எல்லாம் சரி, எல்லாம் ஹிந்திக்காகத்தான், மொழி பாதிக்கப்படுகிறது” என்று எல்லாவற்றையும் ஆதரிக்கும் முறையில், தவறுதலான பாதையில் சென்றாலும், மக்கள் மயங்கமாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன். அகில இந்தியாவிற்கும் பொது மொழி ஹிந்தி என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும். ஹிந்தி தெரியாதவர்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பதற்காக ஆங்கிலமும் தொடர்ந்து இருக்கும் என்பதெல்லாம் இப்பொழுது மத்திய சர்க்காரிலே ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. மத்திய சர்க்காரிடம் மாநிலத்தின் நன்மையையும், அகில இந்திய ஒற்றுமையையும் மறந்துவிடாமல் வற்புறுத்தியதன் விளைவாக வெற்றி பெற்று இருக்கிறோம். இன்றைக்கு தமிழ் மக்கள் அரசாங்க சர்வீஸ் சம்பந்தப்பட்டவரையில் எந்த விதமான அச்சமும் கொள்ள வேண்டியதில்லை. இன்றைக்கு இருக்கும் நிலையில், தேசத்து 14 மொழிகளிலும் பரீட்சை எழுதலாம். தமிழிலும் எழுதலாம். சென்ற முறை விவாதத்தின்போது ஐந்து மொழிகளை எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் எந்த ஐந்து மொழி என்று கொள்வது? ஒவ்வொருவரும் தங்கள் தங்கள் மொழி வேண்டும் என்று கேட்பார்கள். ஒருவர் மராத்தி வேண்டும் என்பார், இன்னொருவர் குஜராத்தி என்பார், மற்றொருவர் கன்னடம் என்று கேட்பார்கள். அப்படி ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு மொழியைக் கேட்டால், அப்படி ஐந்து மொழி என்று கொடுத்து விட்டால், தமிழ் என்ன ஆவது?

2-00
p.m.

திரு. மு. கருணாநிதி: சொன்னதையே திருப்பித் திருப்பிச் சொன்னால் உண்மைக்கு மாறானதும் உண்மையாகின்றன என்று கருதி முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பேசுகிறார்கள். “ஐந்து மொழிகளை ஆக்குங்கள்” என்று நான் கூறவில்லை. குடியரசு தின விழாவில் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது, “இரண்டு, மூன்று,

10th March 1966] [திரு. மு. கருணாநிதி]

நான்கு, ஐந்து மொழிகளை வைத்துக்கொள்ளலாம்” என்று சொன்னார்கள். “அதையாவது செய்ய முயற்சிப்பீர்களா?” என்று நான் கேட்டேன். அதைத் தவறாக வியாக்கியானம் செய்கிறார்கள். அவருடைய வாதப்படியே, இரண்டு, மூன்று, நான்கு, ஐந்தைக் கூட்டிப் பார்த்தால் 14 மொழிகள் என்று வருகிறது.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம், நான் சொன்னதையே கனம் எதிர்க் கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள் திருப்பிக் கேட்கிறார்கள். அவர் ரொம்பப் படித்தவர்; கலை வல்லவர். நான் உண்மைக்கு மாறாகப் பேசுவதாக அவர் திருப்பித் திருப்பிச் சொல்வதனால் தான் நான் விளக்கம் கூறவேண்டியிருக்கிறது. அந்த முறையில் தான் சொல்லுகிறேன்.

ஹிந்தியோடு ஆங்கிலமும் இருக்கும். உலகத் தொடர்பு மொழியாக ஆங்கிலம் வேண்டும். அகில இந்தியத் தொடர்பு மொழியாக ஹிந்தி இருக்கவேண்டும் என்றால் தற்காலம் ஆங்கிலத்தின் மூலமும் அந்தத் தொடர்பை வைத்துக்கொள்ளலாம், யாரும் பாதிக்கப் படவொட்டாமல். ஆனால், அகில இந்தியப் பரீட்சைக்கு தமிழிலும் எழுதக்கூடிய முடிவு எற்பட்டிருக்கிறது. இந்த வகையில் அகில இந்தியக் காங்கிரஸ் கமிட்டி வழிகாட்டியிருக்கிறது. அவ்வாறு எழுதுகிறவர்கள் இந்தியும், ஆங்கிலமும் படிக்கவேண்டும் என்று சொன்னேன். ஆகையால்தான் மும்மொழிக் கொள்கை எற்பட்டிருக்கிறது. எதிர்காலச் சந்திகள் பாதிக்கப்படக் கூடாது, மாணவர்கள் சிறிதளவும் பாதிக்கப்படக் கூடாது, அவர்கள் தவறான வழிக்கு இரையாகக் கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. மாணவர்கள் மீது எனக்கு எப்போதுமே பரிபூரண நம்பிக்கை உண்டு. ஒருவர் இருவர் தவறான பாதையைக் காட்டினாலும், பொதுவாக மாணவர்கள் அதற்கு இரையாகமாட்டார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது.

நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில், மேலும், மேலும் தமிழுக்குத்தான் நாம் முக்கியத்துவம் அளித்துக்கொண்டு வருகிறோம். ஒன்று நான் கூற வேண்டும். தமிழிலேயே போதிய அறிவு இல்லையென்றால் அவர்கள் உத்தியோகத்திற்கு லாயக்கற்றவர்களாகப் போய்விடுவார்கள். ஆங்கிலம் போதும் என்கிறார்களே அவர்களுக்கு எச்சரிக்கையாக நான் இதைச் சொல்லுகிறேன். ஆங்கிலம் வேண்டும். ஆனால், ஆங்கிலம் இருந்தால் போதும், தமிழ் வேண்டாம் என்று நினைக்கிறவர்கள் நாளைக்கு பாதகம் அடைவார்கள். ஆனால், அவர்களுடைய சந்ததியைப் பற்றி அச்சம் இல்லை. அவர்கள் எல்லோரும் படித்துவிடுவார்கள். இப்பொழுது உத்தியோகத்தில் இருக்கிறவர்களுக்கும் தமிழை படிக்க வேண்டியதன் அருமை தெரியும். அவர்கள் எல்லாவற்றையும் படிக்கின்றார்கள். ஒன்றும் தெரியாத மாணவர்களைத் தவறான பாதையில் செலுத்த, அவர்களை கெடுக்க சிலர் பார்க்கிறார்கள். உத்தியோகப் பரீட்சையெல்லாம் நாளைக்குத் தமிழிலே வந்துவிடும். அப்பொழுது தமிழிலேயே பரீட்சை எழுத வேண்டிய ஆற்றல் வேண்டும். தமிழுக்கு எவ்வளவு முக்கியத்துவம் அளிக்க வேண்டுமோ, எவ்வளவு வசதிகள் பெருக்கப்படவேண்டுமோ, எவ்வளவு தூரம் கவனம் செலுத்தவேண்டுமோ, எவ்வளவு தூரம்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

[10th March 1936]

பண நூல்கள் ஆக்கப்பட்டு வெளியிடப்பட வேண்டுமோ, அவற்றில் எல்லாம் கவனம் செலுத்தப்பட்டு, மற்ற வசதிகளும் பெருக்கப் பட்டு வருகின்றன. தமிழ் மூலம் அறிவை எந்த எந்த வகையில் வளர்க்க முடியுமோ, அதில் எல்லாம் பரிபூரணமாக இந்த அரசாங்கம் கவனம் செலுத்திக்கொண்டுதான் வருகிறது. ஆகவே, மொழிப் பிரச்சனையிலே ஏதோ இந்த அரசாங்கம் செய்யவேண்டியதைச் செய்யத் தவறிவிட்டது என்ற கூற்றை அடியோடு மறுத்து என்னுடைய வார்த்தையை முடிக்கிறேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, சட்டமன்ற மானியத்தின் மீது தரப்பட்டுள்ள வெட்டுப் பிரேரேபணையைப் பொறுத்த வரையில், இந்த மன்றத்தின் மரபுக்கேற்ப, நாங்கள் வற்புறுத்தவில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI SAW GANESAN : I beg leave of the House to withdraw my cut motion under Demand No. VI—State Legislature.

The cut motions were, by leave, withdrawn.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 17,26,500 under Demand No. VI—State Legislature.

The Demand was put and carried and the Grant was made.

The cut motion of Sri K. A. Mathialagan to Demand No. VII—Elections was put and lost.

SRI SAW GANESAN : I beg leave of the House to withdraw my cut motion to Demand No. VII—Elections.

The cut motion, was, by leave, withdrawn.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 59,84,600 under Demand No. VII—Elections.

The Demand was put and carried and the Grant was made.

The cut motions to Demand No. VIII—Head of State, Ministers and Headquarters Staff—were put and lost.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 3,22,10,000 under Demand No. VIII—Head of State, Ministers and Headquarters Staff.

The Demand was put and carried and the Grant was made.

V.—GOVERNMENT MOTION

CHANGE IN THE ORDER OF BUSINESS.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I move—
“That the Demand, viz.—

XVI—Agriculture.

XVIII—Animal Husbandry.